

Rêbertî
Birdoziya
Rizgariya
Jin Diyarî
Tevahî Jinan Kir

STÊRKA CIWAN

Kovara
Ciwanan
a Mehane

Adar 2022
Hejmar: 226

DI SOSYALÎZMÊ DE ISRAR DI MIROVAHIYÊ DE ISRAR E

**“CIWAN LI HEMBERÎ FAŞÎZM
XWE KIRINE XELEKEK JI AGIR Û
ÎRADEYA CIWANÊN APO'YÎ PÊŞXISTIN”**

ŞEHİD NAMIRIN!

Amara Nazlıcan
(Yeseribe Kayra)

Koçer Çiya
(Başar İlçi)

Avaşın Cudi
(Çimen Oğru)

Ağıt Serhat
(Mehmet Yıldız)

Dünya Rojhat
(Müzeyyen Elinç)

Andok Argeş
(Serdar Atsız)

Ekin Kurdistan
(Roan Ali)

Baxtiyar Botan
(Erol Kurt)

Jiyanda Gewda
(Lale Acar)

ŞEHÎD NAMIRIN!

Brûsk Çekdar
(Azad Sayiner)

Majda Nisêbîn
(Zinet Doğan)

Çekdar Roboski
(Firat Bulut)

Stêrk Kaewroj
(Sultan Davçik)

Celal Mêrdîn
(Abdulcelil Alpaydın)

Süreç Devrim
(Perihan Cıvıklı)

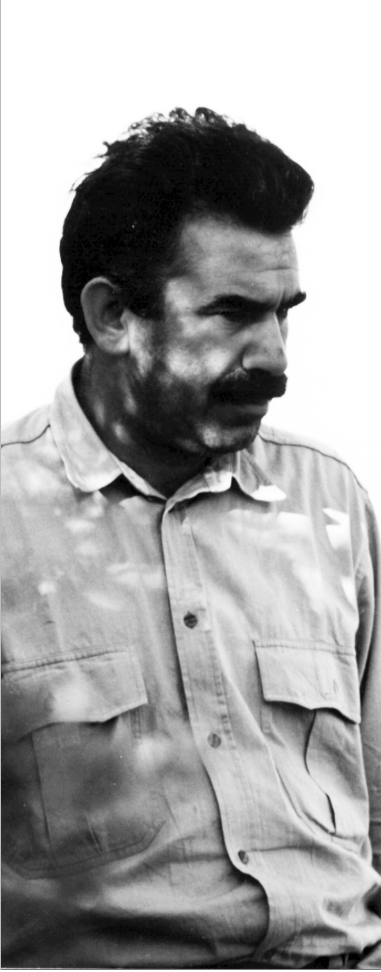
Ferman Mervan
(Mervan Artıran)

Argeş İntikam
(Ersin Seven)

Pırdoğan Elbak
(Yunus Karaca)

"Yüreği ateş ve zafer
tutkusuyla yananlar
ancak bizimler
yürüyebilirler."

Merhaba Güneş'in genç yoldaşları...

Selam olsun bedenleriyle Newrozlaşanlara, selam olsun Kürdistan'ı Newrozlaştıranlara...

Halklarımızı Zalim Dehak'ın zulmünden kurtaran Demirci Kawa, ilk Newroz Ateşi'ni yakarken Yeşil, Kırmızı, Sarı demirci önlüğünü de zafer işareti olarak salladı. Köleleştirilen, sömürülen ve katledilenlerin başkaldırı bayramı oldu Newroz, doğanın yeniden doğduğu ve yaşamın tekrar filizlendiği gün. Direnişin ve Kürtlüğün sembolü Newroz ateşi, halkımızın yok edilmek istendiği Diyarbakır Zindanı'nda Mazlum Doğan'ın ellerindeki üç kibrit çöpüyle tekrar deldi karanlığı, 'Newroz, Newroz ateşi yakarak kutlanır' diyerek bedenini Newroz ateşine dönüştüren Zekiye Alkan, "Ben kendimi Newroz yapıyorum Kadifekale'de" diyerek İzmir'de Newrozlaşan Rahşan Demirel, Çanakkale zindanda "Bedenimi 8 Mart'tan 21 Mart'a ulaşan ateşten bir köprü yapmak istiyorum" diyen Sema Yüce, "özgürlüğün kolay olmadığını" bedenlerini özgürlük ateşiyle tutuşturarak bizlere Almanya'da gösteren Ronahî ve Bêrivan... Onların yaktığı ateş, bugün Bakur'dan Başûr'a, Rojhilat'tan Rojava'ya tüm Kürdistan'ı sarmış durumda. Özgür Önderlik ile Özgür Kürdistan'da buluşmak için, BIJÎ SEROK APO şiarıyla başkaldırmanın zamanı geldi!

Stêrka Ciwan dergimizin bu ayki sayısında direniş ve diriliş bayramımız olan Newroz'a ve Newroz şehitlerine yer verdik. Bizleri aydınlatacak, görev ve sorumluluklarımızı hatırlatacak Avrupa Devrimci Gençlik Hareketlerinin perspektif yazıları da bu sayımızda da yer almaktadır.

Perspektif ve Newroz şehitlerimizin anısından alacağımız güçle mücadele bayrağını zafere kadar taşıyacağımıza ve onurla dalgalandıracağımıza inanıyoruz. Bu temelde tüm kadınların 8 Mart'ını kutluyor ve 21 Mart Newroz'u'nun direnişini büyütme sözüyle selamlıyoruz...

**Amed'de buluşmak dileğiyle
Genç kalın...**

TÊKİLÎ

sterkaciwankovar@gmail.com

Hevalên hêja, hûn dikarin berhemên
xwe, wekî wêne, nivîs, helbest û hwd.,
bişînin me! Ger ku pirsên we hebin jî,
ji me re binivîsin.

RÊBER APO

8 Mart vesilesiyle Önder
APO'dan tüm kadınlara

03

Newroz ji bo gelê kurd, biryara
serkeftin û azadiyê ye

07

PERSPEKTÎF

Meha Adarê serkeftina rihê
têkoşîne ye

12

Die Wut wird grösser

15

JINÊN CIWAN

Hunermenda Şoreşa Rojava
Jin e

18

Aus dem Schatten des
Patriarchats ins Licht der
Revolution

21

LÊGERÎNA AZADIYÊ

Das Herz der Revolution

24

BÎRANÎN

Mazlum'u düşünmek...

28

Hûn nikarin roja me tarî
bikin

34

DÎROK

Newroz pênaseya bihara azad
a gelan e

38

NIRXANDIN

Kişilik devrimi yaşam tarzı
devrimidir

42

What is a non-kurdish Kurd?

50

Özgürlük hareketine dönük
oluşturulan konseptler ve
PKK'nin zaferi

53

TCS, TekoJIN ve Enternasyon-
list Gençlerin Uzun Yürüyüş
Eylemcilerinden - Röportaj

56

ÇAND Û HUNER

Tu Dizanî?

58

Newroz

59

ÇALAKÎ

Kolaj

60

Bilanço

62

PIRTÛKXANE

Pirtûkên Ku
Em Pêşniyar Dikin

64

8 MART VESİLESİYLE ÖNDER APO'DAN TÜM KADINLARA

"Önder APO ile İmralı'da yapılan görüşmelerde yaptığı değerlendirmelerden derlenmiştir."

Uygurluk tarihi boyunca kadın cinsine yönelik yalancılığa ve zorbalığa dayalı egemenliğe, sert kışına ve sert karına karşı karı ve buzu delen kardelenler gibi kadın...

"Bu Çiçek Tüm Kadınlaradır"

Size yüksek değer biçiyorum. Güzel, doğru bir yoldalar. Açılıp kendilerini egemen kılmalarını istiyorum. Soylu bir yoldasınız. Kendilerine güvensinler, kaygılanmaya, ne olacağız demeye gerek yok. Eski dünya anlayışlarını bitirsinler. Bana ilişkin çok güzel tanımlamaları var. Benim onlara bağlılığım şöyledir: Bu, benim beş bin yıllık kirli tarihe rağmen giderek daha iyi, erkeğin kararttığı dünyaya karşı arınarak kendi gerçekliklerinizi yaratmanızı diliyorum. Bunu hem ana saygısı hem de aşka dair söyleyeceğim. Çünkü kadın, sürecin en büyük teminatı ve değeridir. Görünüşte herkes âşık oluyor, anasını seviyor görünüyor. Bunu ikiyüzlü buluyorum, benim için hiçbir önemi yok. 'Seni çok seviyorum' diyor, hançeri vuruyor. Gazetelerden okuyorum, fotoğraflarını görüyorum, o kadar güzel insanlar aşk

adına katliama uğratılıyor. Kadın katliamı, kültür katliamından, halk katliamından daha tehlikelidir. Kadında namus olmalı, ama bu bıçakla, öldürmekle olmaz. Böyle yaşanılmaz. Ben ahım şahım bir erkek değilim. Annem bana 'sen aile reisi olamazsın' diyordu. Bu, benim umurumda değildi. Başka bir erkek olmam çok önemli. Erkeği öldürmek derken bunları belirtiyorum. Bu konuda cesaretli olmak en büyük cesarettir.

Kadın yaşamın, toprakların sahibi.

Aşk adına kadının ruhu ve fiziğinin katliamını önlemeliyiz.

Bir erkek olarak kendimdeki erkeği iyi öldürdüm. Bu, cesaretlerin en büyüğüdür.

Aslında kadın konusunda bir roman yazmak istiyorum. Fırsat bulursam yazacağım. Onlarla en güçlü arkadaşlık olacak, istemim de vardır.

8 Marta ilişkin bazı şeyleri vermek istiyorum. Uygurluğun karanlık çağlarında kadın derin bir yokluğu yaşamıştır. Aslında ben bu uygarlığı karanlık, buzlu, karlı bir çağ olarak görüyorum. Fakat 2000'li yılların başından itibaren kadın baharlaşması başlamıştır. Uygurluk tarihi boyunca kadın cinsine yönelik yalancılığa ve zorbalığa

KADIN KATLIAMI, KÜLTÜR KATLIAMINDAN, HALK KATLIAMINDAN DAHA TEHLİKELİDİR

dayalı egemenliğe, sert kışına ve sert karına karşı karı ve buzu delen kardelenler gibi kadın özgürlükleri gerçekleşmektedir. Bunu kadın baharlaşması, kadın baharına doğru, sert kışa ve kara karşı çiçeklenme, kadının özgürlük hareketinin çiçeklenmesi olarak görüyorum. Ben kadınla yüreğim ve aklımla ilişkilendim. Kadınla benim bütünlüğüm alnımdan, beynimden bir bütünlüktür. Hani alnımdan yaratılmak denir ya! 2000'li yıllarda kadının baharlaşma ve özgürlük çiçekleşmesine bin selam diyorum. Kimliğim budur, formasyonum budur, kadına bakışım budur.

**Bu topraklar nasıl ana tanrıçayı yarattıysa
şimdi de özgür kadını yaratacaktır**

Kadın Hareketi'nin bu yıl kongresi olacak sanıyorum, onlar için de bazı hazırlıklarım olacak. Bizim kadına yaklaşımımız özgürlük temelindedir. Biz önlerini sonsuz açtık. Fakat bazıları bu yaklaşımımızı farklı yorumladı. Kadının özgürlüğü, bakirelik, sadece cinsellik anlamında değildir. Ben de kendimi bakire sayıyorum. Önemli olan ruhun, yüreğin temizliğidir, özgür olmasıdır. Ruhunu temiz tutarsan fiziğin de güzelleşir. Böyle bir kadın yüceleşir. Kadın için gelecek hafta daha ayrıntılı bir mesaj vermeyi düşünüyorum, kadında biraz uyanma var değil mi, kadın özgürleşmesinde ben ısrarlıyım, bilim adamları bile söylüyor 21. yüzyıl için kadın yüzyılı olacak diyorlar, kadın meselesi sosyal bir meseledir. Sadece cins meselesi değil bana göre de bir erkek meselesidir. Uygurluk 5 bin yıllık erkek yaratmasıdır, kirlidir, erkek bu kirlilikte parça parça dökülüyor, buna yoğunlaşacağım, şimdi erkek meselesi üzerindeyim bunu açacağım heyecanla beklesinler. Kadın biraz özgürlük düzeyi yakaladı, kadınla onurlu bir yaşam, kadın onurlu yaşamı yakalamalı. Bana nasıl yaşıyorsun diyorlar. Ben de kudretliyim, peygamberlerin bir dili vardır ben de peygamberlerin diliyle konuşuyorum, dindar değilim ama tanrı diliyle konuşur öyle yaşarım. Tanrıların diliyle konuşmak öyle kolay değil. Kadın meselesini de iyi kavramak

lazım, kadını biz insan yerine koyacağız, onurlu bir biçimde yaşanacak, o zaman kadınla onurlu yaşanacak, ben tüm gücümü nereden alıyorum. Gelecek hafta ilkeleştireceğim. Böyle büyük kadının ortaya çıkarılabilmesi, dünyayı ve toplumu kurtarır. Bu temelde ben güçlüyüm onlar da güçlü olsunlar. Ben ne genel ne de özel ev peşinde koşmasınlar diyorum, daha öncede özgür evlerden demiştim, özgür evlerden Sümer devleti döneminde genel eve geldi. Musakkadim gelişti, özgür evlerde buluşunlar. Başlangıçta aile iyi bir kurumdu sonra köleleştirildi, kadın tarihi, kadın özgür toplum sözleşmesi bunlar ile kongreye gitsinler. Biraz paraları da evleri de olmalı. Ben demiyorum rahip ya da rahibe olsunlar, rahiplerin nasıl yaşadığını anlasınlar, tanrıça kültürü Stardan, İstar'a, İnanna'ya, Afrodite kadar gelir, bu kültürünü yaşatmaya çalışacağız, bu bizim kültürümüzdür, selamlarımı söylesiniz. Avrupa'da kadın çalışması konusunda kim öne çıkmak istiyor, ben bunları öğrenmek istiyorum bu isimleri getirirseniz değerlendireceğim.

**'Ben Kürt kadınının bu hareketini
gördükten sonra, Kürt kadınının her şeyi
yapabileceğine inandım'**

Acele etmelerine gerek yok. Sonbahara bile kalabilir. Belli konularda güçlü hazırlıklar yapıp Kongrelerini öyle yapsınlar, sanıyorum güçleri geliyor. Kadın mücadelesi çok önemli bir mücadeledir. Ben boşuna 21. yüzyıl kadın yüzyılı olacak dememişim. Kadının dönüştürülmesi yalnız yetmez erkeğin dönüştürme sorunlarını ele almalılar. Partilerine erkek üye alma da olabilir, ancak bazı ölçüleri olmalı ve onu kendileri koymalı. Onların da kendi öz güçlerine dayalı meşru savunma güçleri olmalı. Onlar için üç temel çalışma öneriyorum; birincisi kadın tarihi, ikincisi kadın devrimi, yani özgürleşmesi, üçüncü kadının toplumsal sözleşmesi bunu daha da derinleştirsinler. Bu üç konuda yoğun bir çalışma dönemi geçirdikten sonra kongrelerini bu hazırlık çerçevesinde yapmaları daha iyi olur,

acele etmelerine gerek yok.

Benden de alıntı yaparak, önerdiğim kitaplardan ve savunmamadan yararlanarak kongrelerini yapsınlar. Bir İngiliz yazarın ilginç bir tespiti vardı. Sanıyorum zor durumda kalıyor, yanındaki Kürt kızı imkânsız durumdan sıçrayıp atlıyor ve onu zor durumdan kurtarıyor. Yazar bunun üzerine şöyle diyor 'ben Kürt kadınının bu hareketini gördükten sonra, Kürt kadınının her şeyi yapabileceğine inandım.' İngilizler akıllı insanlardır, öyle boşuna söylemezler. Ben de Kürt kadınının onurlarını, özgürlüklerini kazanacaklarına inanıyorum. Kürt kadınının elinden her şeyin geleceğine inanıyorum. Tanrıçalar yurdunda yaşıyorsunuz size inanıyorum yanılmayın. Bana bağlı olduklarını söylüyorlar, öyle kolay değil. Yanılmasınlar, namusu ve özgürlüğü geliştirmek öyle kolay değil. Zorlu bir mücadele, işler o kadar kolay değil. Zoru başaracaklarına inanıyorum. Aslında sizler kadın yapısının hem nitel hem nicel durumunu öğrenip bana getirebilirsiniz. Kongre sonrası gelişmeleri, bağlı olanlarla hatta karşıt olanları isim düzeyinde bana getirirseniz, bunun üzerinden bir değerlendirme yaparım. Kongreye bunları iletebilirsiniz. Biz kadının önünü açtık. Özgürleşme imkânını yaratık, bunu değerlendirmeliler. Başka türlü namus ve yaşam olmaz.

Çiçek bir semboldür, önemli olan kadının çiçekleşmesini sağlamak

Ha o çiçek mi? Onun için de epey burada cebelleştik idareyle. Nasıl gönderdin diye şey yaptılar, yasak falan dediler. Geri kalan çiçekleri yoldular. Neyse ulaşmış olması iyi olmuş. Arkadaşlara çiçeğin hikâyesini anlatırsınız. Çiçek bir semboldür, önemli olan kadının çiçekleşmesini sağlamak. Haftaya kongreye ilişkin bilgi gelirse daha ayrıntılı değerlendiririm. Bir İngiliz yazarın dipnotunda 'bir küçük Kürt kızını gördüm, bazı şeyler söyledi. Kürt kadınının yapamayacağı şey olmadığına inandım' diyor. Onun bu söylemini önemsiyorum.

İyi güzel kararlar almışlar. Kendilerine selamlarımı saygılarımı iletirsiniz, kongrelerini kutluyorum. Ama kararları almak yetmiyor. Bunların her birisi bir örgüt meselesi bunları bir örgütle taçlandırmak lazım. Pratik ancak böyle işler. Siyasetten ekonomiye kadar örgütlensinler. Erkeklerden ayrılınlar söylemiyorum. Ama kendi öz güçlerini iyi örgütlesinler. HPG ile de ayrı olsunlar demiyorum tabii ortak şeyleri olacak ama kızların da kendini koruyacak güçleri ne bileyim bir silahları olmalı. Meşru savunma temelinde onların da iyi tartışması gerekiyor. Onlara üç temel kitap önermiştim daha önce.

Beritan, Kürt gericiliğine teslim olmamak için kendini kayalardan attı

Şimdi kısa bir şey daha söyleyeceğim. Ama önce bu namus meselesini iyi çözmek lazım. Ben bu yüzden biraz Kürt kadınına ayağa kaldırmak istedim. Adam hem seni öldürüyor, hem karını, kardeşini, kızını bilmem ne yapıyor sonra 'ben senin ağanı' diyor. Kızlarla konuşurken, kimse yanlış anlamasın diye anamdan örnekler veriyordum. Adam hem benim canımı, malımı her şeyimi elimden alıyor, sonra anamla evleniyor. Mademki her şeyimi elimden alıyorsun, öldürüyorsun anamdan ne istiyorsun. Bunu şöyle açayım ben anamın iyi evladıyım, iyi oğluyum sen hem beni öldürüyorsun hem de anamla evleniyorsun, ağa oluyorsun anamın etrafında olan mirasa konuyorsun bizde namus meselesi budur, önce bunu çözmek lazım, bunu iyi çözemezseniz emekleriniz boşa gider sen ne kadar çabalasan da birileri gelir üzerine oturur. Peşmergeler işte 'gidelim PKK'deki bayanları alalım' diye yaklaşıyorlar, yaklaşımları ortada bunlarla neyi koruyacaksınız. Bir kız vardı. Beritan, Kürt gericiliğine teslim olmamak için kendini kayalardan attı. Karakoçan'a yakın bir köyden. Peşmergeler yalvarıyorlar, teslim ol bir şey yapmayacağız diye. İşte esas aldığım özgürlük çizgisi budur. Ama o Kürt gericiliğine teslim olmam diyor, özgürlüğü esas alıyor. O kızın özgürlük onurunu korumak boynumuzun borcudur. Bu benim ilkemdir. Ben Beritan'ı böyle değerlendiriyorum.

Ben özgürlükçüyüm, benimle uzlaşamazlar. Ben burada Be Beritan ritan çizgisini boşuna söylemedim. İlkel milliyetçiliğe, gericiliğe karşı kahramanca direndi. Benim için belirleyicidir, ilkedir. Onun için Beritan'ın özgürlük çizgisini esas aldım. Çok inanan bir halk adına çok acı çekenler adına konuştum. Öyle kolay kolay namuslu olunmaz. Ben her şeyi Kürtler için yaptım. Ben burada elimle size hoş geldiniz bile diyemiyorum. Bir çiçek gönderdim diye birçok sorun yaşadım. Herkes kolay namuslu olamaz. Namus kavramını ağzına bile alamaz. Bu savaşta da öyledir. Televizyon programlarına sık katılıyorlarmış, güçlü konuşuyorlarmış, halk üzerinde olumlu bir etki yaratıyorlarmış. Bence de çok güçlenmiş olmalı. Daha öncede söylemiştim İngiliz yazarın Ninova Kalıntıları kitabında 'Kürt kadının zor bir anda pencereden atlayarak zor

durumdakileri kurtarmasını gördükten sonra Kürt kadının her şeyi yapabileceğine inandım' diyor. Bütün eksiklerine yetersizliklerine rağmen Kürt kızı ve kadını, mesela Avrupalı kadınlar gibi tam kadınlaşmamışlardır. Bu yanlarını gördüm. Kadının özgürleşmesi için büyük çaba sarf ettim. Roma'da söylemiştim Özgür Kadın Projesi yarım kaldı diye ama buradaki yoğunlaşmalarım la daha da derinleştirdim ve bunu savunmalara yansıttım. Benim kadının özgürlük mücadelesindeki çabam inceleniyor mu? Bu konuda araştırması olan var mı? Kadın ve acı, kadın ve adalet, kadın ve özgürlük, kadın ve sanat, kadın ve güzellik konularında araştırmalar yapılmalı, kitaplaştırılmalı. Toplum sözleşmesi demiştim sanırım onu yapmışlar, kitaplaştırmışlar. Güzel olan, cesur olan, iradeli olan kadın dünyayı fetheder.

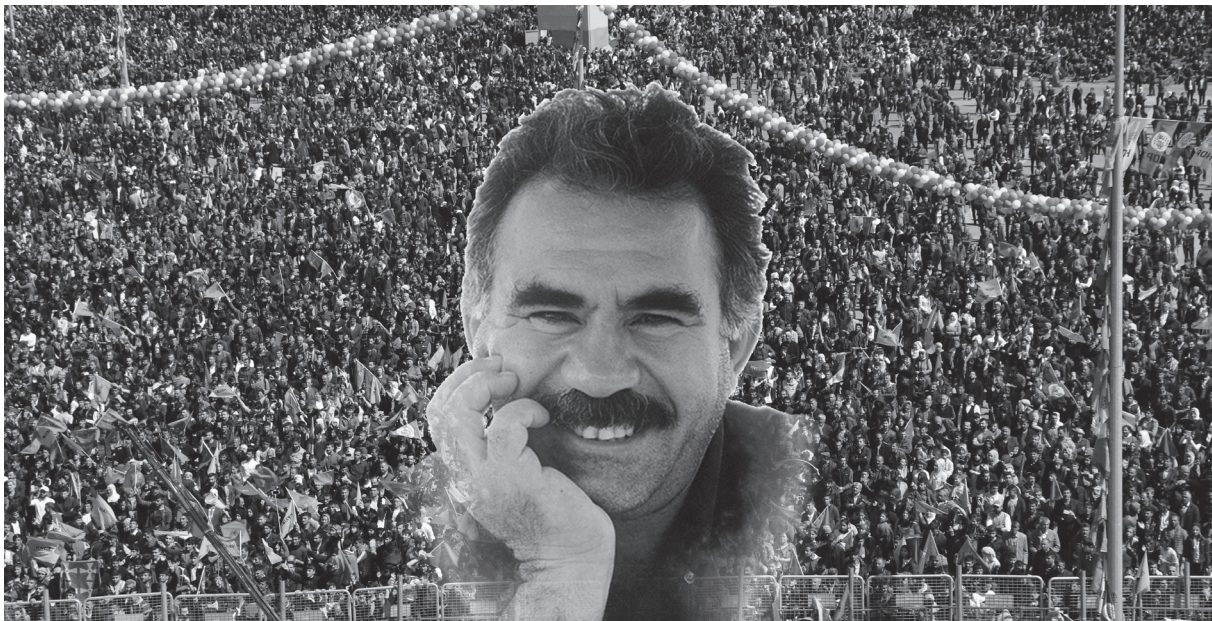
Cesaret ve iradenin fethedemeyeceği bir şey yoktur

Ben hiçbir zaman kadına tam bir kadın gibi yaklaşmadım. Bazı kadınlar ve erkekler buna karşı çılgınlaştılar, kudurdular. Bana olan tepkilerinin büyük bölümü bundandır. Tarihte de iki çizgi var; Musa ve Zerdüş çizgisi, Zerdüş çizgisi Toros-Zagros dağ eteklerinde tarım ve hayvancılıkla uğraşan, neolitik topluma dayanır. Erkek egemenliğinden ziyade özgürlüğe açık eşitlikçi yanı vardır. Musa çizgisi Sümer'e kadar dayanır dırılabilir. Daha sonra Meryem ile gelişen kadın çizgisi tek evlilik ile Avrupa'da halen sürüyor.

Daha da derinleşmeleri lazım. Kimliklerini buldukça, Özgürleşince şaşırıyor olmalı, yeni bir dünya keşfediyor olmalı. Özgürlük akademisi temelinde çalışmalarını yürütmeliler. Cesaret ve iradenin fethedemeyeceği bir şey yoktur. İddiası ve hırsı olanlar bunu başarır. Sümer Mısır rahiplerinin eğitim şeylerini inceleyebilirler. Ben burada tek kişi dört yıllık eğitim yaptım. Karanlıkta havasız bir ortamda bunları gerçekleştirdim. Bunu örnek alabilirler. Kültür ve ekonomik faaliyetler üzerinde yoğunlaşabilirler. Demokratik faaliyet ve sanat faaliyetlerine ağırlık verebilirler. Bunlar kutsal işlerdir. Daha öncede belirtmiştim, bu konuda yağmur gibi düşünceler geliyor aklıma. Binlerce yıllık çirkin, ayıbı yıktık; yiğitliği, sabrı, cesareti ortaya çıkardık. Bu beni sevindiriyor bunun onurunu taşıyorum."

NEWROZ JI BO GELE KURD, BIRYARA SERKEFTIN Û AZADIYÊ YE

"Ev nivîs ji sîteya HPG-Bim hatiye girtin."

Cejna we ya Newroz'ê pîroz be!

Gelek, ji xewa mirinê şiyar di be û ji bo serkeftinê çavê xwe vedike. Me ji bo serkeftinê, gawek ewqas giring avetiye. Beriya vê çend salan em pir di fikirin ku, emê bi çi awayê gel bidin bawerkirin. Hun niha dibînin ku, ne tinê bawerî û serkeftin, di Serokê gel de jî serkeftin, Rêbertiyek rast û Rêbertiyek ji bo di cihanê de, bi be mînak me xulukandiye. Ev serkeftin tucarî nayê ketin. Ev qezenç ne kêmin.

Emê hemu rojan veguherînin Newroz'an

Newroz'a sala derbaz bûyî, yê sala nû û Newroza ku her roj tê pîroz kirin heye. Hatina we ya livir û raperîna gelê Kurd mirov dikare bi vê awayî bi nirxîne. Neyar jî li xwe mukur hat û di bêjin; "Kurdistan kete salekê nû û Newroz'ek bi hêz." Mirovek dikare ji her tiştê xwe dest jê berde, lê ji bo gelekê baweriya netew tûne bibe ev pir xeter û xirabe." Ji bo vê yekê, mirina gelê Kurd ya heya

niha mirina herê xirab bû. Lê hûn niha di bêjin "Em Kurdin û Kurdistan yê me hemuyane." Mirov bê vê nikare jiyan bike.

Me ji bo tiştê dest bi vê karêkir; di serî de ji bo em jiyan xwe ya ferdî bidin avakirin derfetê me pir bûn. Me dikarî dinava dewlet de jî û di nava gel de jî xwe mezinkiriba. Lê me, xwe gihaşt vê astê. Me virde tiştê dît; me dît ku, kesayetek jiyane bi çi awayê di xwe de pêşbêxê û ev jiyanê bêxê malê civakê wê ew dem serbikeve. Niha jiyanê gel gihiştiye asta azadî û xweser bûyîne de. Ez dixwazim ev were zanîn.

Gelê me tê perçiqandin, di bin desthilatdariyê de ketiye gafletê de û pir zû dikeve. Ji bo vê pêwîste, roj bi roj neyê ji bir kirin. Hun niha bi hêzin, birastî jî gelê Kurd bi hêz dibe. Ji şer û ramyariyê hêz digre. Ez bawer dikim ku, wê tucarî vê hêza xwe windaneke. Ger ku, di xeta me dayî avakirin de meş were çêkirin, wê tucarî ketin nebe. Bêguman ger ku, erkên ji me tîn xwastin pêk anîna wan neyê çêkirin, wê dîsa binkeftinê berê û ji

berê xeter tir were jiyar kirin. Lê belê, wê ew dem sedemê wê ne neyar û ne jî derdorê me be, emê bi xwe bibin sedemê wê. Ji bo vê riya serkeftinê bi meve girê dayî ye. Di raman de xwe pêşxistin, tev-lê bûyîna şer di destê me de ye û tiştên ji bo xwe eme pêkbînîn. Hun dikarin hemuyan jî bikin. Di berê de, ketina gelê me ji bo neyar di bû hêz. Ev merheleyên kevin bûn û xilas bûn.

Mirovê Kurd wek zarokane, pir zû tê leystika

Ez dîsa li ser karê xwe me, ez li ser gavên rast avêtinê di sekinim. Ev gavane çiqasî bi be gavên we, emê ewqas keyfxweş bibin û ew dem emê bizanîn ku, em di riya rast de dimeşin. Em her roj, her seat û her kêlî li ser vê disekinim. Em bi ramyarî dikin, bi venêrîn dikin û bi şer dikin. Hewildanên ku em bi hemû milande dimeşin jî bo ve ye. Hê jî xeterên neyar li ser me pirin, pêwîste pir zû em ne bêjin “em xilas bûn” ev ne raste jî. Ger ku em bêjin, “neyar carekêdin li ser me de nayê û li me naxî” ev ne rastê. Ez rojekê an jî di kêliyê, de serweriya li ser xwe wenda bikim, neyar ji bo ku we bêxê, wê firsat bibîne.

Mirovê Kurd wek zarokane, pir zû tê leystika. Pêwîste em gelek wisa avabikin ku, leystik ji kur were bila were, bila tûcarî nekeve. Gelê Kurd ne tinê tê ecîqandin, ne tinê di xewdeye, ji vane xirabtir xewa mirinê deye. Kî bi çi awayê xwastiyê, bi nîrxê wêre leystiye. Radestî di hûndirê wê de heye. Ev radestî ne ev salên dawî pêşketine, di encamên polîtîqayên hezar salan de ev pêşketiye. Ev radestî nahêle mirov behna xwe bile bigre. Em bi berxwedaniyek pir bi mezin vê rastiye jî hole ra dikin. Em salane hewildan di din ku, ji bo vê xewa mirinê ji holê rakin. Îro Bakur jî û Başur jî serdikeve.

Li ser navê Kurdan polîtîkayan pêşdixe

Neyar dest tavê je hen kesa. Ji wanre dibêje “were ezê alîkarî bidim te, lê erkek pêşiya teye, tuyî li hember PKK’ê bi sekînî, emê xwarin bidin te, pere bidin te, çek bidin te hwd.” hen kes jî di bêjin “temam.” Ev kîjan Kurdin? Kurdên bi çi awayîne? Pêwîste evne pir baş werin naskirin. Ger ku, em vane nasnekin dîsa mirin li benda meye. Kurdên xayîn ê di nava me de, ji neyarên mêtîngerî zêdetirin û pir xeterî didin me. Me bi şerekê pir bi çûk zerer da neyar. Me çend salan

de neyar keşif kir. Wek me dixwast me nekarî em şer bikin, lê dîsa jî me şerkir û me neyar keşif kir. Niha jî di bêjin, emê mesela Kurdan çareser bikin. Di encamê tekoşîna mede gihiştê vê astê. Berê di gotin; “ne gelê wê heye ne jî welatê we.” Di devê wande, peyva Kurd dervediket. Niha jî, hebûna me qebl dikin û di bêjin “em hevdiştin çêbikin, vê meseleyê hel bikin.” Di piştêre jî, di binde destê xwe tavêjin ixaneta hezar salan. Ji îxanetçiyên Kurdan re dibêjin, rabin ji bo we pere, çek çi pêwîste emê bidin. Berê veşartî di gotin û dikirin, niha jî aşkere dikin. Li ser Kurdan polîtîkayêk bi vî awayî bi kartînîn. Bi êşkere nikarî neyartiya Kurdan bike ji ber ku, derfetewê ne maye. Tekoşîna me, van derfetane tenk kiriye. Niha jî, li ser navê Kurdan polîtîkayan pêşdixe. Kurdên ku, tîn van liyistikane jî hene. Kesên di navme de jî hene. Di nava gel de jî hene. Di nava PKK’ê de, kesên ku derfet di bînîn der dikevin holê jî hene. Dixwazin rojekê de, PKK bêxin destê xwe de.

Evne kîne?

Kesên ku rastiya civaka Kurd dizane wê pir baş bibîne ku ev nexweşiyekê mîkrobi ke. Hun yekî bi kujin, wê yêktî bikeve cihê wê. Neyar salane mirin reşandiye, leystok leystiye, jiyar ne hêlîştîye û hemuyan nexweş xistiye. Tiştên ku derdikevin jî di encamê van nexweşiyane ne. Wisa mezin kirine. Neyar derfet dide wan û kesayetên wanre di leyizin hwd. û li ser me de tîn. Berê jî, kesên wisa hebûn, niha jî hene. Yê girîng mirov bikari be bi hişyarî ser wan bisekine.

Sala 1990’an de ango sala serhildanan, ji neyar re dan diyar kirin ku, îdî kes nikare gelê Kurd bitirsîne. Jiyanekê bi şer û mirinê îdî nikare pozberê me bike. Neyar îdî fêm kir ku nikare. Di vî salê de, ev hat ispat kirin. Neyar salekê li ser disekini ku, cihê vî tiştêk dîne. Dixwazin cihê îşkence, mirine, îmha û tunekirinê siyasetek cuda dayne. Çi derket holê. Mecburma ku, hebûna Kurdan qebl bike. Gotin; “em hebûna Kurdan qebl dikin, bi giştî jî 15 milyonin.” Niha jî li Başurê Kurdistanê behsa dewleta federatîf dikin. Kesên ku vane dibêjin, kesên di Kurdistanê de biryara mirinê dane û pêk anîne. Rêberên komara Tirkiyene û serwerê çîneyeta desthilat darin. Heya niha dixwastin me ji holê rakin. Çima di hundirê salekê de hat guhertin? Birastî jî, ji ber ku di xwede guhertin dane çekirin? Na na? Kesayet ne hatin guhertin, siya-

set ne hatiye guhertin. Ew dem, çima di ziman de xwe guhertine? Di bê jin; “em hebûna Kurdan qeblu dikin.” Emê Kurdan bêxin di bin parastina xwe de. Pêwîste em vê polîtîkayê baş fêmbikin. Ji ber ku bi curek cûdatir mirine pozberê me dikin.

Dema neyar bi vê ewayê niyeta xwe danî holê, hunê pir kur bi fikirin. Ji ber ku Kurd pir tenk difikirin. Dur û dirêj nikarin bi fikirin. Di roja me îrode pir kur û ber fireh pêwîste were fikrandin. Hun, xeteyên zarokan jiyan dikin. Di bin navê hevaltî û welat parêzî de, hun dikevin xeteya de. Bi vê awayê hunê bikevin. Ji bo vê hunê pir kur bi fikirin û berpirsiyarî rakin. Neyarê ku hezar salê wê di kuje çawa çê bu ku, niha di bê je “emê wê bi parêzin.” Ev ser şewazê rovî ve diçe. Mêzê dike ku nikarê bi darbeyêk lê bide, ji bo wê bi nerm nêzê xwe dike û lê dide. Erê cewhera polîtîqayê wê eve. Di bêji em birayê hevin, merak neke ez zerarê nadim we. Ji bo nezî xwe bike di bê je, dema nezî xwe kir jî wê le bide.

Kesên ku, di vê leystikê de alîkarî didin neyar kîne?

Neyar bi xwe di bêjê dostêmene, sîh çil salin em dostê hevin.” Kesên ku gelê Kurd dixin destê van roviyane, ew kesên ku neyar di bêjin “dostêmene”. Ev kesane xwe çî hesav dikin? Sed salin hun xizmetê neyar dikin. Êdî dema vê derbas dibe. Gelê Kurd, wek kêriyê dibînîn û dixwazin vê kêriyê bi firoşin kesên din. PKK ji bo gel azad bike xun dirêjîne, gelê Kurd xunê dirêjîne, ev kesane jî dixwazin ji vê fîrsetê feyde bigrin. Di Başurê Kurdistanê de, ji bo gel rabe û nefesek bigre fîrset çê bûye, ev kesane jî dixwazin hesaban ser vê bikin. Beriya vê li kur bûn? Li derve bûn. Welat hêlîştî bûn û reviya bûn, bi gelre tu tekiliyê wan nîn bû.

Niha ji di bin navê Rêbertî de carekê de derketin. Bi neyar re her tişt amadekirine, dixwazin leystika gur û berx bileyzin. Pêwîstî heye ku, mirov rewşa vane bi kurutî fêm bike.

Ne tinê di Başur de, li Bakur jî sedi sed bi neyar rene û sedi sed xizmetê wan dikin. Ji min zêde xwe Kurd di hesibînîn, Kurdistan tê bîra wan, lê piştê çil sal şunde tê bîra wan. Piştê emir bû şêst, heftê salî mirov bibe welatparêz tiştêk xirab nîne. Ya girink bi niyetek baş û li ser xeta rast bimeşe. Ger ku ne wisa be pir zêde wateya wê nîne. Pêwîste mirov li hember kesên xayîntî dikin pir hişyar bin.

Ji bo ku em van raperînane pêk binîn me şerê hebun û mirine da

Ev raperînane di bin Rêbertiya PKK'ê de pêk hat. Niha jî, her kes ser vane hesabên nu dikin. Pir difikirin ku ji îro pêde wê çî awayî xwe li gel bidin qeblu kirin. Di nava wande kesên niyeta wan baş hene, lê pîranîn jî kesên niyeta wan xirabin û durust nezîk nabin. Tiştê ku ji destê wan derketine dixwazin wan bigrin. Pir tişt winda kirin. malê wan ji destê wan çû, niha jî giyana

wan destê wan diçin. Dixwazin vane nûde bigrin. Niyetê wan baş ba, meyê wan qebl kiriba, lê ser esasê leystikên neyar nêzî dibin, ji bo vê pêwîste em li hember vane nêzîkatîyên cûda raber bikin. Neyar vekiri nikare ser mede were. Siyaseta neyar ê heftê salî û yê beriya wê jî hîl weşiya. Siyaseta wê ya nû çiyê? Kesên ku, di bin navê dostanî de û di bin navê PKK'ê de dixwazin leystik bileyzin li hember hişyar bûyînên girink pêwîste. We dît ku, ev kesane zana bûn, bê zana bûn ji neyar re xizmet dikin, hûndirê çavê we beji hûnê derxin. Ji bo Kurda cuda çare nîne. Beriya her tiştê pêwîste em vê baş bizanin.

Emê îsal hên bêtir lêhurbuyîn bidin çêkirin. Pêwîste em xwe bikin gelek wisa ku tucarî neyê leystikê neyar. Di vê aliyê de gelê me yê her çar perçeyan xwe amade bikin. Em dikevin demekê nûde. Emê bi siyasetê bikevin demê nûde. Riya rast, şewazê rast û ûslubê rast hatiye dayîn. Şerê gel û meşa wê holê deye. Lê belê, dinava me de li ser navê neyar nêzîkatî jî hene. Kesên ku vê nezani, yên ku bi tinê xwe nasdikin, ji der vey xwe tu tiştê nizanin û yê ku rastiya xwe ji birkirine wê bikevin. Dixwazin pênc sal jî şer bikin wê neyar ser bikeve. Ji ber ku ezmunên wê pirin, derfetê wan pirin. Em nû nû di rabin li ser lînga. Ji bo wê em dibêjin, pêşketin çiqasî hebin, pêwîste gelê me jî fikrê xwe û asoya xwe fireh bike. Em yekitiya xwe fireh bikin û têkûz. Beriya her tiştê erkê me yê sereke eve.

Riyekê rast ji dervey welatparêztî hebuya di serî de minê kiriba, ji vê ramyarê rastir rê hebû-

EMÊ BIRYARA XWE HEYA AZADIYÊ BI TEKOŞÎN Û ŞERKIRINÊ AVABIKIN!

ya, despêkê ezê bi meşiya bam. Le belê ji bo me hemuya riya herê rast ramyariya PKK'ê ye û xeta PKK'ê ye. Jiberku ez vê dizanim ji bo wê ewqas bi îsrar ser disekinim. Çavkaniya hêza me jî ji xwe vê diqre. Ev ne rast ba, bi neyar re şerkirin daynin aliyek, me ne dikarî em bêhn bigrin û çavê xwe vekin. Hatina me heya roja îro jî, çavkaniya xwe rastiya xeta me û rastiya mezintiya me digre. Ger ku hun jî, wekê PKK bizanibin bimeşin, şer bikin, cîhan hemû bibe yêk jî nikare we bisekinîne. Pêwîste hûn vê bizanibin.

**Zana bûyîna gel, bi xebat kirina
wêre girê dayî ye**

Gelê Kurd li her derê bila xwe bi ceribînîn. “bila kes ne bêje heya niha me nedizani û heya niha me pêkne aniye.” Rabin li ser xwe, xwe fêrbikin. Ger ku hun nekevin din ava kar de hun nikarin fêrbibin. Zana bûyîna gel, bi xebat kirina wêre girê dayî ye. Hunê fêrî şer û siyasetê jî bibin. Bi şewazî bere şerkirin û siyaset kirin ne şewazê

me ye, ev şêwazê neyarin. Di xwey de mayîn û bê zanist mayîn xwasteka neyar bû. Ji îro pêde bi alkariya rêxistinê hun çavê xwe vedikin. Şehîdên PKK'ê cesaret daye we, hun li ser nîrxên ku dayîna avakirin radibin li ser lingê xwe. Ev tê wateya çi? Hunê jî cesaret bikin û rabin li ser lingê xwe, ji lingê xwe bawer bikin. Heya niha we çend gav avetine, ji îro pêde hunê gavê bi hêztir bavêjin. Dema gelêkê ji bo şerkirinê di rab ili ser xwe carê kê dikeve, dû caran dikeve, lê belê cara siyê min bi teqez serdikeve. Ji ketina care kê ne tirsin, ji yêk dû mirina jî netirsin, jiyan ji îro pêde despê dik e. Hun çigasî di bin pêşengtiya PKK'ê de şer bikin, hun çiqasê bi xeta wêre jiyan bikin hunê ew dem her tim serkeftina pêk bînin. PKK ji bo gele, partiya gele û partiya karkerane. Di serî de wisa bû, wê heya dawî yê ji bi vê awayî be.

Em carekê din hişyar bûna gelê Kurd pîroz dikin. Qadroyên PKK'ê sonda pêk anîna siyaseta rêxistinê dikin. Eji soza ji îro pêde, hin bi hêztir tevlê bûyînê didim. Rabuna li ser linga despêkê biryara min bû, piştê bû ya PKK'ê, niha jî buye biryara we hemuya. Emê vê biryara xwe pêk bînin. Heya niha berbirsîyariyên karên medikir em bûn. Ji îro pêde jî, beşa wê ya herê mezin ya meye, lê hun jî bi xebatê xwe re alîkarî bidin me û emê jî alîkarî bidin we. Bi zanabuyîn tevbigerin,

neyên leystika û vale vale xwîna xwe ne rişênin. Bila dilopek xwîna we vale neçe. Em wusa dikin, hun jî wusa bikin. Emê vê awayê ser bikevin. Ji der vey serkeftnê tu tiştê me xilas nake. Ji der vey jiyana serkeftinê, hemu jiyan lime herame. Ji der vey serkeftinê cudatir bêhn girtin namertiye. Despêkê min li ser navê xwe di got, piştê jî li ser navê PKK'ê got, niha jî li ser navê we hemuya di bêjim.

Ji beriya nan û av serkeftin tê. Ji beriya hemu namusan, namusa netew tê. Mirovê ku ne azad û serbuxwe be, bê namustiya herê mezine.

Pêwîste em bizanibin ku soza me dayî tê çi watê

Me vê jî der baskir. Me xwe gihand rojên bi namus. Ji îro pêde em jî dikarin bêjin "namus ji bo me jî heye." me bê namustî yê getant, ev kê nîne. Ji her tiştê zêdetir ev ji mere pêwîst bû, me wê jî serxist. Vê fîretê jî destê xwe ne revînîn! Jiyanê şaş fêrnekin. Jiyan ku hun tê dene ne yê weye. Di be ku hunê kêmekê êş bikşînin, tiştê na be. Kêmek êş jiyan bikin ku, ji bo hun di jiyana nûde rehetiyê bibinin. Xebatên ku heya niha mekiriye ne ye eme bû. Hen kes li ser me leystika leystin. Ji dervey mirovahiyê her tiştê layiqê me dîtin. Lê me pêşiya vê qut kir. Ev jî serkeftinek mezine. Nîrxên ku di destê me de ne, em qiymetê wan bizanibin. Pêwîste em bizanibin ku soza me dayî tê çi watê. Me vane hemuya ser xist, lê dîsa jî ne bese.

Pêwîste di vê salê de biryarên rast were dayîn û hedefên pir bi hêz hun denin pêşiya xwe! Xwe bigihêjin biryarên rast! Heya dawiyê xwe di her aliyê de, pispor bikin û heya serkeftinê bimeşin! Heya Kurdistanê kê azad û serbixwe em ava dikin, pêwîste biryarê we hin behtir bi hêz bibe û meşa we jî bi hêz bibe.

Dîsa em hemu, soz didin gelê xwe;

Li ser navê Serokatî, li ser navê rêhevalên PKK'ê û gelê me yê Kurdistanê em bi biryarin!

Emê biryara xwe heya azadiyê bi tekoşîn û şerkirinê avabikin!

Li ser vê esasê cejna we ya Newrozê pîroz be!

21 Adar 1991
Rêber APO

Meha Adarê serkeftina rihê têkoşîne ye

8'ê Adarê û 21'ê Adarê re di meha pêş de du rojên têkoşîn û pîrozbahiyê yên pir girîng û watedar di rojevê de cihê xwe digire. 8'ê Adarê roja jinên kedkar ên cîhanê, sembola têkoşîna azadiyê ya dîrokî ya jinên şoreşger a ji bo azadkirina mirovahiyê û zayenda xwe ji bin lepên baviksalarî ya kapîtalîzmê rizgarkirinê ye. Bi avabûna desthilatdariya mêr re, jin ku afirînerê jiyânê, avakerê civakê, çand û exlaqê, dahênerê çandîni û aboriye, buye çîna yekem a bindest û koloniya yekemîn, ji civakê hate derxistin û mirovahiya wan hate talankirin. Weke ku Rêber APO destnîşan kiriye, desthilatdarên hemû pergalên mêtînger her tim tundî û mêtîngerîya xwe li ser koletîya jinê

ava kirine. Yê ku weke dînamîka herî bîngêhîn a şoreşgerî ya civakê ye, wê pêşengîya ji nû ve avakirina jiyana azad bike û wê careke din desthilatdariya mêr û dewletê biavêje sergoya diroke jî, jin e. Bi derketina îdeolojiya rizgariyê ya nûjen a sosyalîzm beriya her tiştî jin pêşengîya têkoşîna azadiya xebat û wekhevî û edaletê kir. 8'ê Adarê ne tenê cejna jinê ye, ne tenê ji bo nas-kirina jinê di nava civakê de, ji bo hilweşandina sistemeke ku li ser zext û mêtîngerîyê hatiye avakirin, roja berxwedan û têkoşînê ye.

Rêhevalên Hêja;

Cejna Newrozê di 21ê Adarê de, wek cejna ji nû ve destpêk û

serhildanan, berxwedan û rizgariya nû, çanda hemû gelên Arî di bîranîna lehengiya têkoşîna azadiyê ya li dijî tundî û zordariya Împaratoriya Asûriyan de dike yek û ji roja ji dayîkbûna Rêbertîya şoreşa Kurdistanê û Partiya Karkerên Kurdistanê, sembola vejîna neteweyî ya gele Kurd e. Çawa ku hesinkarê efsanewî Kawa bi lêdana çakûçê xwe mêtînger û kedxwar tine kir û gelên Arî yên berxwedêr ber bi serkeftinê ve bir, bi heman rengî di bin rêbertîya Rêber APO û pêşengîya şoreşgerî yê PKK'ê de gelê kedkarê Kurdistanê mina yek bedenî rabû ser piyan, dest pê meşa xwe ya zor û zahmet li ser rîya rizgariya netewî û civakî dikir. Çawa ku di sedsala 7'an B.Z. de agirê

Ji ber vê yekê divê îsal ciwanên Kurd ên li Ewropayê Newrozê bikin cejna seferberî û rêxistinbûnê û bersivê bidin polîtîkayên dewletên Ewropayê û faşîzma dagirker a Tirk

ku li lûtkeyên çiyayên Zagrosê hat pêxistin, sînyala serdegirtin û êrişa li ser çeperên zaliman da, bi heman awayî şewatên piçûk ên li ser serê kibrîtan ên di destê Mazlum Doğan de bune ronahî û çira ji bo netewa Kurd û derbasî agireke geş bune dê baregeh û kampên metingeran bişewitîne û bike xwelî.

Ji ber vê yekê her du cejn ji bo gelê Kurd ku bi hezaran salan tenê bi berxwedana li dijî zilmê karîbû bijî, gelekî girîng in. Weke tevgereke ku mîrateya bi hezaran salan a berxwedan û têkoşîna gelan, jinan, ciwan û kedkaran hildigire û di sedsala 21'an de jî ala azadî û sosyalîzmê bilind dike, her du roj ji bo me erk û berpirsyarî ne. Di

dîroka mirovatiyê de em dibînin ku civak tiştên ku ji bo jiyana xwe pêwîst in pîroz dike. Yekem barana salê, agir an jî çandina genima payîzê her dem bûn serdema cejn û kombûnan, ji ber ku bê wan civak nedikarî bijî. Gelekê bindest nasnameya xwe û hebûna xwe di têkoşînê de nas dike. Li hemberî qirkirina çandî û fizîkî, gelê Kurd nas kir ku ger ku ji bo hebûna xwe tekoşîn neke, wê were tunekirin. Yê ku jiyana gelê Kurd misoger dike têkoşîn û berxwedan e. Ger rojekê jî ev têkoşîn bê rawestandî, gelê Kurd û netewa Kurd namîne. Lewma ev şer û tekoşîna bi xwe pîroz e û di cejnan de tê pîrozkirin.

Rêhevalên Hêja:

Gel sal bi sal cejnên xwe wek kevneşopiyê ji nifşekî derbasî nifşekî din dikan. Ji nifşên ciwan re maye ku mîrateya dîroka xwe qebûl bike û bidomîne. Hemû çand di encama diyalektîka di navbera hawîrdora xwezayî ya ku civak tê de mezin dibe derdikeve holê. Axa ku civakek li ser pêş dikeve, daristan, çiya, çem, gelî û avhewa bandorê li çanda neteweyî ya civakê dikan û şêkil didin vê. Çanda civakê awayê herî baş ê diyarkirina li gorî şert û mercên xwezayê ne. Ew awayê çêtirîn e ku mirov hebûna xwe misoger bike. Kevneşopiyên ku di nav agirê têkoşîn û

şer de hatine pêxistin ji şêwazeke jiyane ya ku dikare jiyana civakê misoger bike temsîl dike. Civakeke weke civaka Kurd ku her tim rastî gefên êriş û tinekirinê hatiye, encax ji bo bijî dikare çanda têkoşin û berxwedanê pêş bixe. Ne tesaduf e ku ev berxwedan navenda Cejna Newrozê ye ku yek ji cejnên herî navendî yên civaka Kurd e. Lê di heman demê de ev jî tê wê wateyê ku paşveçûneke çandî wê hilweşandina vê civakê bi xwe re bîne.

Ji ber vê yekê pîrozkirina Newroz, 8'ê Adarê û hemû cejnên wekî cejnên berxwedan û serhildanê ji pîrgirêka folklor, muzîk û cil û bergên kevneşopî wêdetir e. Tenê bi têkoşina çalak a li dijî mêtîngerî, kedxwarî û dagirkerîye ku ruhê Newrozê ye, ev roja têkoşin û vejîna neteweyî bi awayekî rast tê pîrozkirin. Dewletên desthilatdar ên li Ewropayê hewl didin vê festîvalê ji rastiya wê

derbixin û girîngiya wê ya weke festîvala berxwedanê ji holê rakin. Dixwazin vê cejnê bixin asta wê ya folklorî û her cure nişandana berxwedanê qedexe bikin. Hewl didin kevneşopîya vê cejna ji koka wê qut bikin û bi vî awayî yek ji çekên herî girîng ên têkoşina hebûna neteweyî, çanda berxwedanê ya gelê Kurd, ji destê gelê Kurd derxînin. Cejna Newrozê ya ku tenê bi têkoşina Rêbertî û PKK'ê wateya xwe ya rastîn ji nû ve dîtiye, li gorî wan divê bê şopa têkoşin û berxwedanê bê pîrozkirin. Hewldana paqîjkirina berxwedanê ji bîra çandî ya gelê Kurd, ji bo temamkirina qirkirina çandî gaveke girîng e û divê bê bersiv nemîne.

Rêhevalên Hêja;

Ji ber vê yekê divê îsal ciwanên Kurd ên li Ewropayê Newrozê bikin cejna seferberî û rêxistinbûnê û bersivê bidin

politikayên dewletên Ewropayê û faşîzma dagirker a Tirk. Berxwedana Kawayên nûjen, berxwedana leheng a gerîla ku îro jî li lûtkeyên çiyayên Zagrosan agirê azadiyê geş dike, divê bibe navenda pîrozbahiyên îsal. Di çarçoveya hemleya Dem Dema Azadiyê de, girîng e ku Newroza îsal bibe cejna azadiya Rêber APO. Divê berxwedan bi rojek pîrozbahiyê bi dawî nebe, her roj û her saetên rojê agirê berxwedanê yê Newrozê hê geştir bibe. Çekûçê hesinkarê efsanewî Kawa êdî di destê ciwanên kurd de ye. Dîrokê erk daye me ku em derbeya dawî lêxin û Dehaqên îroyîn yekcar perçe perçe bikin. Agir hatiye pêxistin û banga berxwedanê hatiye bihîstin. Êdî li ser milê me ye ku em rabin ser piyan û tofana azadiyê rakin! ●●●

DIE WUT WIRD GRÖSSER

Liebe Genossinnen, wir sind ZeitzeugInnen unfassbar unmenschlicher Angriffe, doch zugleich auch eines unaufhaltbaren Widerstands der Freiheitsbewegung. Der Rücken des türkischen Staates wird von den kapitalistischen Hegemonialmächten gestärkt, allen voran von der USA, Russland und der EU. Denn der Mittlere Osten, die Wiege der Revolution der Frau, ist für diese Mächte eine Festung, die noch immer nicht vollständig erobert wurde. Es ist Rêber APO, seine Philosophie und die Freiheitsbewegung, die den entscheidenden Kampf für Kurdistan und damit für den Mittleren Osten, führen. Deshalb wird Rêber APO seit 23 Jahren in Isolation gefoltert.

Bei den Angriffen auf das Sina-Gefängnis in Heskê, den Luftangriffen auf Şengal, Mexmûr, Şehba und Dêrik handelt es sich nicht um irgendwelche Angriffe. Gerade jetzt, während das AKP-MHP Regime politisch, militärisch und gesellschaftlich geschwächt ist, lässt es seine dschihadistischen Ban-

den los: den IS. Der Angriff auf das Gefängnis in Heskê war ein Versuch, Rojava zu spalten und seitens der IS wieder einzunehmen, und so den Kampf für ein freies Kurdistan massiv zu schwächen. Denn in den Medya-Verteidigungsgebieten hat das dreckige AKP-MHP-PDK Bündnis wieder einen großen Verlust erlitten und musste sich aus einem der wichtigsten Orte zurückziehen: Girê Sor. Doch zu denken, dass das Regime von allein zerfällt, nur weil der faschistische mörderische Staat seinen größten Tiefpunkt erleidet, ist ein Irrtum. Wir befinden uns schon in der Revolution. Von unserer Organisation – vor allem als Frauen und Jugendliche – hängt die Zukunft des Mittleren Ostens ab. Dort, wo es Widerstand gibt, wird der Feind auch stärker zurückschlagen. Das heißt, dass wir uns viel bewusster und aktiver am Freiheitskampf beteiligen müssen. Das Patriarchat wird immer aggressiver und brutaler. Es wird fast schon normalisiert, dass immer mehr Frauen

vergewaltigt, verschleppt und ermordet werden. Das 21. Jahrhundert ist eine Zeit, in der sich das Patriarchat zwiespältig zeigt. Einerseits gibt es eine massive Aggressivität des Mannes gegen die Frau, andererseits das Profil eines scheinbar demokratischen Mannes, der aber im Grunde einfach subtiler manipuliert. Auch für uns Frauen birgt sich eine Gefahr: Wir werden entweder in klassische Schönheitsideale gepresst oder finden ‚Zuflucht‘ darin, uns zu männlich zu verhalten, also kalt, berechnend und karriéristisch zu denken sowie unser eigenes Geschlecht als Feindin zu sehen.

Liebe Genossinnen,

das ist das Ergebnis von Assimilierungs- und Unterwerfungspolitik der europäischen Staaten. Als junge Frauen, die in der Diaspora aufwachsen, sind wir mit einem sexistischen und faschistischen Regime konfrontiert. Die uns zerreißen Mode, die Schönheitsideale, Träume

einer Karriere usw. fruchtet besonders bei uns jungen Frauen, weil wir unsere wahre Identität nicht gefunden haben. Das Ergebnis von mehr als 44 Jahren Kampf der Freiheitsbewegung hat die Identität der KurdInnen und die besondere Stärke der Frauen schon längst ans Licht gebracht. Doch nichtsdestotrotz sind wir uns selbst oft fremd sowohl als Kurdin, als auch als Frau! Eine Person, die sich nicht kennt, die nicht sie selbst sein kann, kann kein eigenes, selbstbestimmtes Leben führen. Solch eine Person wird gelenkt. Die ‚Identitätslosigkeit‘ sorgt dafür, dass wir von irgendwelchen Strömen mitgerissen werden. Diese drücken uns unter den Namen von Individualismus und Identität nur Sklaverei und Unterwerfung auf.

Liebe Genossinnen,

es ist genau diese ‚Selbstlosigkeit‘, die uns junge Frauen in einen Käfig steckt und uns unfähig macht, zu handeln. Eine freie Gesellschaft geht nicht mit unterdrückten, versklavten Menschen. Darum betonen wir immer wieder die Bedeutung von Organisierung. Sich allein aus dem Geflecht des Kapitalismus zu befreien, ist fatal. Und gerade, weil die Organisierung auch schwierig sein kann, Zeit braucht, Verständnis und Bildung braucht, ziehen sich viele Jugendliche von der Organisierung,

also von der Selbstwertung, zurück, und verfallen in Schicksalhaftigkeit (‚wir können eh nichts ändern, wir KurdInnen werden immer so sein‘), in Hoffnungslosigkeit (‚wir haben keine Chance gegen diese Staaten‘) und in Nihilismus¹

(es lohnt sich eh nicht, es wird eh alles zerfallen‘). Dazu schreibt Rêber APO:

„Diejenigen, die keine der beiden Positionen² beziehen und die wir als »Nihilisten« bezeichnen können, behaupten, [...] es sei nicht nötig, für oder gegen Metaphysik zu sein, und es sei möglich, ein völlig unabhängiges Leben zu führen. Diese Gruppe erscheint zunächst harmlos, ist aber in Wahrheit die gefährlichste. Die neutrale Gruppe [...] glaubt, ein gleichgültiges Leben mit einer nihilistischen Haltung sei möglich – obgleich sie eigentlich in der Gesellschaft und mit den Werten der Gesellschaft leben. [...] Diese Gruppe, deren Zahl die kapitalistische Moderne rasant anwachsen lässt, besteht aus den ausgestoßenen und deklassierten Elementen einer zerschlagenen und sich auflösenden Gesellschaft. Wir können von einer Gruppe sprechen, die sich auf das Animalisieren zubewegt. Fußballhooligans sind ein augenfälliges Beispiel für eine solche Gruppe. Ähnliche Gruppen entstehen in großer Zahl. Dies ist ein weiteres Beispiel dafür, dass die kapitalistische

che Moderne Krebsgeschwüre hervorbringt.“³

Liebe Genossinnen,

Organisierung und Komiteebildungen erscheinen uns als Last und meistens geben wir ihnen keine Bedeutung. Aber sie sind kleine Aktionen der Freiheit. Sie sind für uns der Schlüssel in ein selbstbestimmtes, kommunales Leben. Mit ihr fängt die Suche nach unserer Identität an. Junge Frauen sind kreativ und so vielfältig. Wir sind so unterschiedlich, doch der Kampf vereint uns. Es ist Zeit, alle Spaltungen zwischen uns zu überwinden, uns zu überzeugen und mit unserer hoffnungsvollen Haltung auch andere junge Frauen davon zu überzeugen, Teil dieses revolutionären Prozesses zu werden: Im Demokratischen Konföderalismus gibt es für alle eine Arbeit. Deshalb müssen wir die nächsten Monate bis zu unserem Kongress unser Augenmerk wieder auf die Komiteebildungen setzen.

Ein weiterer Bereich unserer Arbeiten sind die digitalen Medien. Denn gerade in diesen verbreitet das patriarchale, kapitalistische System seine Ideen weiter. Es waren die Medien, mit denen das System die Menschen aufgrund von Corona in Panik und Egoismus getrieben hat, sodass manche Menschen bis heute Angst haben, andere

¹Nihilismus ist die Überzeugung, dass alles noch Seiende sinnlos ist. Nihilistische Menschen sind der Meinung, dass sämtliches Streben, Wollen und alle Bemühungen der Menschen nutzlos sind. Sie haben eine eher pessimistische Sicht auf die Welt und die Werte, deshalb lehnen sie die Ziele und Werte der Gesellschaft ab.

²Zuvor spricht Rêber APO von zwei Annäherungen: Der materialistischen und der idealistischen. Rêber APO spricht davon, dass die eine Annäherung die Metaphysik ablehnt und die andere einzig die Metaphysik als grundlegend sieht.

³ZIVILISATION UND WAHRHEIT – Maskierte Götter und verhüllte Könige; Methode und Wahrheitsregime; Abdullah Öcalan

und Şehîd Sara. Diese und weitere unzählige Genossinnen haben die verdeckte Kraft der Frauen wieder ans Licht gebracht. Deshalb sind sie unsere Vorreiterinnen: Sie zeigen uns, was die Farbe sowie die Kraft der Frau ist. Sie sind unsere Quelle des Selbstbewusstseins und zugleich ist ihr Kampf ein Aufruf an uns! Seit der Entführung Rêber

zu umarmen. Durch den technologischen Fortschritt ist es nun möglich, ständig eine große Menge von Menschen zu erreichen. Das ist jedoch nicht immer etwas Negatives. Da viele Schulen und Universitäten nicht mehr, wie zuvor, geöffnet haben, sind weniger Menschen auf den Straßen als zuvor. Doch über digitale Medien können wir viele junge Frauen erreichen. Denn entgegen vieler Überzeugungen gibt es doch viele junge Menschen, die keinen Platz in diesem System finden bzw. bemerken, dass sich Dinge ändern müssen. Unsere Arbeiten müssen stärker als sonst in den Medien repräsentiert werden und viel mehr junge Frauen erreichen.

Bildung geht in der Philosophie Rêber APOs mit dem Leben einher. Wir müssen Seminare, unter anderem auch Wochenendseminare, intensivieren, um Rêber APO besser zu verstehen, um unsere Persönlichkeit zu verändern, aber auch um einander näherzukommen. Mit Bildungen können wir die Einfüsse des Systems in uns erkennen, die Persönlichkeitsproble-

me der Kurdinnen in der Diaspora verstehen und gemeinsam für Veränderung sorgen.

Liebe Genossinnen,

die Perspektive Rêber APOs, dass Frauen sich als Nation begreifen müssen, zeigt den enormen Umfang, den die Unterdrückung, aber auch der Widerstand der Frauen, hat. Eine gesplattene Nation oder Gesellschaft, kann keine kollektive Kraft werden. Dass ezidische Frauen und muslimische Frauen in Şengal und bald in ganz Irak zusammenkommen, ist ein großartiger Schritt für die Einheit der Frauen im Mittleren Osten. Diese Kraft sehen wir auch in dem Internationalismus, der sich um Rêber APOs Ideologie organisiert. Die Ideologie der Befreiung der Frau ist ein Wegweiser für eine freie Gesellschaft. Und wir als TekoJIN begreifen uns als Teil davon. Auch wir sind ein Teil einer großartigen Widerstandskultur auf der Linie von Şehîd Bêrîtan, Şehîd Zilan

Die jungen Frauen sind Avantgarde der Gesellschaft und wir werden den Sexismus und Faschismus zerbrechen

APOs und besonders nach den brutalen Angriffen mit chemischen Waffen, den Angriffen auf Mexmûr, Şengal und Rojava, den Repressalien und Foltern in Nordkurdistan ist unsere Wut und unsere Entschlossenheit noch größer: Die jungen Frauen sind Avantgarde der Gesellschaft und wir werden den Sexismus und Faschismus zerbrechen. ●●●

Hunermenda Şoreşa Rojava Jin e

Têkiliya di navbera feraseta çandê û şêwazê jiyana civakê, ji hêla teorî û rastiye ve girêdaneke wan a ku ji hev nayê qutkirin heye. Çand bêyî hebûna civakî negengaz e ku hebe, civak jî bêyî çand nikare bijî. Mirov nikare çandê bê civak, civakê jî bê çand bihezire. Çand rêya jiyana bihevrebûna civakê nîşan dide, her wiha pîvana takekesa li pêşberî civaka xwe diyar dike û amûrên ku takekes bikaribe pêdiviyên xwe ji bo pêşxistina jiyane pêkbîne,

dide wî/wê.

Roleke çandê ya girîng di jiyana mirov de heye. Jiber çand dibe sedem ku cudabûna di nav takekesan, anjî civakan bi awayeke dewlemend li cem hev kombibin. Her wiha çand, cureyê mirov ji zindiyên din cuda dike. Di watayeke din de çand wateya mirovbûnê diyar dike. Bi kurtasî em dikarin bêjin ku çand şêwazê fikrandin, tevgerbûn, tevahî helwestên mirov û pîvanên mirovan li beramberî hevdu diteyisîne. Ango ew ney-

nika yekbûna civakê ye.

Huner jî amûreke ji bo pêşxistin û guhertinên civakî ye. Her wiha huner zimanê hest û giyana mirovan e. Jiyan bêhuner mîna axeke zuha ye, lewma mirov nikare jiyanêke bêhuner bihezire. Di jiyana her gelekî de cihê hunerê xwedî roleke wiha ye ku ji hêla derûnî ve mirovan aram dike. Bi rêya hunerê civak asta pêşketina xweya civakî diyar dike. Ji destpêka jiyana civakî ve komên mirovan bi rêya xîzkirina ser dîwar û şikeftan,

her wiha bi teqlîdkirina dengê haywanan, xwestine ku raman û hestên xwe îfade bikin.

Jin mîmarê jiyana civakî ne

Axa mezopotamyayê xwedî dîrokeke demdirêj e, bûye şahidê pêşketinên çand û hunerî, ji mirovahiyê re ji bo pêşketina van herdu xalên girîng gelek çavkanî pêşkêş kiriye. Dewlemendiya vê axê û xweşikbûna xwezaya wê bi xwe jî ji mirovahiyê re bûye îlhama gelek stran û helbestan. Vê axê gelek çand hambêz kiriye. Gelê Kurd jî para xwe ya mezin û girîng ji vê rastiye girtiye. Bi taybet jina Kurd, ruxmî gelek serpêhatiyên dagirkerî û mêtîngeriye jî kariye heya roja îro çanda hezar salî ya li ser vê axê, biparêze.

Dema ku mirov rewşa jinê bi taybet li Rojavayê Kurdistan û bi giştî di Sûriyê de li berçavan derbas dike, dibîne ku li van deveran çandêke dîrokî ya demdirêj jiyaye û hîna jî tê jiyîn. Efsaneyên ku ji dema xwedawenda bereket û xweşikiyê Îştare heya dema Zenûbya şahbanûya (qiralîçe) Tedmûrê neviya Nefertîtiyê ku bi delaliya xwe hatiye nasîn, di rastiya van

efsaneyan de, em bi awayeke zelal rola jinê ya mezin bi zimanê hunerî di avakirina jiyane de dibînin.

Rojavayê Kurdistanê bixwe jî di dîroka Kurdistanê de bûye kaniya çand û hunerê. Bêguman nabe ku rola jina Kurd neyê dîtîn. Ji ber ku jina Kurd li ser axên bi berhem û bereket, di cihên wekî Kobanê, Cizîre û Efrînê mîmara jiyana civakî-ne. Evderên ku bi çandinî û berhemên wekî darên zeytûn û sinober û hwd navdar in, bi keda jinê hatine xwedî kirin. Jiber kû herî zêde jin bi axê re mijûl dibe û bi hezkirineke mezin nêzik xweza û jiyane dibe. Ji bervê ye ku civak jî hertim ji bo karên çandinî û sererastkirina hesaban bi jinên temen-mezin re dişewirin.

Jin di van herêman de wek dibistanekê ne, ku ziman û çanda gelerî diparêzin, ji derdora

xwe re hînkerin. Herî baş jin xwedî li zimanê Kurdî derdikevin û bikartînin. Bi taybet jî di şahî û cejnan de bi kincên xwe yê gelêrî xemleke xweşik çêdikin. Dibe ku pir zêde berhemên Kurdan ên nivîskî nebin, lê belê jinên Kurd bi stran û çîrokan bi zimanêke zindî, nifş bi nifş destan û mîten xwe parastine. Herî zêde jî serpêha-

tiyên bi êş û evînên mezin vegotine. Ango bi rengekê dîroka xwe heya roja îro veguhestine. Jin di şîn û taziyeyan de dilorînin, di kêfxweşiyên de dilîlinin, anga jin hunermend û sembola ruhê netewî ne, ku di tevahiya şewazên tevgera xwede vê raber dikin. Jina Kurd di vê parçeyê de xwedî li nirxên xwe yê civakî û gelerî derketine û bi berxwedêrî li hemberî êrîşên çanda dagirkeran, nirxên xwe yê çandî parastine. Li dijî çand û zihniyetên ku hebûna Kurdan qebûl nekirine û herdem bi înkare nêzik nasnameya kurd bûne, jina Kurd li dijî wê çeper girtine. Bûne mertalên parastina çand û hunera Kurdî.

Tevgera azadiyê cewher û hêza jin ji nûva şînkir

Bi pêşketina Tevgera Azadiya

Gelê Kurd re, herî zêde jinên Kurd bi bawerî û bêdudilî hem-bêza xwe ji tekoşînê re vekirin. Wekî ku bi salan li benda Rêber APO bûn, bi evîneke mezin ew pêşwazî kirin. Lewma deriyê mala xwe ji xebatên rêxistinê re vekirin, bi heyecaneke mezin tevlî xebatê bûn. Ruxmî zor û zehmetiyan jî bêyî ku xwe paş-ve bikişînin hêza xwe tevlî kirin. Jiber jina Kurd ev rastî baş his-kirin ku ancax Tevergera Azadiyê dikare nixrê wan ên azadiyê ku wendabûne careke din li wan vegeirîne. Ew nixrê ku di cewhera jinê de veşartî mabûn, bi rêya Tevergera Azadiyê careke din derketin holê û jinê, cewher û hêza xwe derxistin holê.

Lewma, jinên Kurd di tevahiya qadên tekoşînê de xwe birêxistin kirin. Bi taybet di mijara pêşxistin û zindîkirina çand û hunera Kurdî de seferber bûn. Piştî 35 salan, îro jî jinên Kurd li Rojavayê welat, bi armanca afirandina çanda Netewa Demokratîk xwe birêxistin dikin. Bi armanca komkirina enerjîya xwe û herikandina vê enerjîyê, di rêya azadiya gelê xwe û zayenda xwe de xwe ji tikaran paşve

nadin. Bi vê hîsa ku her diçe dizivire zanebûneke îdeolojîk, bi sedan jin tevlî refên şoreşê bûne, bi sedan jin di nava refên rêxistinê gel de xwe birêxistin kirine. Gelek jin di nava refên gêrîla de tekoşîna çekdarî dimeşînin û bi sedan jî bi qehremanî tevlî komestêrêkên şehîdên nemir bûne.

Bi tekoşîna azadiyê re çand û jiyana nû ku bi her awayî xwedî li mîrateyên xwe yê dîrokî derdikeve, lê li beramberî paşverûti û bandorê pergala desthilatdar û çanda modernîteya sermayedar têdikoşe, hate afirandin. Serkêşî û pêşengtiya vê jî Jinên Kurd dikin. Li Rojavayê welat jî jinên Kurd di nava xebatên siyasî, civakî, çandî, hunerî, aborî, tendurûstî û hwd cih digrin û wiha jî ew enerjîya ku bi hezar salan hatibû zindanîkirin, bi azadî, ber bi avabûna civaka demokratîk ve diherikînin. Jin li Rojava bi rêya ramanên Rêber APO dikarin çanda xwedawenda dayîk ji nûve zindî bikin. Bi vê mebestê jî çawa ku di her qadê de çalak in, di qada çand û hunerê de jî li her bajêr, gund û navçeyê

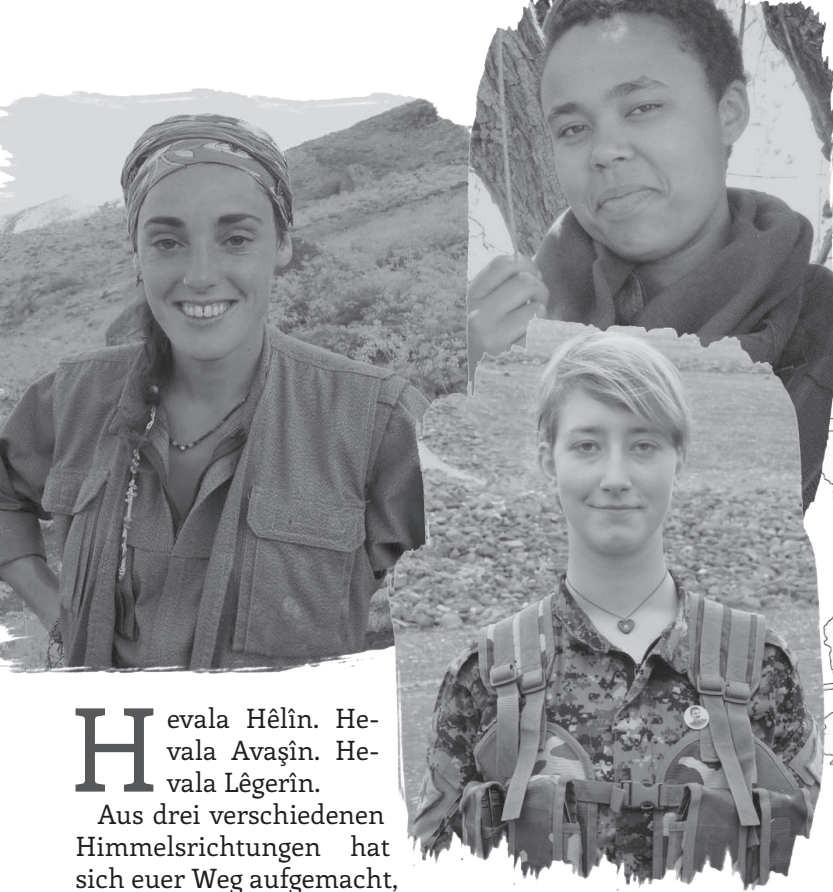
**Bi kurtasî em dikarin
bêjin ku çand şewazê
fikrandin, teverbûn,
tevahî helwestên
mirov û pîvanên
însana li beramberî
hevdu diteyisîne**

bi teverger bûne. Îro, jinên Kurd ne tenê bi stran, çîrok û cilên gelêrî, her wiha di hunera nûjen de jî xwe berbiçav didin pêş û çandeke nû ya civakî ku jiyana bi parvekirin, hezkirin, hevgerî û qencyê pîroz dîke, diafirînin. Mirov dikare bêje ku li Rojavayê welat şoreşa ku pêk-hatiye û pêktê bi reng û xweşîkiya jinê berdewam dîke. Ji ber hunermend, şoreşger, mîmar û xwedawenda vê pergale jî in.

AUS DEM SCHATTEN DES PATRIARCHATS INS LICHT DER REVOLUTION

Hevala Hêlîn. Hevala Avaşîn. Hevala Lêgerîn.

Aus drei verschiedenen Himmelsrichtungen hat sich euer Weg aufgemacht, durch verschiedene Kämpfe und Schauplätze hindurch geschlängelt und schließlich in Rojava vereint. Was hat euch bewegt euer altes Leben hinter euch zu lassen? Was habt ihr gesucht in den Bergen, Tälern und belebten Straßen Kurdistans und was habt ihr gefunden?

Für alle Jugendlichen, die heute wie ihr aufstehen, den stumpfen Alltag nicht mehr akzeptieren wollen und sich gegen Faschismus und Patriarchat organisieren, seid ihr die Sterne die den Weg erleuchten. Es ist unsere Aufgabe Kompass und Karte in die Hand zu nehmen und nach Antworten zu suchen. Wir wollen genau hinhorchen: in die Geschichten, die man über euch erzählt, die Lieder die man über euch singt – und vor allem in uns selbst, denn besonders dort leben eure Träume weiter.

Raus aus dem grauen Alltag

Seien es Heirat\Haus\Kinder oder Schule\Uni\Management, von allen Seiten wird der Lebensweg junger Frauen im System vorgeschrieben. Alles hängt davon ab, wie erfolgreich man ist, aber nach wessen Maßstäben erfolgreich? Immer geht es darum möglichst viel Geld zu verdienen, „unabhängig“- also sprich egoistisch - zu sein und einem Mann zu gefallen. Seien es Eltern, Schule, oder Arbeitgeber, jeder möchte uns in eine Richtung drängen. Vielleicht können wir oberflächlich gesehen frei entscheiden, was wir anziehen, wo wir arbeiten, wen wir lieben. Aber in Wahrheit werden wir die ganze Zeit mit einem Spezialkrieg bombardiert, der uns in eine Form pressen will, die dem System dient. Jede junge Frau, die ihre Augen

nur ein kleines bisschen öffnet, erkennt, dass das in Wahrheit keine Freiheit ist. Sie spürt, dass das Leben in der kapitalistischen Moderne unmenschlich ist und dass es ein anderes Leben geben muss. Wenn wir unseren Instinkten folgen, führen sie uns raus aus diesem grauen Alltag und auf eine große, bunte Freiheitssuche.

Als Ärztin losgegangen, als Gerila gekämpft

Şehîd Lêgerîn Çiya, Alina Sanchez hat diese Suche als ihren Lebensweg gewählt. Sie ist 1986 in Argentinien geboren. Sie hat schon früh erkannt, dass das Leben im kapitalistischen System die Menschlichkeit verkümmern lässt und sie zu einem krankhaften Dasein zwingt. Diese Realität hat sie jedoch nicht akzeptiert, sondern ist mit einer großen Neugier und Entschlossenheit voran geschritten, um Alternativen zu finden. Sie hat die

Verantwortung gespürt von einer Gesellschaft zu träumen, die die Menschen nicht krank macht, sondern wachsen und erblühen lässt. Wer von Şehîd Lêgerîn erzählt, erzählt von stundenlangen Gesprächen und durchdiskutierten Nächten. Doch es blieb nie nur beim Wort, denn sie erkannte, dass die Suche nach wahrer Freiheit und Liebe mit der Tat beginnt. Als sie das erste Mal nach Rojava ging, kam sie als Ärztin um zu lernen und zu helfen. Was sie dort fand, war die gelebte Revolution, ein Volk, dass sich im Kampf für eine wahrhaft kommunale Gesellschaft befindet, ließ sie nicht mehr los. Sie machte es sich zum Ziel die Liebe und Schönheit des Kampfes in Kurdistan überall zu verbreiten. Ihre Sehnsucht, nach einem richtigen Leben hatte in Kurdistan eine Form bekommen und sie entschied sich ihr Leben voll und ganz dem Aufbau einer neuen, freien Gesellschaft zu widmen in dem Wissen, dass dieser Kampf

noch tausend weitere Herzen erreichen und Träume zu Taten werden lassen würde. Heute windet sich Şehîd Lêgerîns Lebensweg wie ein leuchtender Faden um den Globus. Verknüpft sich mit den Leben von Revolutionärinnen wie Clara Zetkin und Şehîd Ronahî, deren Licht unseren Weg erleuchtet.

Aus ihren Augen strahlt eine lebendige Ruhe

Şehîd Hêlîn Qerecox ist 1991 in England geboren. Ihr bürgerlicher Name ist Anna Campbell. Gegenüber den Ungerechtigkeiten die Frauen, Natur und Tiere in diesem System angetan werden konnte sie die Augen nicht verschließen und hat immer Wege gesucht, wie sie gegen diese Ungerechtigkeiten ankämpfen kann.

Sie hat das Leben, mit allem was sie hat, geliebt und die verzerrte kapitalistische und patriarchale Normalität, in der wir von all dem abgetrennt und abgestumpft leben und uns von morgens bis abends von der

Krise der Gesellschaft ablenken, nicht akzeptiert. Ihr Respekt und ihre Liebe für die Welt begann bei jedem Grashalm und reichte bis zu jedem Lebewesen. Wer eine so tiefe Liebe zum Leben in sich erschaffen hat, der spürt auch, dass es diese Schönheit zu verteidigen gilt. Als der IS Rojava angriff, wusste Şehîd Hêlîn, dass dort auch ihre Freiheit angegriffen wurde und entschloss, sich dem Kampf der YPG für ein freies, würdevolles Leben anzuschließen. Şehîd Hêlîn; aus ihren Augen strahlt eine lebendige Ruhe. Aus ihrem Lachen klingt die Leichtigkeit einer Frau, die ihren Platz in der Revolution eingenommen hat. Mit ihrer Entschlossenheit und Aufopferungsbereitschaft ging sie, ohne zu Zögern an die vorderste Front nach Afrin. Denn der Kampf gegen den IS dort war für sie eindeutig ein Kampf gegen den Faschismus und für die Freiheit aller Völker. Am 15.03.2018 ist sie dort in die Reihen der Şehîds getreten. Mit Şehîd Hêlîns Worten, dass sie kein anderes Volk für ihre Freiheit kämpfen lassen könne, hat sie uns gezeigt, was Internationalismus wirklich bedeutet.

WENN WIR UNSEREN INSTINKTEN FOLGEN, FÜHREN SIE UNS RAUS AUS DIESEM GRAUEN ALLTAG UND AUF EINE GROBE, BUNTE FREIHEITSUCHE

Wir werden ihre Worte nicht unbeantwortet lassen, sondern uns ihren Mut und ihre Entschlossenheit zum Vorbild nehmen.

**Sie war ein leuchtendes Feuer,
das heute in unseren Herzen
weiter brennt**

Mit den Worten „Nichts hält mich mehr hier“ brachte Ivana Hoffmann ihre wilde Entschlossenheit zum Ausdruck, selbst Teil der Revolution und des Aufbaus einer neuen Gesellschaft zu werden. Mutig und voller jugendlichem Feuer entschloss sie sich, als Avaşîn Tekoşîn Güneş nach Rojava zu gehen. Şehîd Avaşîn ist in Deutschland geboren und aufgewachsen. Auch sie entschied früh, ihrem Leben eine andere Bedeutung zu geben und es der Veränderung der Gesellschaft zu widmen. In allem, was sie tat, begegnete sie den Menschen mit einer Herzlichkeit und Offenheit, die alle um sie herum in ihren Bann zog. Ihre Hingabe zum Widerstand war es, mit der sie die Leute verzauberte und die stärksten Verbindungen erschaffte. Am 07.03.2015 fiel sie im Kampf gegen die

IS-Schergen in Til Temir und wurde zu einer unsterblichen Märtyrerin. Şehîd Avaşîn war nicht nur ein Funke, sie war ein leuchtendes Feuer, das heute in unseren Herzen weiter brennt und stetig wächst.

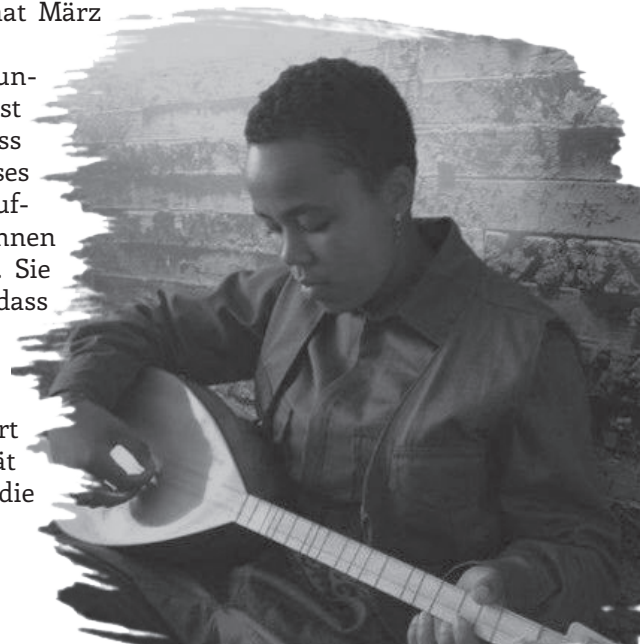
**Um sich gemeinsam
neu zu erschaffen**

Der Monat März ist für die kurdische Gesellschaft und die Freiheitsbewegung der Wider-Geburtsmonat. Ein Monat voller Widerstand. Von der Erzählung „Devrimci Kawa“ (Revolutionärer Kawa) bis zum Widerstand von Mazlum Doğan. Ein Monat der die Erleuchtung des Widerstandes zeigt.

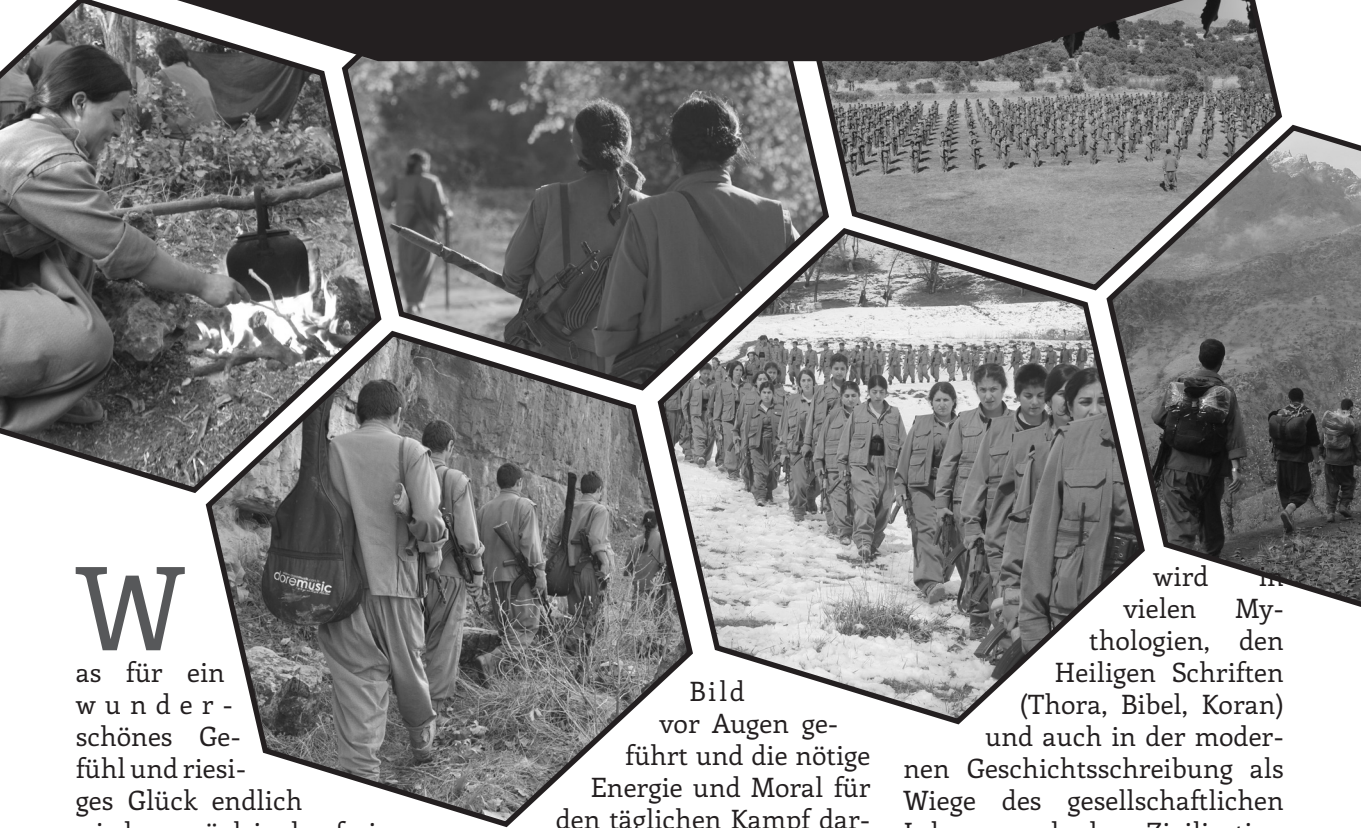
Heval Hêlîn, Heval Lêgerîn und Heval Avaşîn haben ebenso mit ihrem Kampf gegen die Dunkelheit im Monat März die Flammen gezündet. Heval Hêlîn ist am 15. März 2018 in Afrin gefallen. Heval Lêgerîn ist am 17. März 2018 in Heskê gefallen. Heval Avaşîn ist am 7. März 2015 in Til Temir gefallen. Alle drei Freundinnen sind zum Symbol des Frauenkampfes in Rojava geworden. Sind zu Flammen des Monat März geworden.

Was diese drei jungen Frauen eint, ist die Erkenntnis, dass das Leben, das dieses System ihnen aufzwingen wollte, ihnen nicht gereicht hat. Sie haben erkannt, dass das System die Füße aller Frauen in Ketten legt und sie daran hindert ihre wahre Identität als freie Frauen, die

die Zukunft der Gesellschaft formen, zu entfalten. Wenn Frauen diese Ketten gemeinsam durchbrechen, entwickelt sich jedoch eine Kraft, die Berge versetzen kann. Die Freiheitssuche dieser drei jungen Revolutionärinnen brachte sie zur Revolution in Kurdistan, wo Frauen aus dem Schatten des Patriarchats hinausgetreten sind, um sich gemeinsam neu zu erschaffen. Şehîd Hêlîn, Şehîd Lêgerîn und Şehîd Avaşîn haben in ihrem Widerstand gezeigt, dass es Frauen sind, die ein würdevolles und freies Leben erschaffen werden. Rêber APO sagt, die schönste Frau ist diejenige, die am freisten lebt. Ihr Leben ist es, dass uns heute den Weg der Freiheit zeigt. Sie sind die Vorreiterinnen, die den Internationalistischen Kampf in sich verwirklicht haben, sie sind es die alle Frauen weltweit in das Zeitalter der Frauenbefreiung führen werden.

DAS HERZ DER REVOLUTION

W

as für ein wunder-schönes Gefühl und riesiges Glück endlich wieder zurück in den freien Bergen Kurdistans zu sein. Die Ankunft war fast genauso aufregend, wie vor einigen Jahren, als ich neu aus dem Metropolenleben im System, das erste Mal ins Herz der Revolution kam. Der Anblick der majestätischen Berge und die Schönheit der Natur, auf dem Weg hierher, raubten mir den Atem. Das Wiedersehen der FreundInnen ließ mich verrückt werden vor Freude. Ich fühlte mich, als hätte ich unter Sauerstoffmangel gelitten, bis ich nun die frische Bergluft und den Geist der PKK-Freundschaft förmlich in mich aufsaugte. Mit so viel Sehnsucht hatte ich mir, in schwierigen Zeiten, immer dieses

Bild vor Augen geführt und die nötige Energie und Moral für den täglichen Kampf daraus geschöpft.

**Wer kämpft, wird frei,
wer frei ist, ist schön,
wer schön ist wird geliebt**

Wenn wir in die Geschichte blicken, sehen wir, dass Berge für die Menschen schon immer ein Zufluchtsort, sowohl zur Verteidigung, als auch zur Selbstfindung und Entwicklung neuer Ideen für die Gesellschaft waren. Persönlichkeiten wie Zarathustra und Buddha, aber auch unzählige Partisanen- und Guerillabewegungen sind bekannte Beispiele dafür. Insbesondere das Zagros-Taurus-Gebirge in Kurdistan, in dem wir uns gerade befinden,

wird in vielen Mythologien, den Heiligen Schriften (Thora, Bibel, Koran) und auch in der modernen Geschichtsschreibung als Wiege des gesellschaftlichen Lebens und der Zivilisation beschrieben. Der Geruch von feuchter Erde, Kräutern und Früchten lässt Gedanken von Geschichten aus dem Paradies aufkommen und der unvergleichliche Geschmack des Quellwassers lässt einen, die umkämpfte Kostbarkeit dieses flüssigen Guts für jegliche Form von Leben, neue Bedeutung schenken. Ich spüre die reiche Menschheitsgeschichte in jedem Stein und Fels, der Wind scheint Töne und Klänge aus der Vergangenheit aufzuwirbeln und die Hitze der orangefarbenen Sonnenstrahlen scheint die Zeit tatsächlich einen Moment still stehen zu lassen. Während ich im Ein-

gang einer Höhle sitze und in mich kehre, flackern Sequenzen des bunten, kommunalen Lebens im Einklang mit der Natur zur Zeit der Muttergöttinnen-Kultur vor mir auf. Mit allen Sinnen tauche ich ein, in die Geschichte, fühle mich eins mit Muttererde und stelle mir dann unsere zukünftige demokratisch-ökologische, auf der Freiheit der Frau basierende, sozialistische Gesellschaft vor.

Dann schaue ich mich nach den FreundInnen um, ihre lächelnden Augen zeugen von dem Gefühl von Freiheit und Leichtigkeit. Wir sind eine bunte Gemeinschaft. FreundInnen aus allen Teilen und Ecken Kurdistans sowie arabischer, armenischer, albanischer, türkischer, deutscher und englischer Herkunft. Wir mögen zwar aus ganz unterschiedlichen Gesellschaften und Kulturen kommen, doch eben dieser Reichtum an Hintergründen und Erfahrungen, sowie unser Glaube an die Philosophie und unser gemeinsames revolutionäres Ziel schaffen eine unglaublich starke Einheit von Vielfalt. Die menschenverachtende, lebensfeindliche Mentalität des Systems, hat jeden von uns auf unterschiedliche Weise betroffen. Hier ist uns jedoch klar geworden, dass uns ganz ähnliche Erfahrungen und Gefühle von Ohnmacht, Verzweiflung und Wut auf die freien Berge Kurdistans geführt haben. Hier in der Partei wird die Wut gegen den Feind zu einer kollektiven Haltung und Entschlossenheit, die uns zusammenschweißt, sodass wir die gerechte Rache üben. Dass der Feind sich dessen ebenso bewusst ist, erleben

wir hier ganz direkt durch die Angriffe, des faschistischen türkischen Staates, die fast täglich wertvolle Menschen, unsere Schwestern, Brüder, Mütter, Väter und FreundInnen, aus dem Leben reißt. Eben deswegen sind alle von uns auch hier, um dem Erbe der MärtyrerInnen gerecht zu werden, indem wir uns entschieden haben ihre Waffe aufzuheben und ihre Freiheitsträume zu verwirklichen. Die Freiheitsprinzipien, Kritik und Selbstkritik sorgen dafür, dass wir einander dabei unterstützen, dass jede/r das volle Potential seiner Persönlichkeit entfaltet und in die Bewegung einbringt. Denn wer kämpft, wird frei, wer frei ist, ist schön, wer schön ist, wird geliebt. Wie ganz viele kleine Flüsse, die langsam zueinander führen und zu einem reißenden Strom werden, der alle Menschen mit sich in den Freiheitskampf reißt. Die Frauenbefreiungsbewegung spielt dabei in allen Lebensbereichen die Vorreiterrolle. Die Gewissheit, dass wir stets bereit sind unser Leben füreinander zu geben und freies Zusammenleben der Geschlechter, schafft eine unbeschreibliche Verbundenheit und Freundschaft zwischen uns, die jegliche Angst vor dem Feind dahinschwinden lässt. Ein Gefühl, das sich einfach nicht in Worte fassen lässt und wohl das Geheimnis ist, weshalb die PKK eine solch unbezwingbare Kraft darstellt. Das beste Beispiel dafür ist heute die Freiheitsguerilla Kurdistans, die in Zendura, Werxelê, Mamreşo und Girê Sor mit ihrem heroischen Widerstand Geschichte schreibt.

Nur mit ein paar Brocken Brot, ohne ausreichend Wasser und Sauerstoff widerstehen eine Handvoll FreundInnen monatelang gegen ununterbrochene Angriffe mit dschihadistischen Banden, hunderten Tonnen von Bomben und Giftgas. Doch eins wurde bewiesen; selbst die aller modernste Tötungstechnologie des türkischen Faschismus und seiner NATO-Komplizen versagt gegen den Siegesglauben, die Intelligenz und den Freundschaftsgeist der Guerilla der demokratischen Moderne.

Entweder ein freies Leben oder gar keins

Die Guerilla der demokratischen Moderne ist vor allem eine ideologische Kraft, eine Armee von Wahrheitssuchenden. Denn jede/r von uns ist mit den eigenen sauberen Kindheitsträumen aufgewachsen, welche vom System auf die ein oder andere Art zerstört wurden. Aufgrund der daraus entstehenden Widersprüche machten wir uns zuerst einzeln auf die Suche. Unsere Antwort fanden wir im Leben und in der Philosophie von Rêber APO. Unersetzliche Grundlage unseres Lebens als Guerilla ist die gemeinsame Bildung (auf kurd. Perwerdê, was man sinngemäß mit Beflügelung übersetzen könnte) entlang des Verständnisses, dass wir den Moment durch die Geschichte und unsere Persönlichkeit durch die Gesellschaft verstehen lernen. Rêber APO sagt: „Du musst dort suchen, wo du verloren hast“. Und „Wonach auch immer du suchst, suche in dir selbst“. Genau das ist für mich auf eine

gewisse Weise der Fall gewesen, als ich das erste Mal in die freien Berge Kurdistans kam. Der Blick in einen verzauberten Spiegel, zurück zu mir Selbst. Zu mir Selbst und damit verbunden zum Universum, zur Menschheitsgeschichte, meinen Wurzeln und Selbstsein (kurd. Xwebûn), meinen Kindheitsträumen... Damit zu der Frage, wie leben? Rêber APO hat in uns das gesellschaftliche Geschichtsbewusstsein wiederbelebt und uns gelehrt niemals unsere Kindheitsträume zu verraten. Daher wissen wir, dass in der Geschichte der Menschheit diese Fragen immer Kern und Antrieb gesellschaftlichen Wandels waren. Heute

sind sie der Grund warum der Widerstand gegen das System, sei es in Kurdistan, Lateinamerika oder Europa, niemals versiegt ist. Ich denke, genau dies ist der Grund warum die kurdische und europäische Jugend von heute sich die drängende Frage, wie leben? Was tun? Wo anfangen? stellen muss, um einen Ausweg aus der Krise der Gesellschaft zu finden, zu ihren Wurzeln zurückzukehren und um eine Vorreiterrolle im Freiheitskampf zu spielen. Unsere Antwort als Guerilla ist: Entweder ein freies Leben oder gar keins. Das erfordert von uns das Leben selbst als Kampf, als revolutionäres Leben zu begreifen. Freiheit ist wie eine Kunst, sie entsteht und lebt in dem Moment und fordert immer

wieder von neuem geschaffen zu werden. Unsere Beteiligung am Kampf der PKK bedeutet also eine Brücke aus unseren geschichtlichen Wurzeln, unseren Kindheitsträumen und eben diesem Freiheitsmoment zu bauen, uns neu zu erschaffen und zu fliegen.

Wir, als Guerilla auf den freien Bergen Kurdistans verteidigen hier und heute die Werte der Menschlichkeit und die Errungenschaften der Revolution, welche Ergebnis des Schweißes und der Mühen der Völker Kurdistans ist und für die zehntausende Jugendliche ihr Leben geopfert haben. Da auch heute immer noch die Guerilla die Hoffnung der Völker darstellt und sowohl Herz als auch Gehirn unserer revolutionären Volksbewegung darstellt, sind wir aktuell unvergleichlichen Vernichtungsangriffen ausgesetzt. Das Zentrum dieser Angriffe ist jedoch Rêber APO, welcher seit nunmehr als 23

Jahren auf Imrali in Gefangenschaft Widerstand leistet und mit seinem persönlichen Ausbruch aus der vermeintlichen Kontinuität der kapitalistischen Zivilisation und der Wiederbelebung des kurdischen Volkes inzwischen zu einer internationalen Freiheitsbewegung geworden ist. Während Rêber APO durch das Imrali-System immer heftigerer menschenfeindlicher Totalisolation ausgesetzt wird, ist das kurdische Volk mit dem kulturellen Genozid konfrontiert und wird über-

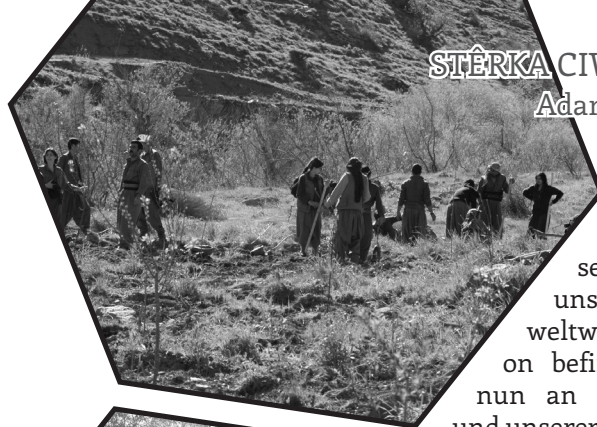

**Es liegt in deinen
Händen, ob du Teil des
Feuersturms werden wirst
und über den Ausgang
der Geschichte
entscheiden wirst**

all, nicht nur in Kurdistan, wo sich die Gesellschaft mit dem Paradigma Rêber APOs organisiert und lebt, zum Ziel faschistischer Angriffe. Dabei ist das Ziel unseres Feindes vor allem den Krieg in den Köpfen und Herzen zu gewinnen. Die Nachrichten von ständigen Angriffen sollen entweder im Medienbombardement von Corona-Pandemie, Popstar-Skandalen und angeblicher Terrorismusgefahr untergehen oder ganz einfach nach einiger Zeit, als 'ein weiterer Konflikt im Nahen Osten', als nicht so wichtig normalisiert werden. Dadurch sollen sowohl das Gewissen, die Reflexe der Gesellschaft, als auch ihre Verbundenheit mit der Guerilla vernichtet werden.

Doch wer seine Mutter vergisst, verliert Mensch zu sein

Was würden wir als revolutionäre Jugend, wir als Menschheit, ohne das Herz der Revolution, die Mutter der Gesellschaftlichkeit machen? Was wären wir ohne das Bewusstsein von tausenden Jahren von gesellschaftlichem Widerstand und kommunalen Werten? Der Feind setzt alles daran, dass wir vergessen und uns ihm hingeben. Doch wer seine Mutter vergisst, verliert Mensch zu sein. Heute ist nicht nur unser Selbstsein, sondern unsere Existenz in Gefahr. Vergessen ist Verrat. Genau deswegen ist es heute für uns als apoistische Jugend die Zeit gekommen die freien Berge Kurdistan zu verteidigen, Rêber APO zu befreien und den Faschismus zu zerschlagen.

ständischen Jugend. In dem Bewusstsein, dass wir uns im Herzen der weltweiten Revolution befinden, liegt es nun an unserem Mut und unserer Entschlossenheit als apoistische Jugendbewegung, die freien Berge Kurdistan zu verteidigen und uns von hier aus mit den weltweiten Funken zu einem brausenden Feuersturm zu vereinen, der das System ein für alle Mal

Rêber APO sagt: „Erkennen heißt sich seines Selbst bewusst zu sein. Das bedeutet, dass du das Leben mit all seinem Reichtum, ohne Angst leben und verteidigen wirst!“

Das System stellt dich vor die Entscheidung entweder deine Menschenwürde aufzugeben und Schergen des Faschismus zu werden oder dich selbst zu betrügen und ein gleichgültiges konformistisches Leben zu führen. Ob sich die Jugend Gefühlen von Depression, Ohnmacht und Bedeutungslosigkeit hingeben wird oder mit seiner Verantwortung unserem gesellschaftlichen Erbe gegenüber aufstehen wird, wird ziemlich sicher über den Ausgang der Geschichte entscheiden.

Hier in den freien Bergen spüren wir, die sich weltweit vermehrenden Funken der auf-

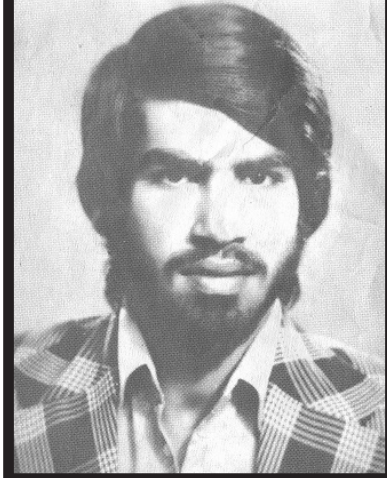
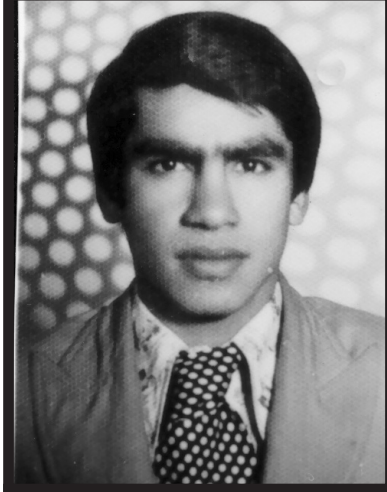
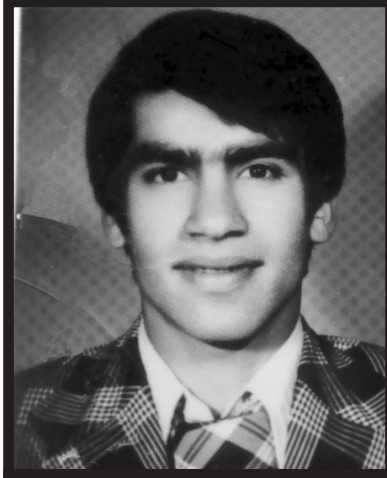
niederbrennt. Sodass wir aus seinen Ruinen und mit dem Geist der freien Berge eine neue Welt, die demokratische Moderne, erschaffen. Es liegt in deinen Händen, ob du Teil des Feuersturms werden wirst und über den Ausgang der Geschichte entscheidest.

Wir sehen uns in den freien Bergen. ●●●

Mazlum'u düşünmek...

Mazlum Doğan arkadaş ile tanışmam oldukça eskiye dayanır. Daha grup aşamasındayken tanışmış, birlikte, aynı alanda faaliyet yürütmüş, aynı evde kalmış ve verdiği kimi dönemsel eğitimine de katılmışım.

Grup döneminde örgütlenme, katılım ve eğitim süreçleri yoğundu. Sanırım 1978 yılıydı. Kürdistan şehirlerinde örgütlenme çalışmalarının hızla gerçekleştiği bir dönemdi. Mazlum arkadaş da bu kapsamda şehir şehir geziyor, toplantılar, seminer ve paneller veriyordu. Onu ilk kez bir seminerde, diğer Kürt gruplarının da katıldığı bir panelde görmüştüm. 1978 yılında Viranşehir de bir derneğin arka salonunda verilen panele ben de dinleyici olarak katılmışım. Seminer konusu Kürdistan tarihi, Kürdistan'ın sömürgeleşme süreci ve Kürtlerin kurtuluşu ile ilgiliydi. Her kes oradaydı; Kawacılar, DDKD ve diğer Kürt örgütleri vardı. Mazlum arkadaş da Kürdistan Devrimcileri adına konuşmacıydı. Ancak onu henüz tanımıyor, kim olduğunu bilmiyordum. Tanıdığım bir arkadaşla gitmiştik, ancak beni götüren arkadaş onu tanıyordu. Mazlum arkadaşın etrafında bir grup vardı, beni götüren arkadaş grubun bizim arkadaş olduğunu, konuşmayı yapacak kişinin de bizim grubunun sorumlusu olduğunu birkaç cümleyle ifade etmişti. Grubun ama daha çok da Mazlum arkadaşın önünde yığınca kitabı vardı. Oturduğum

yerde kitaplara, grupta bulunan arkadaşlara, konuşma yapacak Mazlum arkadaşına büyük bir merak ve ilgiyle bakıyordum. Birçok kitabı ilk kez orada görüyordum, çoğu bana yabancı kitaplardı.

Oturduktan kısa bir süre sonra seminer başlamıştı. İlk hangi grubun temsilcisinin konuştuğunu hatırlamıyorum. Ama her konuşmacı kendi görüşlerini, tez ve kurtuluşa ilişkin yol ve yöntemlerini ifade ediyorlardı.

Sıra Mazlum arkadaşına gelmişti. Pür dikkat ona bakıyordum. "Acaba nasıl başlayacak, nasıl konuşacak, hangi kavramları kullanacak" ve en önemlisi de ondan önce konuşanlara karşı "nasıl bir argüman ile yanıt verecek" gibi konularda büyük bir merakla onun her davranışını adeta mercek altına almışım.

Mazlum arkadaş yaklaşık bir saatlik bir konuşma yaptı. Kürdistan'ın ekonomik-sosyal yapısı, politik durumu, sömürge konumu, statüsü ve tüm bunlardan hareketle sömürgecilikle karşı yürütülmesi gereken mücadeleye gibi konularda belli bir bütünsellik içinde konuşmasını tamamlarken herkesi hayretler içinde bırakmıştı. Mazlum arkadaşın konuşması sözcüğün gerçek anlamıyla zihin açan bir sunum olmuştu.

O gece hayatımın yol haritası yeniden değişti

Daha önce Mazlum arkadaş gibi birini tanımamışım, güçlü bir konuşma, tarih üzerine de-

ğerlendirmeleri beni derinden etkilemişti. Kendi kendime o an sordum “bu arkadaşı daha yakından nasıl tanıyabilirim” diye, aklımda o gece onunla gitmek, kalmak isteği vardı. Beni seminere getiren arkadaşına, “bugün gidecektim ama gitmekten vazgeçtim. Bu gece konuşmacı arkadaşın kaldığı evde kalmak istiyorum, yani bu gece o arkadaşını dinlemek istiyorum, olmaz mı acaba?” dedim duygusal bir ses tonuyla.

Nihayetinde o akşam beraber gittik, bir evde toplanıp yemek yedikten sonra Kürdistan üzerine tartışma başlatıldı. O gece

hayatımın yol haritası yeniden değişti diyebilirim. Kürt, Kürdistan, mücadele, doğru yaşam gibi konularda epey bilgi birikimi elde ettim. Duygularımı, düşünce yapımı, hatta ruhumu bile yeniden biçimlendirdiğim bir gece oldu. Mazlum arkadaşını ilk yakın temasımız, tanışmamız o gün olmuştu. Daha sonra profesyonel devrimcilik hayatımız başladı, örgütlenme çalışmalarındaydık, sonrasında ara ara bulunduğum bölgeye geliyordu. Hem çalışmaları denetliyordu, hem yeni katılımlar gerçekleştiriyordu, hem örgütlenme çalışmalarının inşasına, hem de eğitim, seminer-panel vermeye geliyordu.

Daha sonra kaldığım bölgeden başka bir bölgeye giderken yolda yapılan bir kontrolde yakalanmış ve Diyarbakır Cezaevi'ne gönderilmişti. Ben de ondan yaklaşık bir yıl sonra yakalanıp aynı cezaevine gitmiştim. Yani bu kez cezaevinde birlikteydik.

Soruyordu, araştırıyordu, denetliyordu, nihayetinde söylediklerinin takipçisi oluyordu

Mazlum Doğan denildiğinde ilk akla gelen onun kitaplarla olan arkadaşlığıdır. Araştırma-inceleme, okuma, okuduklarını yorumlayarak yeni sonuçlara ulaşma Mazlum arkadaşının temel özelliklerinden birisiydi. Müthiş okurdu. Kürdistan ile ilgili tek bir cümlenin bile geçtiği kitaba mutlaka ulaşırdı. Günde en az beş altı saat durmadan okurdu. Elbette ki okurken not alırdı, kitabın bazı yerlerinin altını çizirdi, bazen yaprakların kenarında uzun

uzun notlar alırdı, hatta bazen de yorum yazardı. İkinci özelliği disiplinli, belli bir çalışma düzeyi olan, işleri zamanında planlayan zamanında bitiren bir duruşa sahip oluşudur.

Duruşu, üslubu, disiplinli tutumu, doğal otoriteye sahip olması itibarıyla herkes tarafından hem sevilen, hem sayılan, hem de sözü dinlenen gerçektir de bir önderdi. Bir şey söylendiği zaman onu pratikte gerçekleştirmek gerekiyordu. Söyleyip yapmamak, perspektif verdiğinde ya da bir arkadaşına bir şey söylediğinde bunu asla unutmaya ya da uygulamama durumu yoktu. Soruyordu, araştırıyordu, denetliyordu, nihayetinde söylediklerinin takipçisi oluyordu.

Soru sorma özelliği yüksekti. Bu sorularla deyim yerindeyse hem bilgimizi tartıyordu hem de bilmediğimiz konularda kendisi geniş geniş anlatıyordu. İkili diyalogları eğitime dönüştürüyordu. Bazen saatlerce konuşur, anlatır ve etrafındakileri okumaya yönlendirirdi. “Bilgi olmadan, bilinç, doğru bir bakış açısı, doğru bir perspektif olmadan devrimcilik yapmak, daha doğrusu devrim yapacak bir devrimci olmak mümkün değildir. Devrimimizin yarısı bilmek, anlamak, kavramak, öze yedirmek ve doğru bir bakışa sahip olmaktır” derdi.

Yine arkadaşlık ilişkisi farklıydı. Ondandır yoldaşlığı öğrendik, sıcak ve yakın ilişki kurardı, çocukla çocuk, büyükle büyük olurdu. Doğruya doğru yanlışa yanlışa diyen bir arkadaştı. Eleştiride çok sert, keskin ve netti. “Sert” derken elbette ki duruma, yaşanan sorunların düzeyine, bireylerin duruşu-

na bağılı olarak başvurduğu bir üsluptu. Rencide etmezdi, onununu kırmazdı, yanlısını kavratırdı. Farklı bir tutum alması gerekiyorsa ona göre de tutum alırdı. Otoriter yaklaşımından bahsederken elbette ki bir devrimcinin yanlıştan hesap soran demokratik, ilkeli duruşundan bahsediyorum.

Mazlum arkadaş sözün gerçek anlamıyla bir ilke insanıydı. İlke, ölçü, kaide, duruş, disiplin, sorunlara bakış ve eleştiri gibi konular yeni kurulmuş bir örgütte temel bir prensip olması açısından en fazla üzerinde durduğu konulardı. “Yeni bir örgüt kurduk, yeni bir parti inşa ettik, üstelik bu örgüt ve parti devrim için kurulmuştur. Bu nedenlerden dolayı demirden bir disiplin, duruş ve tartışılmaz ilkeler silsilesi olmalı ve bunlar mutlak anlamda yerli yerine oturmalıdır ki sonuç alınabilinsin” diyordu. Onun dedi inşa edilmiş bir devrim partisini, Kürdistan’ı bağımsızlığa götürecektir olan örgütü kurmuşlaştıran belli ilkelere doğrultusunda işletmekte. “Bazı şeyler tartışılmaz, ilkeler olmazsa Kürdistan gibi bir ülkede örgütü büyütme mümkün değildir. Ya ilkelerle büyürsün ya da ilkesizlik temelinde küçülürsün” diyordu.

Mazlum arkadaş gerçekten de bir çizgi ve ilkeleri olan biriydi. Kendini tüm kötülöklere karşı adeta zırhla kaplamış, tek bir yabancı zerreciğin bile kendisine bulaşmasına izin vermeyen bir devrimciydi. Duruşuyla, eylemiyle, yaklaşımlarıyla her genç devrimcinin idealinde gizli duran bir PKK’liydi. Ona bakan PKK’li olmaması, devrimci olmaması, olduktan sonra da

Eğitmek ve eğitilmek onun temel prensiplerinin başında gelirdi

ilkesiz ve devrimci yaşama göre kendini eğitmemesi mümkün değildi. Eğitmek ve eğitilmek onun temel prensiplerinin başında gelirdi.

PKK hareketi kurulduğunda Önder APO zaten ölçüleri koymuştu, fakat Mazlum arkadaş hareketleriyle, konuşmalarıyla, pratiği ve üslubu ile, fikir ve düşünceleriyle bu ölçüleri yaşamlaştırmak istiyordu, bunun için de öncelikle bize göstermeye, kabul ettirmeye, ikna ederek özümsetmeye çalışıyordu.

Hareketin ideolojik ve teorik dinamosu

Mazlum arkadaş hareketin basın işlerine de bakıyordu. Basın işini yapmak için teorik bir donanımı, kendini geliştirme, olay ve olgulara hakim olmayı gerekli kılar. Çünkü basın aynı zamanda ideolojik bir çalışmadır. Yeterli donanıma sahip değilseniz sorun çıkar, yapmazsınız. Birçok konuya hakim, siyasi ve ideolojik derinliği olan bir duruşunuzun olması gerekir.

Örneğin Serxwebun gazetesini ilk çıkartan arkadaşlardan birisi Mazlum arkadaşdır. İlk genel yayın yönetmeni aynı zamanda. 1979 yılındı, Serxwebun’un görev ve sorumluluğunu Mazlum arkadaş üstlenmişti. Ayda bir çıkıyordu. Tabi sadece Serxwebun’u değil, aynı zamanda bazen broşür-

ler, aylık haber gazeteleri de çıkıyordu. Yine aylık olarak bülten çıkıyordu, güncel aktüellerden oluşan, Kürdistan da olup biten olayları, devletin Kürdistan’daki uygulamaları, PKK’nin yaptığı eylem ve çalışmaların haberleri yapıyordu. Mazlum arkadaş bu işlerden sorumlulardan birisiydi. Tabi, o zamanlar bugün gibi değildi, imkanlar çok kısıtlıydı, başlangıçta daktilo ile yapıyordu her şey. Mazlum arkadaşın elinde maddi imkanlar da yoktu. Mesela, daktiloyu nerden bulacak, teksirleri nasıl alacak bunların hepsi büyük sorundu o zaman. Örneğin, Mazlum arkadaş bir gün gelip bir daktilo bir de teksir makinesi istedi bizden. “Sizin bunları bulmanız gerek, bu sizin görevinizdir, nasıl ve nerden bulursanız bulun ama bulun” dedi. Bir kaç arkadaş yan yana geldik, “nerden bulacağız” diye düşünmeye başladık. Ne elde para var, ne çevremizde destek çıkacak bir kişi, ne de bunu nerden bulacağımıza dair bir fikir. Yani, maddi olarak imkanımız yoktu. “Teksir nedir” onu bile doğru dürüst bilmiyorduk, sadece daktilonun ne olduğunu biliyorduk, o kadar. İki üç kişi aramızda görev dağılımı yaptık. Bir arkadaş “ben daktilo bulacağım” dedi, ben ve bir arkadaş da teksir makinesini bulacaktık. Tabi maddi imkanımız yoktu, para verip almamız imkansızdı, ancak kamulaştırarak bulabilirdik. Nitekim de öyle yaptık.

Tabi sadece basın çalışmaları açısından öncü değil, genel pratik ve teorik çalışmalarda, örgütün ölçü ve tarzını oturtmada, hareketi teorik olarak temsil etmede, bu temsili panel ve se-

minerlerde sürekli tartışma halinde olması itibarıyla hep dolu dolu konuşması ve Kürdistan tarihinin doğru temellere oturtulmasında oldukça önemli bir çalışmanın sahibiydi. Hareketin tüm kadroları her anlamda Mazlum arkadaşına kendisine örnek alırdı. Dışarıda da öyleydi, zindanda da öyle. Hareketin ideolojik ve teorik dinamosuydu denilebilir.

Firar hikâyesi

Ne yazık ki erken tutuklandı. Tam da onun dönemi, onun zamanıydı. Ancak 1979 yılında Urfa'dan Viranşehir'e giderken yolda bir arama sonucu yakalandı ve tutuklanarak Diyarbakır 1 No'lu Cezaevi'ne gönderildi. O zaman daha 5 No'lu zindanı inşa edilmemişti. Taşındığı kimlik ona ait değildi, yanlış hatırlamıyorsam Şenol adına düzenlenmiş bir kimlikti. Sorgu sürecinde gerçek ismi açığa çıkmadı, bu ad ve kimlikle sorgusu tamamlandıktan sonra cezaevine konuldu. Yanında Yıldırım Merkit ile Aysel denilen kişiler vardı, onlar da tutuklandılar.

Mazlum arkadaşın çok önlü bir firar hikâyesi var. Başarısız bir kaçıştı. Ama filmlere konu olabilecek kadar zekice hazırlanmış bir plandı. Cezaevi çöp kutuları, daha doğrusu bidonları her sabah iki asker tarafından alınıp cezaevinden epey uzak bir yere dökülüyordu. Mazlum

arkadaş uzun bir araştırma ve gözlem sonucu o bidonlardan birisine girme ihtimalini düşünüyor. Çünkü tutuklular koğuşlardan getirdikleri çöpleri bidona koyuyorlardı. Mazlum arkadaş tespit ettiği bir günün akşamı o bidonlardan birisine giriyor, gece boyunca bidonda oturarak geçiriyor. Askerler her sabah olduğu gibi o sabah da Mazlum arkadaşın içinde olduğu bidonu alıp götürüyorlar. Her sabah bidondaki çöpleri genel çöplerin üzerine dökerken uyuşmuş ve yerinde kıpırdamayan bir adamı görüyorlar. Askerler, çöp bidonun içinden bir insanın çıktığını görünce bir firar olduğunu anlıyorlar, ancak önce ürüyor, geri çekiliyorlar, sonra bidondaki kişinin uyuştüğünü, halsiz bir biçimde yerden kalkamadığını görünce üzerine atlayıp yeniden cezaevine götürüyorlar.

Bu ara büyük bir tahlilsizlik daha yaşanıyor. Mazlum arkadaş kaçırılmakla görevli olan kişiler yanlış bir yere gidiyorlar, daha önce belirlenen noktaya değil de yanlış anladıkları bir noktaya gidip bekliyorlar. Uzun bir bekleyişten sonra "demek ki bir aksaklık nedeniyle firar başarısız olmuş" diyerek, tekrar geldikleri yere gidiyorlar. Ancak durum daha sonra anlaşılınca deyim yerindeyse kıyamet kopuyor. Mazlum arkadaşın kaçırılması planında yer alan ve Mazlum arkadaş bizzat alacak olan arkadaşlardan birisi 14 Temmuz 1982 yılında Büyük Ölüm Orucu'nda şehit üşen Akif Yılmaz arkadaşdır. Yapılacak bir şey yoktu. Sadece kendilerine kızdılar, üzüldüler, öfkeleniler ve her iki eylemci de yaşamları boyunca ruhlarında

büyük bir yara olarak tutmakla yetindiler...

Direnşe hazırlıyordu bizleri...

Mazlum arkadaşın ilkeli tutumunu Cezaevinde de sürdürdü. Doğru yaşamdan, parti disiplininin, devrimci otoriteden en ufak bir taviz vermedi. Dışarıda farklı, poliste değişik, cezaevinde daha farklı davranma gibi bir yaklaşımı yoktur. "Bir devrimci her yerde devrimcidir, her yerde doğru yaşamı yaşar, gerçeklere göre hareket eder" derdi. Mazlum arkadaşta düşman bilinci keskindi. "Düşman acımasızca davranıyorsa, biz acımasızca katlediyorsa, Koçgiri, Şeyh Sait, Dersim, Zilan gibi yerlerde bu kadar vahşice bizi katletmiş bir düşmana karşı hoşgörülle ve iyi niyetle yaklaşmak asla olmamalı, böyle yaklaşanlar en hafif deyimle gafleti yaşayan, düşman bilinci olmayanlardır" diyordu.

Mazlum arkadaşın başka bir özelliği öngörülü olmasıydı. Örneğin Diyarbakır zindanındaki vahşet günlerinin başlayacağını önceden öngörmüştü, "Gelecek aylarda partiyi bitirmek için burada bir konsept devreye sokacaklar, bu konsept teslim alma ve ihanete sürüklenme konsepti olacak" diyordu. "Devlet bizi ihanet ettirmeye, teslim almaya çalışacak, biz ise direnişi esas alacağız. 12 Eylül koşullarında hareketin yapacağı fazla bir şey yok, manevra alanı oldukça daralmış, direnişi biz cezaevinde sürdüreceğiz" diyerek, nasıl davranılması gerektiğini de sık sık dile getiriyordu. "O gün geldiğinde bizim hazırlıklı olmamız gerekiyor. Çünkü bu normal bir süreç olmayacak.

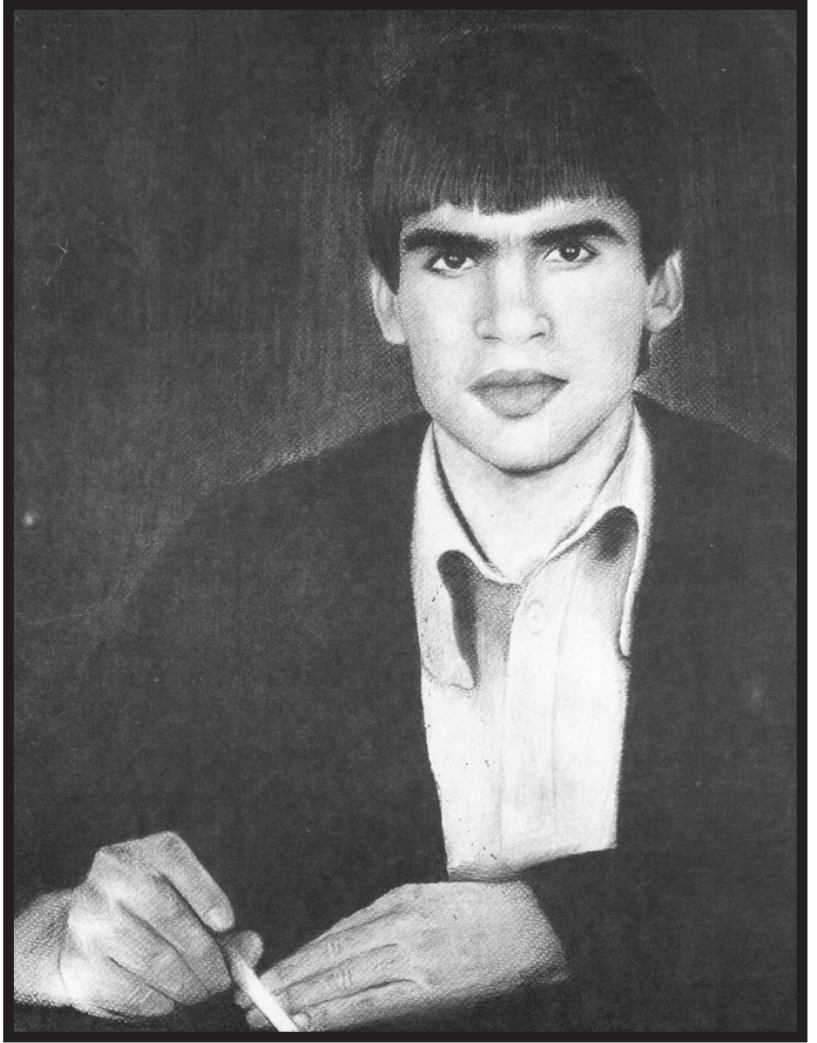
Ya ilkelerle büyürsün
ya da ilkesizlik
temelinde küçülürsün

Zira cunta bize karşı da gerçekleşti, evet bir yönüyle ekonomik, bir yönüyle Ortadoğu'da yaşanan siyasal krize yöneliktir, fakat bir yönüyle bize karşı gerçekleşti" diyordu.

Mazlum Doğan, Kemal Pir ve Hayri Durmuş arkadaşlar bu durumun analizini yapmışlardı. Diyarbakır zindanında iki üç bine kadar tutuklu bulunuyordu. Hemen hemen tümü PKK ve PKK taraftarları insanlardı. Bütün PKK'lileri buraya toplayıp Hitler'in temerküz kampı gibi bir yere dönüştürülmüştü. Cunta bu vahşet kampında PKK'nin öncü kadrolarını düşürmek, teslim alıp ihanet ettirmek istiyordu, hedefi bu temeldeydi.

Zindan koşullarında en önemsedığı konu ise mahkemede yapılacak savunmaydı. İddianamede Apocular olarak yazıyorlardı ve çok kirli şeyler yazmışlardı. Çapulcu, eşkiya, şaki, katil vb şekilde kirli bir saldırı vardı. Mazlum arkadaş mahkemede bu saldırılara karşı çok güçlü bir duruşun sergilenmesi gerektiğinin vurgusunu yapıyordu. Bu anlamda herkesi motive etmeye çalışıyordu. Yani güçlü bir direniş ve mahkemede güçlü bir PKK savunması için ne gerekiyorsa onu yapıyordu.

Mazlum arkadaşın mahkeme başkanıyla polemik ve tartışmaları çok yaşanıyordu. Çünkü heyet Mazlum arkadaşın konuşma yapıp parti ve Kürdistan savunmasını yapmalarını istemiyordu. Fakat Mazlum arkadaş da taviz vermiyor, konuşma ve hareketi savunmada oldukça ısrarlıydı. Mahkeme heyeti sürekli suçlamaları kabul etme temelinde bir dayatması oluyor-

du. Buna karşı Mazlum, Kemal ve Hayri arkadaşlar ile parti savunması yapan diğer tüm arkadaşlar ise şöyle diyorlardı; "Nasıl davranmamız, nasıl hareket etmemiz ve nasıl bir savunma yapmamız gerektiğini gayet iyi biliyoruz. Biz bu örgütün öncüleriyiz, bunlar bizim çalışmalarımızdır, profesyonel olarak çalıştık, malımız-mülkümüz yok, biz devrimciyiz, asıl sizin gerçekleri itiraf etmeniz gerek, sizin Kürt kırımı yaptığınızı itiraf edip özür dilemeniz gerek."

Direniş sırasında hep konuşuyorduk, 35. Koğuş deniyordu. Bu ismi devlet vermişti ama

orası koğuş değil hücreydi. Bazen yerlerimiz değişiyordu. Direniş sırasında yerlerimiz değiştirildiğinde Mazlum arkadaşla bir araya gelebiliyorduk, 8 aylık fiili direniş zamanı boyunca çoğunlukla beraberdik.

Ara sıra Mazlum arkadaş ve direnen arkadaşları başka yerlere götürüyorlardı ki, direniş zayıflasın diye. Esat Oktay direnişi kırmak için bazı görüşmeler yaptı, direnişçiler de mahkemede savunma yapabilme koşullarını talep olarak ifade ettiler. Yani "parti ve Kürdistan savunması yapmamıza izin verseniz biz de bazı şeyleri ka-

bul ederiz” şartı koşuldu. Daha sonra Esat Oktay ve işkenceci güruhu verdikleri hiç bir sözü yerine getirmediler.

Tarihe direniş ile aynı cümleye adını yazan bir öncü

Günler birbirini izliyordu, her geçen gün koşullar daha ağır, dayanılmaz bir hal alıyordu, işkencenin dozajını en üst seviyeye çıkarıyorlardı. Bu durum bir yıl boyunca devam etti. İşkence artıyor, zindanda onurlu yaşama koşulu kalmamıştı, ağır bir durum vardı. Mazlum arkadaş bunun böyle gitmeyeceğini düşünüyordu. Çünkü Esat Oktay için kurallar bitmiyordu, hedefi doğrudan herkesi teslim alıp ihanet ettirmektir. Bunun için ne gerekiyorsa onu yapıyordu. PKK’yi terörist, eşkiya çetesi, Ermeniler tarafından kurulan bir örgüt olarak görülmesini ve bunun mahkemelerde ifade edilmesini istiyordu. Esat Oktay Yıldırım bunu çok açık ve net bir biçimde tutsaklardan istiyordu. “Ya mahkemelerde itiraf edecek ya da hepiniz burada öleceksiniz” diyordu.

Mazlum arkadaş kurulan bu işkence ve ihanet sistemini konuşarak, müzakere yaparak bozulmayacağını anlamıştı. Esat Oktay “gelin örgütüne katılın, ‘Genç Kemalistler’ diye bir örgüt kurdum, gelin katılın” diyordu. Bu grupta Şahin Dönemz, Yıldırım Merkit, Hıdır Akbalık gibi düşmüş, itirafçı olmuş kişilikler vardı. Esat Oktay, Mazlum arkadaşına “gel bu örgütün, grubun lideri ol” diyordu.

Büyük bir korku imparatorluğu yaratılmıştı. Bu korku içinde düşenler oluyordu, ha-

“Bilgi olmadan, bilinç, doğru bir bakış açısı, doğru bir perspektif olmadan devrimcilik yapmak, daha doğrusu devrim yapacak bir devrimci olmak mümkün değildir. Devrimimizin yarısı bilmek, anlamak, kavramak, öze yedirmek ve doğru bir bakışa sahip olmaktır”

yatını kurtarmak , bu bitmek bilmeyen ağır işkencelerden kurtulmak için teslim olanlar oluyordu. Öyle bir durum vardı ki işkenceci Esat Oktay Yıldırım ve Türk devletinin elinden kurtulmak artık mümkün görünmüyordu, çaresizlik vardı. Mazlum arkadaş bu durumu gördü. Arkadaşlarla konuştu, zindan koşullarını değerlendirdi, ortak bir direnişi oluşturmak, herkesi bu direnişe katmak istiyordu. Fakat koşulların durumunu, arkadaşların içinde bulunduğu ağır hali gördü, herhangi bir eylem tarzıyla direnişin olmayacağını anladı. Mazlum arkadaş bunları gördü, analiz etti ve fedai bir eylem kararına vardı. Mazlum arkadaş fedai eylem yapan ilk kişi olarak tarihimizde yerini aldı.

Mazlum bir kıvılcım çakmak istedi. Her yer karanlıktı ve o karanlıkta artık kimse kimseyi görmüyordu. Yol kaybedilmişti, fikirler allak bullaktı, ihanet kol geziyordu. Bir yol lazımdı, bir de kıvılcım. İşte 21 Mart 1982 Newroz günü Mazlum arkadaş üç kibrit çöpü yakarak kıvılcım olup zifri karanlık olan yolu aydınlatmak istedi.

Ve gerçekten de hem yol aydınlatıldı, hem zindanın kötü gidişatı değiştirildi, hem tutsaklarda yeniden direniş perspektifi oluşturuldu, hem de

teslimiyet ihanete direniş zafere götürü gerçekliği temelinde parti tarihi yeniden yazıldı. Tek bir eylemle, yani gerçekleştirdi fedai duruşla deyim yerindeyse parti tarihini, direniş ve teslimiyet tarihini yeniden yazdırdı. “Mazlum’dan önce Mazlum’dan sonra” diyebileceğimiz yeni bir süreci temeli atıldı.

Gerçekten de eylemden sonra her şey değişti. PKK tarihi farklı bir okumaya tabi tutulmaya başlandı, Newroz yep yeni bir içerik ve anlam kazandı. Direniş ve yaşam artık farklı bir şekilde ele alınmaya başlandı.

Eyleminin mesajı çok açık ve netti: “Teslim olmayacağız, ihanete karşı duruşumuz sert olacak, Kürt ve Kürdistan gerçekliği bir realitedir, kimse inkar edemez, gerektiğinde bu uğurda kendimizi feda edebiliriz. Tek kurtuluş yolu PKK’den geçer, bunun dışında kurtuluş yolu yoktur, olamaz. ‘PKK dışarıda, Diyarbakır’ın Lice’nin Fis köyünde kuruldu Diyarbakır Cezaevi’nde bitti’ denilmesin diye gerekirse hepimiz burada, bu zindanda ölmeliyiz. Bir PKK’li asla teslim olmaz, kimse onu teslim alamaz.”

Ve böyle de oldu. Yani Mazlum arkadaş ne düşündüyse o yapıldı, neyi öngördüyse o gerçekleşti. ●●●

HÛN NIKARIN ROJA ME TARÎ BIKIN

Têkoşîna Azadiya Kurd û Kurdistanê ku ghiştîye niv esrê, ji destpêka avabûnê heyânî roja me ya îro ji gelek pêvajoyên zehmet derbas bû. Di van pêvajoyên herî zehmet de jî gelek qehremanên azadiyê ku laşê xwe li hemberî dagirkeriyê kirin mertal, bi berxwedaniyên xwe û bi seknên xwe yê dîrokî xwedî cihên pir girîng in. Bi têkoşîn û berxwedaniya wan qehremanên giranbûha gelek caran pêvajoyên nû ji têkoşîna azadiyê re hat vekirin. Ev berxwedana bê hempa ya meşa 43 salan e berdewam dike û bi biryardariyeke pir mezin diherike ghişt roja me ya îro.

Ew rihê ku digotin miriye, êdî mîna darekî pûç nikare zindî bibe zindî bû

Rastî ew e ku, faşîzm dikare di warê fizîkî de beden qir bike, dîl bigre. Bi şeweyên cûr be cûr weke ku di dîrokê de jî xuya dike vê qirkirinê li ser gelê Kurd jî

pêkanîn. Lê divê tu caran neyê jibîrkin ku rih, dil û mêjiyê ku bi biryardarî û hêviyên ghiştîna azadiyê diperte tu caran nikare were qirkirin û dîlgirtin. Têkoşîna azadiyê ku bi pêşengtiya Rêber APO destpêkiriye, ew rih, dil û mêjiyê ku bi biryardarî û hêviyên ghiştîna azadiyê ji bo gelê Kurd jî nû de zindî kiriyê. Ew rihê ku digotin miriye, êdî mîna darekî pûç nikare zindî bibe zindî bû û bi birdozîya Rêber APO ku xwe dispêre civaka demokratîk, ekolojîk û azadîxwaziya jinê di nav têkoşîn û berxwedana bê hempa de ye.

Lewra weke pêşengê xeta azadiyê komlo û pêvajoya qirkirin û tunekirinê ya ku di şexsê Rêber APO de li ser gelê Kurd dihat ferzkirin di dîroka 9'ê Cotmeha 1998'an bi awayekî hîn şênbertir rû da. Lê weke ku her kes dizanî, ew rihê ku bi pêşengtiya Rêber APO di civaka Kurd de bilind dibû û radibû serhildanê, wê tu hêz nikaribûya bisekinîne. Li hemberî vê pêvajoya qirkirin û tunekirinê li Kurdistan û

gelek deverên cihanê çalakiyên cûr be cûr pêşketin. Gelê Kurd bi dirûşmeya 'Hûn Nikarin Roja Me Tarî Bikin' li derdora Rêber APO bûn xelekek ji agir. Bi vê awayê xwestin di şexsê Rêber APO de têkoşîna azadiya Kurd û Kurdistanê û destkeftiyên ku hatiye bidestxistin biparêzin.

Agirê destpêkê yê ku bi dirûşmeya 'Hûn Nikarin Roja Me Tarî Bikin' hat pêxistin li girtîgeha Mereşê bilind bû. M. Halît Oral di 9'ê Cotmeha 1998'an de bi îradeyek mezin a ku mirov nikare pênaseya wê bike laşê xwe da ber agir, qir kir û got 'Hûn Nikarin Roja Me Tarî Bikin'.

Di pêyama xwe ya li pişt xwe hişt de wiha got; 'Bê guman ev çalakî wê neke ku dewleta Tirk gav paş de bavêje, lê ewê vê yekê baş bibînin ku ger hûn zirarek biçûk jî bibînin, wê gelê me tevahî dinê li serê wan hilweşîne. Ji ber ku ger îro cihan behsa me dike, ev bi giştî encamên ked û hewildanên we ye'.

Derdora Rêber APO bûn xelekek ji agir

Dengê agirê laşê M. Halît Oral li her derê bilind bû. Çalakiyên bi dirûşmeya Hûn Nikarin Roja Me Tarî Bikin li gelek zindanan din jî berdewam kir. Di 18'ê Cotmeha 1998'an de li zindana Bartînê bi Murat Kaya, di 19'ê Cotmeha 1998'an de li zindana Amasya bi Mehmet Gul berdewam kir û heyanî 24'ê Kanûna 1998'an di serî de li zindanan, li Kurdistan, Tirkiye, Rusya, Kibris, Elmanya, Îtalya û heyanî Sûrî li her cihê ku Kurd lê dijîn ji 60'an zêdetir kesên ku dilê wan ji bo azadiyê lê did laşê xwe dan ber agir û xwedî li rêberê gelan Rêber APO derketin.

Yên ku li derdora Rêber APO bûn xelekek ji agir ne tenê kadroyên PKK'ê PAJK'ê bûn. Ji ciwanan heyanî kal û pîran hemu kesên ku dilê wan ji bo azadiyê lê dide tevlî çalakiyan bûn, bi agirê laşên xwe bersiva herî mezin û bi wate mîna pepûleya çaremîn dan dost û dijminên xwe. Bi vê awayê çalakiyên Hûn Nikarin Roja Me Tarî Bikin bi civakbûnê re hemû beşên civakê girt nav xwe. Di 13'ê Mijdara 1998'an de Cemîl Ateş ji bo Rêber APO agir berda laşê xwe, Mîrza Çubukçu yê emrê wî ji 60 salî zêdetir bû bedena xwe ji bo rojîya mirinê da razandin.

Hatîce Falat

Di 13'ê Kanûna 1998'an de Hatîce Falat ji bo dengdayîna çalakiyan bedenê xwe da ber agir. Hatîce Falat a 60 salî ku gûndên wan ê li Elihê ji aliyê dewleta Tirk ve hatibû şewitandin, yek ji dayikên aşitîyê ya destpêkê bû. Dema ku li ser televîzyonê dibîne ku Rêber APO ji aliyê dijminê mirovahiyê ve dîl hatiye girtin bi gotina 'Cîhana me tarî kirin', li Gungoren a girêdayî Stenbolê laşê xwe da ber agir.

Serpîl Polat

Ji şoreşgerên Tirkiye Serpîl Polat jî dema ku dibîne ji aliyê hêzên navnetewî ve komployek hevpar tê pêkanîn, berteka xwe ya li hemberî komployek bi tevlîbûna çalakiyan nişan dide. Serpîl Polat a nûnerê rûmetê ya Yekîtiya Propagandaya Çekdarî ya Marksîst-Lenînîst di 17'ê Sibata 1999'an de li girtîgeha Sakarya laşê xwe da ber agir. Serpîl Polat Di pêyama xwe de wiha got: "Ez êrişên emperyalîzm, oligarşiyê ku di şexsê Rêber Abdullah Ocalan de bi taybetî li hemberî gelê Kurd, bi giştî li hemberî gelan tê meşandin şermezar dikim. Bi diyarkirina ku wê Rêber Abdullah Ocalan neyê dadgehkirin, xwe amade dikim ku bi mezinahiya

agirê bedena xwe hêrsa xwe ya mezin li ser dijmin vedirêjim. Ez dibêjim ku ev ne qûtûnek e, berovajî hevdişînek e".

Serdar Ari,

li Girtîgeha Tîpa F ya li Buca ya girêdayî Îzmîrê di 25'ê Cotmeha 2005'an de tevlî çalakiya 'Hûn Nikarin Roja Me Tarî Bikin' bû. Ari di nameya xwe de cih da van gotinan; "Bi tecrîda tunekirinê ya ku li ser we tê meşandin ve tê xwestin ku gelê me, gelan ji nû de were kolekirin. Ewqas nixrên ku we ava kiriye tê xwestin di carekê de were tûnekirin. Lê ne gengaz e ku em vê yekê qebûl bikin û bedela wê çi dibe bila be emê qebûl nekin. Nêzî 21 hefteyan e em ji we agahî nagrin. Ev me dixê nav fikaran û bi hêrs dike. Em dizanin ku azadiya gelê Kurd tenê û tenê di azadiya Rêber APO re derbas dibe. Ji ber vê jî weke ku di demên derbasbûyî de, îro jî erkên ku dikeve ser milê xwe pêk tîne".

Aynur Yaşli,

di 30'ê Adara 2006'an de bedena xwe da ber agir. Ji bo protestokirina 14 gerîlayên ku li Muşê hat qetilkirin û piştra terora dewletê ku li hemberî serhîlanên Amed, Elih û Mêrdînê destpêkir hat pêkanîn, çalakiya

xwe pêk anî.

Veysî Kaya,

ya ji gelê Erebb, di 28'ê Sibata 2006'an de ji bo protestokirina tecrîda li ser Rêber APO bedenê xwe da ber agir.

Hukmiye Seyhan,

di Kanûna 1999'an de bedena xwe da ber agir. Di nameya xwe de ji bo gelê Kurd cih da van gotinan; "Bi salan e we ê û azarên mezin jiyan kir. Hûn bi dagirkeriyek dijwar re rû bi rû man. Êşên bê welatî, tûnebûn, koçberiyê we jiyan kir. Li Kurdistan dergûşa mirovahiyê we singa xwe ji zehmetiyên herî bê eman ê dîrokê re vekir. Û bi komploya ku li hemberî Rêber APO yê hûn cara destpêkê dibin xwe-diyê rêberek wisa hat pêkanîn, hat xwestin ku hûn bê Rêber bimînin. Dêdorên emperyalîst û paşverû yê bi komploya navnetewî Rêbertiya me, Rêber APO ku li dijî jiyana kevin a koletiya Kurdan derket û rê nîşan da, teslîmî Tirkîye kirin; rûxmê ku di dîrokê de cara ewilî rêya me ronî bû, xwestin di şexsê Rêber APO de pêşeroja me tarî bikin. Ew Roja me ye".

Nesrîn Teke,

ya di 1981'an de li Amed'ê jidayîkbû, nûnerê buroya kovara Ozgur Halk a Amedê bû. Nesrî Teke bi tevlibûna çalakiya Hûn Nikarin Roja Me tarî Bikin, di 9'ê Tirmeha 2000'an de şehîd

bû. Dema ku li ber çavên dayîka xwe çalakiya xwe pêk anî, ji dayîka xwe re gotibû 'tuyê piştî wateya çalakiya min fêmbikî'.

Esen Aslan,

a xebatkarê kovara Ozgur Halk, li dijî komploya navnetewî ya li hemberî Rêber APO hat pêkanîn û polîtîqayên tunekirinê yê li ser gelê Kurd tê ferzkirin di 3'ê Tebaxa 2000'an de bedena xwe da ber agir.

Rêheval Viyan Soran,

(Leyla Walî Hesen) di 1'ê Sibata 2006'an de li hemberî komploya navnetewî ya li ser Rêberê Gelan Rêber APO hat pêkanîn û bi vî awayê hat xwestin li ser gelê Kurd polîtîqayên qirkirinê were ferzkirin, bedena xwe da ber agir. Rêheval Viyan a Endamê Meclîsa HPG û YJA-Star'ê di nameya xwe de cih da van gotinan; "Dibe ku hûn bi gotina 'te çima çalakiyek wisa pêk anî' min rexne bikin, an jî dibe ku Rêber APO çalakiyek bi vî rengê qebûl neke... Di her şeva 15'ê Sibata de, dilê rêheval Mazlum Dogan, Zekiye Alkan, Bêrivan, Ronahî, Rehşan, Sema, Fîkrî Baygeldî, Serdar û bi hezaran şehîdan bi min re lê dide. Diruşmeya wan a 'Bijî Serok APO' her tim di dilê min de lê dide. Dibe ku hûn çalakiya min rexne bikin û qebûl nekin. Lê em ji we fêrbûn ku, bêyî bedel were dayîn azadî nayê bidesxistin".

Elefterya Fortulakî,

di 24'ê Adara 2006'an de li Atîna ya paytexta Yewnanîstanê bedena xwe da ber agir. Elefteriya di nameya xwe bal kişand ku yek ji perpirsiyarên kompoyê dewleta Yewnan e cih da van gotinan; "Ez vî salê Newrozê pîroz dikim, lê hinek dereng. Weke Zekiye Alkan, Sema Yuce, Ronahî, Bêrivan, Rahşan Demîrel û gelek kesên din ên çalakiyên mezin pêk anîn. Biryardariya wan, gelê Kurd û Kurdistanê bilind kir. Dîroka Kurdan bilind kir. Li hemberî we û kesên ku ji Kurdistanê têkoşîn dikin rêza min heye. Kesek nikare Roja me tarî bike! Azadiya Rêber APO û gelê Kurd, azadiya tevahî gelên cîhanê ye! Bijî biratiya gelan!"

Selamet Menteş û Aynur Artan,

di şeva 23'ê Cotmeha 1998'an de li Girtîgeha Mîdyadê bi kolo-yayê bedena xwe dan ber agir. Selamet Menteş li girtîgehê, Aynur Artan jî li nexweşxaneyê şehîd bû. Rêheval Selamet û Aynur di pîyama xwe de wiha gotibûn; "Parastina Rêber APO; bi rêya xwe derbaskirin û fêmkirinê re gengaz e. Parastina Rêbertî bi bûyîna yek deng, yek bedenê ve gengaz e. Parastina Rêber APO bi ghiştina alevên ku azad dibe gengaz e".

Meral Kaşoturacak,

di 20'ê Cotmeha 1998'an de

"Parastina Rêbertî bi bûyîna yek deng, yek bedenê ve gengaz e.
Parastina Rêber APO bi ghiştina alevên ku azad dibe gengaz e"

li Girtîgeha Çanakkale, Cennet Guneş di 24'ê Cotmeha 1998'an de li girtîgeha Entebê, Aysel Ceylan di 24'ê Cotmeha 1998'an de li Girtîgeha Sakarya, Azîme İnan di 16'ê Mijdara 1998'an de li Girtîgeha Elihê, Remziye Zengîn di 16'ê Mijdara 1998'an de li girtîgeha Elihê, Gulîstan Taş di 16'ê Kanûna 1998'an de li girtîgeha Elihê, Zehra Rizgar di 27'ê Mijdara 1998'an de li Rojhilatê Kurdistanê bi dirûşmeya Hûn Nikarin Roja Me Tarî Bikin bedena xwe dan ber agir.

Mehmet Aydin,

ku di 13'ê Mijdara 1998'an de li zindana Çanakkale bedena xwe da ber agir di pêyama xwe de wisa nivîsandibû; "Ji 9'ê Cotmehê şûnde ez fikirîm ku deqeyek bê APO ji bo PKK'ê, ji bo me tê çî wateyê. Encamên ku ez ghiştîmê pir hêwilnak in. Ji ber ku hêzên tarî vêya pir baş dizanin di nvaneda êrişên wan de hûn hene. Hûn yekîtiya me, sedemê hebûna me, binasiya hebûna me ne. Cewhera hemu êrişan ev e".

Çalakiyên ku piştî Rêber APO ji Sûrî derket destpêkir, li her cihê ku ew gav avêt berdewam kir. Dema ku Rêber APO li Roma ya paytaxta Îtalya bû welatparêzên Kurd ji bedenên xwe dîwar hûnandin û bi bûyîna topek agir xwedî li Rêber APO derketin.

Remzî Akkuş

Yek ji çalakiyên ku di raya giştî de dengê mezîna veda piştî ku Rêber APO ji Rusya derket pêk hat. Rêheval Jêhat (Remzî Akkuş) û rêheval Tayhan (Ahmet Yildirim) di 17'ê Mijda-

ra 1998'an de li Moskovayê li pêşiya parlamentoyê, bedena xwe dan ber agir. Di nameya ku li pişt xwe hiştin wisa gotibûn; "Em talîmata Rêberê xwe yê netewî Rêber APO ku ji bo gelê me gotibû 'hesasiyeta xwe û hestiyariya xwe zindî bigrin, lê çalakiyên xwekûjî pêknêyînin', weke talîmatekî ku bingeha xwe ji taybetmeniya insanî ya herî diyar a Rêber digre qebûl dikin. Em diyar dikin ku bi hemu talîmatên wî re heya mirinê girêdayî ne û bi xwe sîpartine efukirina Rêber APO, bi qîrîkirina 'jiyanek bê Rêbertî û bê welat haram e' çalakiya xwe pêk tînin".

Rêheval Bulent Bayram,

di 22'ê Cotmeha 1998'an de li zindana Semsûrê bedena xwe da ber agir. Di nameya xwe ya li pişt xwe hiştibû de wiha digot; "Li şûna hilbijartina mirinek hêsan, ez dizanim ku bi çalakiyek bi vê rengê ezê ji eniya zindanan darbeyek mezin li dijmin bixim. Girêdanbûn û baweriya min, berê min dide vê çalakiyê. Berxwedêrên 14'ê Tirmehê, rêheval Zilan, Sema, Fîkrî û Halîl Oral vêya emir dikin. Ez dixwazim bi çalakiya xwe nîşan bidim ku ez şopdarekî wan im û girêdanbûna xwe ya li hemberî wan qîr bikim. Ez ê jî bi ghiştîna xeta Rêbertî û rastiya şehîdan, bersiva êrişên tûnekirinê yê dijmin bidim. Bi qasî ku bersiva min li hemberî dagirkeriyê ye, li hemberî îxanetê ye jî".

Çalakiyên Hûn Nikarin Roja Me Tarî Bikin, bi giştî di pêvajoya tecrîda Îmralî de berdewam kir. Di 18'ê Tirmeha 2011'an de Evrîm Demîr a 18 salî û di 15'ê Sibata 2018'an de li Konak a

İzmirê Nazelîn Korkut ji bo bersivdayîna komploya navnetewî bedena xwe dan ber agir.

Hêsan nîne ku mirov bika-ribe laşê xwe di oxira tiştêkî de bike topek agir. Lê dema ku mijar dibe azadî, dema ku mijar dibe hebûna gelekî, li hemberî Rêberê wî gelî êrişên giran ên faşîzmê hebe û ew Rêber di şert û mercên herî zehmet de ji bo azadiya gelekî têkoşînek bê eman dimeşîne wê demê di oxira jiyaneke bi rûmet de mirov dikare her tiştî bike. Weke ku Rêber APO jî dibêje 'Ger azadî hêsan bûya Ronahî û Bêrivan bedena xwe nedidan ber agir'. Ev gotinên Rêbertî rastiya bê eman a ku weke jin, gel û civak em di nav de dijîn ango êrişên qirîkirinê yê li ser me tê ferzkirin bi awayekî eşkere radixîne holê. Lewra yê ku dilê wan bi qasî Ronahiyan, Bêrivanan, Zîlanan û tevahî şehîdên azadî û rûmetê ku bedena xwe li hemberî dagirkeriyê kirine mertal ji bo azadiyê lê nede nikare vê îradeya mezin nîşan bide. Mîna pepûleya çaremîn ew ghiştîna wateya heqîqetê û bi hebûna xwe, bi têkoşîna xwe ya ji me re hiştine, bi agirê azadiyê ku li ser bedenên xwe pêxistine rêya me ronî dikin û dibin pêşengê şoreşa me, pêşengê têkoşîna me. Em jî soz didin wan şehîdên xwe yê bedew ku ew meşaleya azadiyê emê bigihînin serkeftinê û bi azadiya fizîkî yê Rêberê xwe Rêber APO û bi azadiya tevahî gelan ve tacîdar bikin.

NEWROZ PÊNASEYA BIHARA AZAD A GELAN E

Meha Adarê bi despêkirina biharê re nûbûn û bişkivandinê, di çemê jiyane de herikandinê pênase dike. Dema ku beriya zayînê di sala 612'an de fikrên girîng ku di çemê dîrokê ber bi xaka Mezopotamya'yê ve diherikîn, xwe ber dida nav dilê mirovahiyê re. Lê çemek ji wan çeman jî hebû ku yê wekî Dehaq û Nemrûdan berhem û hebûna mirovatîyê, biratiya gelan bi rengê hovanê, bi hişmendiyekî faşîst dixistin meriyetê de û mirov dikare bibêje ku tovên faşîzmê di dema Dehaqan de hatiye çandin. Lê dema mirov xwe berde nav ra û rîşên dîrokê de, mirov dikare rastî gelek rewşên cûr bi cûr were. Dema mirov dîroka gelê Kurd hemû serpêhatiyên wê bide berçavan em ê bibînin ku; Dehaqên wê demê hebûn ya ku vîna mirovatîyê, pêşeroja wî, ciwanên wî heta çîrokên wî bi rengê mîtolojîk tê gotin an jî

tê behs kirin. Lê di heqîqeta xwe de Dehaq, faşîzma wê serdemê ye. Yê ku bi serê mirovan bircan çêdikirin, yê ku di nava gelan de tovên nîfaqê didan çandin, yê ku dixwestin ji bo xwe mirovan bikin qûrbani ku di bingeh de vîna morvahiyê tê çikandinê pênase dike. Li ser wê derketina Kawayê Hesinkar navnîşana çemê dîrokê yê ku biratiya dike yek, jiyana bi hev û din re pênase dike û li ser erdnîgeriya Mezopotamya jiyaneke hevbeş dide avakirin koka vê yekê jî di bêrîkirina dîrokê de veşartîye.

Li ser vê dema ku Dehaq dixwaze bi despêka biharê ve -ku nûjenbûna biharê bi taybet jî li ser erdnîgariya ku meydika mirovatîyê ye pênase dika- carekî din mirovan ji bo xwe bike qûrban. Ev yek xwînmêjbûna Dehaq dide nîşandan. Ew tovên wekî Dehaqan ku xwe serdest dibîne di heman demê de, vîna hemû netewên ku hene tûne

dike. Ji ber vê yekê ye ku mêjiyê zarokan û ciwanan dixwe. Ev mêji xwarin ne kirinekî ji rêzê ye ev yek; di milek de tûnekirina zarok û ciwanan pênase dike di milek de jî rêbazên gel tirsandinê dide nîşandan. Mêjiyên wan xwarin di bingeh de vîna wan xwarine û hafîza wan tûnekirin e. Ji ber mêji perçekî laş ya di mirovan de ya herî zindî û kêr hatiye. An go di laşê mirovan de ya herî ku dikare şixûl bike ye.

Yên desthilatdar, xwestine ku di şexsê ciwanan de hewza wê ciwakî ji holê rabikin

Çîrok di kûrahiya xwe de, di heman demê de di ra û rîşên di dîrokê de gelek wateyê xwe ye girîng heye. Bi taybet li ser têgeha "çima mêjiyê mirovan" tê xwarin sekinandin wê mijarê hemû ronahî bike. Mêji tê xwarin; ji ber ku di laşê mirovan de

tiştê herî kêr hatî mêjî yê. Di heman demê de di civakêkî de mêjî yê ciwanan tûnekirin tê wateya pêşeroja wî civakî tûnekirinê. Ji ber yê ku jiyanê dihûne, di jiyanê de nûjentiyê dide avakirin; dîsa yê ku heqîqetê di afirîne ciwan in. Dibe ku çîrok de bi vê rengê tê gotin lê ya girîng ewe ku her tim di dîrokê de, yên desthilatdar, xwestine ku di şexsê ciwanan de hewza wê ciwakî ji holê rabikin.

Dema mirov sala beriya zayînê 612'an mêyze bike; di Rojhilata Navîn de pêvajoya ku bazirganî pêş dikeve, dîsa pêvajoyên ku di nav gelan de şer gelek diqewimin, sermeyedarî pêş dikeve dîsa hemû kes dixwazin ji serê mirovan bircan çêbikin bi kûrtasî wek pêvajoya Nemrûdan e. Ji xwe dema mirov li çîroka Nemrûd û Dehaq temaşe bike; mirov bibîne ku çîrokên wan gelek ji hev û din ne cûda ne. Di salê de hinek demsal hene navnîşana nûjentiyê dikin. Bi taybet jî di Mezopotamya de cîhê ku li ber çemê Dicle û Firatê cîhê ku mirovatî, civakbûn pêkanîye, hemû tiştên ku bi biharê ve dişkive, xwe nû de ava dike û çêdike. Dîsa bi despêkirina biharê ve xweza xwe nû dike, zindî dibe. Ji ber vê yekê jî di berxwedanên dîrokê de li beramberî zilma ku ji milê hişmendiya desthilatdar de tê kirin; serdem û demsala serî rakirina ku derdikeve jî gelek girîng e. Di berxwedaniya Kawayê Hesinkar de jî ev rastî xwe dide nîşandan.

Newroz wateyê jiyanekî nû ye, “xwebûn e” û nûbûn e

Di dîroka mirovatîyê de dû çem diherikin; yek jê çemê

heqîqetê ye û ya din jî çemê faşîzmê ye. Kawayê Heesinkar jî mîna çemê heqîqetê ku di dîrokê de ji bo biratiya gelan, netewa xwe parastin û li ser esasê jiyana nû avakirinê nîşan (temsîl) dike. Ger mirov rewşa Rojhilata Navîn û serdema ku hatiye jiyankirin bi lêv bikin, bikevin kûrahiya dîrokê de mirov wê rastî hişmendiya faşîzane tê. Ji ber wê Newroz wateyê jiyanekî nû ye, “xwebûn e” û nûbûn e. Ger em wek fikrên Rêber APO, Tevgera Azadiyê û Rojhilata Navîn ji bo serdema xwe Newrozê binirxînin; em karin bibêjin ku dema mirov serdema kevin û ya nû digihîjîne hev û din; em digihîjin lotika herî bilind ya pêvajoyê. Di vê sala ku em tê de ne em, salvegera Newrozê ya 2633'mîn pîroz dikin. Lê heya niha di serdema ku em tê de jiyan dikin jî Newroz ”bihara gelan ya azad û nû” pê-nase dike.

Di dîroka me ya Tevgera Azadiyê de hesinê Kawa bi cûreyekî hemdemîn ku li beramberî Dehaqên serdemê radike Heval Mazlûm Doğan'e. Heval Mazlûm jî dibe ku şeweyê wî cûda be lê armanc yek e. Ji ber ku dîsa Dehaqên vê demê mêjîyên ciwanan dixwin, ji heqîqeta wan dîrdixin, ji ra û rîşên wan yê dîrokê, ji netewa wan

û ji zanista wan dîr dixin. Heval Mazlûm Doğan ê Kawayê hemdemî yê li beramberî vê derdikeve û ev berxwedan piştî wî jî hîn bilintir dibe. Ne tenê berxwedaniyên Kawayên Hesinkar li beramberî Dehaqên hemdem li Bakûr, Başur, Rojhilat, Rojava heye; di heman demê de li Rojavayê Kurdîstanê qetlîamên ku Rejîma Baas jî li ser gelê Kurd kiriye dîsa gelê Kurd li berxwe daye. Gelê Kurd di dîrokê de tû caran radestbûnê qebûl nekiriye. Di heman demê de qetlîamên ku Seddam çêkiriye, dîsa Enfal heye, Qetlîama Helepçê heye û hwd. Ev hişmendiya ku van qetlîama kirî dixwestin ku di zindana Amedê de jiyanê bê wate bikin, mêjîyên ciwanên Kurd bi rêbazên nû dixwestin bira wan ya dîrokê bixitînin. Bi vê yekê mirov dikare bibêje qûrbaniyên nû çêdikirin ku Kurdê xwe nas nekin bidin avakirin. Lê di şexsê Heval Mazlûm de berxwedana zindana Amedê ya dîwaran nasnake û ya ku lehengiyê di lotika herî bilind de dide diyarkirin, tarîbûnê bi Zekiye Alkan agirê bedena xwe ronî dike. Di şexsê Heval Mazlûm de bi sedan Kawayên Hemdem bi fikir û ramanê tevna mêjîyên xwe jiyanê hûnandin û li hemberî dagirkeriyê berxwedaniya asta herî jor

BERXWEDANIYA RÊBER APO YA KU DI ZINDANA ÎMRALIYÊ DE LI DIJÎ DIJMIN DI HER KÊLIYÊ DE DIMEŞÎNE; WEKÎ DERBA KAWAYÊ HESINKAR YÊ KU LI DEHAQAN DAYE YE

de pêşxistin. Ev berxwedanî di asta zindanan de nema, dibe ku roj ne di heman demê de be, lê derbeya sala 1984'an ku li dagirkeran ket; berdewamî û bersiva berxwedaniya zindanan bû. Ango keç û xortên Kurd li hemberî Dehqên serdemê berê xwe didin çiyayên Kurdîstanê. Ji bo ku Dehaqan tûne bikin ne bi yekî tenê ne; bi hezaran Kawa diafirin. Ev yek jî heqîqeta Têkoşîna Azadiyê ye. Rê û resmên ku bi ramanên Rêber APO de hatî avakirin; wateya berxwedaniyê hîn mezintir dibe. Têgeha berxwedanê jî bê gûman ne tenê êş kişandin e, "berxwedan" afirandin e! Nûjenkirin e, ferqa xwe de bûn e, xwebûn e.

Newroz ji bo me hêviya jiyanekî nû ye

Her pêvajoyek li gorî serdema xwe tê bi watekirin û xemilandin. Di Tevgera Azadiya gelê Kurd de, hem di milê fikrî de hem di milê jiyanî de hem jî bi taybet di milê wekheviya navbera cinsan de, yê ku jiyan afirandîye, jiyanê bi xemil û coş kiriye, yê ku kevirê koşeyên jiyanê li ser hev û din rêz kiriye, yê ku xweşîkbûna jiyanê hûnandîye û bi wate kiriye jina Kurd e. Jina Kurd li hemberî vê di nava vî ramanê berxwedanê de hîn zêdetir bi wate dibe. Hemdemî bûn li gorî cîh û demê çerxa qirkirinê şikandin e. Dehaqên serdemê dixwestin ku bi rê û resmên cûdatir vîna gelê Kurd

tûne bikin û bi taybet jî di nava vê de vîna jin a pîroz tûne bikin. Têgeha pîroz bixwe jî avakirin e û hevpêymanî jiyana hevbeş e. Ji ber wê watebûna Newrozê di Têkoşîna Azadiyê de bi xwe hisandina Kurdperwerî ye, welatperwerî ye, nîrxdana jiyanê ye û hêvî dayîna afirandin e. Em dikarin bibêjin ku êdî girîngiya Newrozê di Kurdisatanê de gihîşte asta herî bilind. Ji ber wê jî pîrozkirina Newrozê ya vê demê bi berxwedaniya keç û xortên Kurd cûdatir bûye.

Heval Rewşen jî bi agirê bedena xwe ya ku di qeleyên dijmin jî gel re kiriye wekî dogehê, hişmendiya Dehaqê serdemê hilweşand. Ji bo vê Newroz ji bo me hêviya jiyanekî nû ye. Li hemberî tarîtiyê hûnandina jiyanekî nû ye. Bê gûman di Kurdan de ji Zerdeşt bigre heta despêka têkoşîna me de, em her li beramberî tarîtiyê ronahiyê dipejirînin û li hemberî bêbextî û qirqirîna berxwedaniyê hildibijêrin. Di Kurdîstanê de hem erdnîgariya em li ser jiyan dikin hem jî bi taybet Mezopotamya ji bo pirtûkên pîroz bûne xwedî war, xeml û bedewiya wî li vê derê havêynê xwe girtiye û herî zêde pirtûkên pîroz li ser vê erdnîgariyê hatine nivîsandin, dîsa herî zêde bawerî û hêvî li ser vê erdnîgariyê hatine afirandin, filozofên hêja yên wekî pêxemberê gelê Kurd Zerdûşt jî li ser vê erdnîgariyê bûye. Ji bo vê agir ji bo me wekî navnîşana ronahiyê ye, paqijbûnê ye. Em di-

karin bibêjin ku ev erdnîgariya ku bihiştta mirovan e ku Dehaq jî dixwazin bikin dogehên mirovan; di rûhê wî de berxwedanî heye. Dema mirov li çîroka Îbrahîm jî temaşe dike heman tişt heye. Dîsa dixwazin Îbrahîm bi agir bişewitînin lê ava ku derdikeve paqij dike wateya wî pir cûda ye. Milê xwe yê felsefîk heye, milê xwe yê bawermendî heye dîsa baweriyên xwe yê di milê rûhî de heye. Dehaqên wê serdemê jî Nemrûd bûn.

Newrozê li serê çiyayên Kurdîstanê geş dibe

Herikbariya dîrokê ya ku heta roja me ya îro hatiye, bi berxwedaniya ku îro li çar perçeyên Kurdîstanê dimeşe û ji bo mirovahiyê bûye hêviyekî nû, bûye hêviya jiyanê ku gel bikaribin xwe lê bigrin, bi taybet gelê bindest li ber ronahiya vê têkoşînê, li ber berxwedaniya wî, li ber jiyan bi ramanên azadiyê hatiye hûnandin ku bikaribin xwe rêxistin bikin pêla berxwedaniyê her diçe bilind dibe. Wekî ku me gotibû Dehaqê di dîrokê de û yê niha qet ferqa xwe nîne. Me vê yekê carekî din di şexsê êrişa ku li ser Garê hatî kirin de dît. Ji bo bikaribin Newrozê li gelê Kurd tarî bikin, ji bo agirê Newrozê ku li serê çiyayên Kurdîstanê geş dibe bitemirînin û sersala Kurdan ya ku bi Newrozê re dikevin yekî ya nû dixestînin bi operasyona Garê vala derbixin, tûne bikin. Lê

çawa ku her demê Dehaq hebin lê kêleka wê herdemê Kawayên hemdemî jî hene. Kawayên me yên hemdemî jî ya di operasyona Garê de keç û xortên Kurdîstanê ne. Çerxa faşîzma ku niha li serê hemû cîhanê bûye bela ya AKP- MHP xirab bû. Perçeyekî mezin ya Dehaqên vî demê jî Kurdên xwe firoş ku ji çanda xwe dûr ketiye, bûye xwînmijê gelê xwe. Heviyên AKP- MHP jî bi vana ve girêdayî bû.

Mîrov dikare bibêje berxwedaniya Heval Şoreş û hemû hevalên wê derê berxwedaniya Kawayê Hemdemî ye. Em jî deyndarên berxwedaniya wan in. Dixwestin faşîzma ku di asta herî jor de pêş ketibû di hemû qanan de nîşan bidin û Kawayê Hemdemî tûne bikin. Lê bersiva ku li Garê hat dayîn ji ruhê dîrokê ne qût e. Ango ji pêvajoya ku em tê de jiyan dikin ne qût e. Bi taybet jî wekî Têkoşîna Azadiyê ya ku niha bi cîhanî bûye, gerdûnî bûye bi hemleya “Dem Dema Azadiyê ye” re, bersiv dan Dehaqan. Fîkrê Rêber APO gerdûnî bûye. Berxwedaniya Rêber APO ya ku di zindana Îmraliyê de li dijî dijmin di her kêliyê de dimeşîne; wekî derba Kawayê Hesinkar yê ku li Dehaqan daye ye. Tû ferqa xwe nîn e. Dehaqên serdemê faşîzma AKP- MHP ‘ye û Kawayê serdemê jî Rêber APO ye. Niha cîhan hemû xwe li ber fîkrê Rêber APO ronî dikin. Ji ber vê tecrîda li ser Rêbertî qebûl nakin, ji bo vê jî bi operasyona Garê re armanca wan ew bû ku bibêjin “êdî ev tevger nikare xwe komî ser hev û din bike”. Lê bi saya gerilayên APOyî yê Kawayê Hemdem ev xwestek û daxwaza faşîzmê têk çû û gotin di cih de be bû sedema hilweşandina desthilatdariya wan.

Li hemberî qirkirin û faşîzmê, jiyanekî nû wê biafire

Bê gûman berxwedanî ne ev tenê ye. Berxwedaniya jinên Kurd, niha ji bo jinên cîhanê cîhê îlhamê ne. Dîsa bi vê re girêdayî berxwedaniya Rêber APO ya li zindana Îmraliyê, zindanên dewleta Tirk de ku niha bi hezaran hevalên me astekî herî jor de li berxwe didin, berxwedaniya Rojavayê Kurdîstanê ev yek hemû wate, raman û jiyanekî nû de ne. Berxwedaniya Garê herikandina berxwedaniya Heftenîn û her çar perçê Kurdîstanê de ye. Hem di warê civakî de hem jî di warê jiyanî de. Dehaqên serdemê di Rojhilata Navîn de jiyanê ji gel re kirine wekî dogehê. Yê ku herî zêde dikevin ber qirkirina vê çerxa qirkirinê jin in, zarok in, ciwan in. Yê ku li hemberî vê derdikeve, laşê xwe dike çeper, jiyan xwe ya takekesî nafikre, ji bo gelê xwe difikre, ji bo bikaribe jiyanekî hevbeş were avakirin têkoşin dike. Bi Newroza îsal ango Newroza 2633'mîn de em dikevin serdemekî nû de. Li hemberî qirkirin û faşîzmê, jiyanekî nû wê biafire. Ji ber wê em dikarin bibêjin ku Newroza

îsal, ne tenê em li serê çiyayekî agirekî pêbixin, êdî di rûh û mêjiyê mirovan de agirê ronahiyê pê bixin. Ji bo ku ev tarîtiya heyî xelas bibe. Li ser erdnîgariya wekî bihiştê ya Rojhilata Navîn de pêwîstî ronekbûnekî bivî rengî heye. Ronesansa sed-sala 21'emîn ramanê Rêber APO ya ku mirovatîyê ronî kiriye û navnîşaneyê Kawayê Hemdemî dike, Newrozekî nû bi serkeftina Garê berxwedaniya bi rûmet ku hatiye meşandin tacîdar bikin. Rê û resantiya dîroka xwe derxistina ser rûçikê erdê û geşbûna Newrozê pîrozkirin di milê Têkoşîna Azadiyê jî bi taybet wekî jin, gelek girînge. Ji ber ku herî zêde berxwedaniyê di hemû kolanan de; di deşt û zozanan de, kolanên cîhanê hemûyan de bilind dike yek jî jina Kurd e. Li ser vê esasê Newroza 2633'mîn li hemû azadixwazan û mîmarê azadiyê Rêber APO, li hemû dilên azadiyê, dilê her kesekî ku ji bo azadiyê lê dide û têdikoşin em pîroz dikin. ●●●

KİŞİLİK DEVİRİMİ YAŞAM TARZI DEVİRİMİDİR

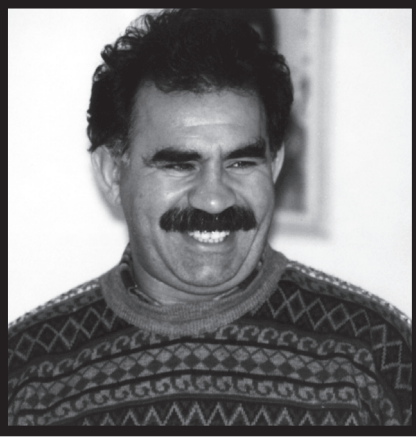

Önder APO hakikat devrimini yaşam tarzı devrimi olarak tanımladı. Bir zihniyet ve yaşam tarzı devrimi dedi. Peki hakikat devrimi nedir? Zihniyet devrimi ve zihniyet değişimidir. Önderlik çizgisinde yeni bir zihniyet edinmedir. Bir, hakikat algısı oluşturma, doğru bir hakikat algısı tanımına ulaşmadır. İkincisi yaşam tarzı devrimidir. İdeolojik devrimdir. O halde hakikat devrimi yapıyorsak, kendimizi hakikat devrimcisi yapacaksak, bu temelde eğitim örgütlüyorsak yaşam ilke ve ölçülerimizi gözden geçireceğiz. Onları değiştirmeyi öngöreceğiz. Bu temelde doğru yaşam tarzı Önderliğinkidir, hakikatin tanımlayıcısıdır diyoruz, o halde yaşam tarzımızı Önderliğin yaşam tarzına göre değiştireceğiz, dönüştüreceğiz. Bunun için 'Önderliğin yaşam tarzı nedir,

ne değildir, nasıl yaşıyor?' buna bakacağız, bu soruları kendimize soracağız. Önderlik 'nasıl yaşamalıyız?' diye sordu. Yıllarca bunu tartıştı, var olan yaşam tarzlarını eleştirdi, doğru olanı araştırdı, tanımladı, bir yaşam tarzı bizim için çıkardı. O halde bu yaşam tarzını öğreneceğiz, anlayacağız, bununla çelişen yaşam tarzımıza ilke ve ölçülerimize karşı mücadele edeceğiz. Yanlışlarımızı düzeltmek için somut karar alacağız. Önderliğin yaşam tarzıyla çelişen yaşam tarzımız neyse atacağız ve Önderliğinkini esas alacağız. Böyle somut mücadele edeceğiz.

Önderlik kimdir, nedir, nasıl yaşadı? 'Nasıl yaşamalı?' sorusuna ne cevaplar verdi? Önderliğin yaşam tarzı nedir? Bilinmelidir ki Önderliğin yenilmezliğini o yaşam tarzı yaratıyor. Demek ki o başarılar kendiliğinden olmuyor. Her şe-

yin temelinde yaşam tarzı var. Çünkü hakikat budur. Yaşam tarzıyla bağlıdır, yaşam tarzı da somuttur. Neyi ifade ediyor? İyi, doğru, güzel, özgürlük ölçülerimizi ifade ediyor. Neye doğru diyoruz, neye güzel diyoruz, neye iyi diyoruz, neye özgür diyoruz. Önderliğin iyi, doğru, güzel, özgürlük ölçüleriyle ne kadar bütünleşmişiz. Öyle mi yaklaşıyoruz, yoksa Önderliğin çirkin dediğine biz güzel, Önderliğin özgür dediğine biz köle mi diyoruz. İdeolojik farklılık böyle ortaya çıkıyor. Kendini uygulama, bireycilik buradan başlıyor. Önderliğe doğru katılmamak bu biçimde şekilleniyor. Böyle katılmaya çalışırsak istediğimiz kadar 'Önderlik' diyelim ya da Önderliğe katılmaktan söz edelim, Önderliğe doğru katılamayız. O halde Önderliği çok iyi incelemek gereklidir. Daha doğrusu bu tarzla eğitime

ÖNDERLİK BÖYLE BİR BİLİNÇ VE İRADE GÜCÜ HALİNE GELEBİLMEK İÇİN YILLARCA OKUDU, İNCELEDİ, TARTIŞTI, YOĞUNLAŞTI, BUNLAR SONUCUNDA BÖYLE BİR BİLİNÇ VE İRADE GÜCÜ HALİNE GELDİ

somut yaklaşmak gereklidir.

Pratik ders çıkartmada soyut görme var, bireyin kendisini eğitmesi bilgiyle, düşünceyle özdeşleştirme durumu var. Yanlış bir durumdur. Mesela ideoloji teori ile karıştırılıyor. Somut ve katı ilkeler, bir yorum olan teori sanılıyor. Teori, bilgi birikimi olarak algılanıyor. Ne kadar çok bilgi var tekrarlıyorsa 'teoriktir' bir de 'ideolojiktir' deniliyor, dolayısıyla eğitim çok bilme olarak algılanıyor. Eğitilmiş olmak çok bilmiş olmak değildir; eğitim, gerekeni bilmek, pratiği aydınlatan bilgiye sahip olmaktır.

Evet bilgi edinmenin teorik boyutu var ama ideolojik boyutu da var. Ölçü edinme, ilke edinmedir. Ölçü ve ilke edinme ise somuttur. Pratiğe yakındır. O açıdan eğitime soyut değil de somut yaklaşmak da gereklidir. Bir yanı bilgi toplama, onları yorumlayarak bilince dönüştürme çalışması olsa da diğer yanı somut olmalıdır. Somutluktan kasık ise ilke, ölçüyle ilgili olmalıdır ve pratikle ilgili olmalıdır. Kişilik değişimi dönüşümü, devrimiyle ilgili olmalıdır. Alışkanlıklarla, davranışlarla, ilkelerle ilişkili olmalıdır. Buna 'terbiye etmek' de deni-

liyor. Bir yanı bilinç edinme, doğruları öğrenme ve pratiğe öyle bakma olurken, bir yanı da doğrular temelinde kendini yeniden şekillendirmedir. Yanlışları atıyoruz, yerine Önderliğe ait olanı koyacağız, zihniyet inşası yapacağız. Bu pratik için de böyledir. Pratikte de yaşam tarzımızı, onun ilke ve ölçülerini değiştirmeyi öngöreceğiz.

Birlik, Önderlikte Birleşerek Ortaya Çıkar

Eğitimi sadece soyut bilgi edinme olarak ele almamalıyız. Somut ölçülerimizi, ilkelerimizi Önderlik ilke ve ölçülerine göre değiştirebilmeliyiz. Ölçülerimizi Önderliğe göre değiştirirsek hepimiz bir oluruz. Birlik, Önderlikte birleşilerek ortaya çıkar. Yoksa sen bana katıl, ben sana katılmam biçiminde olmaz. Peki bu konularda gerçekten Önderliğe katılmış mıyız? Bu noktada Önderlik eğitimi doğru yapmalıyız. Önderlik ilke ve ölçülerini, yaşam tarzını doğru öğrenmeli ve bilince çıkartmalıyız ve ona göre kendimizde değişiklik yapmalıyız. Önderlik dışarıda da mücadele etti, İmralı'da da mücadele ediyor. Tepeden tırnağa mücadele-

ci kesilmiş her şeyle mücadele eden bir kişilik var. Önderlik gerçeği bunu ifade ediyor. Mücadelede bu kadar ilkeli, amansızdır. İlkel birlik dışında birleşmeyen bir kişilik var. Önder APO "Ben herkesle ilkeler temelinde ilişki kuruyorum, ilkeler de ayrıştırdık mı ilişkilerimiz bitter" dedi. Bu kadar ilkeli davranan, keskin mücadele eden bir kişilik var. Önder APO'nun temel özelliğinden bahsedilirse birincisi tarih bilinci denilirse, ikincisinin mücadelecilik olduğunu bilmemiz lazım. Kendimize göre Önderlik tanımlıyoruz, aslında kendi Önderliğimizi kendimiz yaratıyoruz ve ona katılıyoruz, ölçülerimizi de ona göre oluşturuyoruz. Önderliği doğru anlayıp Önderliğe göre kendimizi değiştirmek yerine Önderliği kendimize göre değiştiriyoruz, tanımlıyoruz ve kendi somutumuzda kalıyoruz. Önderlikte somuttur, yaşamı da somuttur. O halde o somutluk içinde Önderlik ilke ve ölçülerini öğrenmeli ve özümsemeliyiz. Kendimizde böyle somut değişiklikler yapma gücünü göstermeliyiz. Önderlikle iyi, doğru, güzel, özgür ölçülerde nerede çelişiyoruz? Yaşamda, tarzda, üslupta nerede çelişiyoruz? Ön-

derlik neye güzel diyor, neye doğru diyor, nasıl yaşıyor, biz ne yapıyoruz? Önderlikle aynı mıyız yoksa çelişiyor muyuz?

Önderlik Haki arkadaş için “Benim gizli ruhum gibiydi. Bütün davranışlarımı, anlayışlarımı anlamış ve özümsemişti, ona göre hareket ediyordu. Bir-birimizin gözüne baktık mı ne demek istediğimizi anlar ve yapardı. Konuşmaya, tartışmaya, söylemeye gerek kalmazdı. Zaten sanki ben söylüyorum gibi o anlar, bilir ve yapardı.” Önderliğe demek ki böyle katılım olabiliyor. Öyle katılmak mümkün değil demek lazım. Bunun kısmi eğitimle bağı var ama daha çok katılımı bağı var. Doğru katıldın mı kendini bu temelde eğitebilirsin. Önderliğe katılımın Haki Karerce olursa öyle katılırsın ama kendine göre zayıf, biraz kenarından kıyasından kendi anlayışlarına da yer verecek şekilde katılmaya kalkarsan o zaman bin bir yerde çelişirsin. Oradan da bir karar ve irade çıkmaz. Önderlik “sizin sorunuzun anlayış ve irade sorunuzdur” dedi. İrade zayıflığı var, yeterli bir irade duruş gösterilemiyor. Bunları aşacağız. Kendimizi Önderliğe göre değiştirmekten korkmuyacağız, taklit ediyor gibi görünmeyeceğiz, kendi kişiliğimizi kaybettiğimizi, özgünlüğümüzü yitirdiğimizi sanmayacağız, tam tersine Önderlik ölçü ve özellikleriyle bütünleştikçe özgür birey ve militan haline geleceğiz. Parti ve toplum içerisinde yerimiz ve rolümüz olacak, özgür kişiliğimiz o zaman gelişecek ve açığa çıkacak, eyleme dönüşecek. Başka türlü olmaz. Bu çerçevede Önderliği anlamak ve önderliğe katılmak esastır.

Önderlik Bir Bilinçlenmenin Sonucudur

Mücadele gücü eğitimle ortaya çıkıyor, bu kesindir. Bunu herkes de kabul ediyor, görüş birliği oluşturduğumuz bir durum oluyor. Mücadele tarihine baktığımızda da bu gerçekliği açık ve net bir biçimde görüyoruz. Fakat şunu da değerlendirmek durumundayız. Madem mücadelenin gelişiminde bu kadar yeri, rolü, etkili olan bir çalışma, o halde mücadelenin eksiklikleri de buradan kaynaklanıyor olamaz mı, bu kadar özgürlük mücadelesinin gelişiminde etkiliyse o zaman mücadeleyi zafere götürmede de çözümünü burada aramak gerekmiyor mu? Bu soru tabii ki temel bir sorudur. Cevap vermemiz de gerekiyor. Önder APO her şeyi değerlendirdi, eleştirdi. Fakat çok geniş olarak tanımladığı, ifade ettiği anlamlandırdığı eğitim çalışmaları açısından böyle bir soruyu sormaktan da geri durmadı. Savunmalarda bu da var. “Her şeyi eğitimle elde ettik” dedi ve “öyleyse yaşanan eksiklikler de eğitimden kaynaklanmış olabilir mi, eğitimi daha farklı da ele alabilir miydik?” diye sordu. Bu soru anlaşılmalı ve cevaplanmalı bekliyor, cevaplanmak üzere ortada duruyor, bizim de eğitimi ele alırken dikkate almamız gereken bir soru oluyor. ‘Nasıl bir eğitim yapmalıyız?’ sorusuna cevap ararken bütün bunlara bakmamız lazım. Mücadele tarihimize baktığımızda bazı çözümleri görsek de önümüze bu soru çıkıyor. Çünkü dikkat edilirse parti ve mücadele tarihimiz içerisinde başat olan, her dönemde geçerli ve esas olan,

etkisi hiç azalmayan, gittikçe büyüyen ve genişleyen çalışma eğitim çalışması oluyor. Bir teorik, araştırma-inceleme, bilinç oluşturma, onu propaganda etme, eğitime dönüştürme çalışmasıdır. Bu, Önderliksel çıkışın da temelidir.

Önderlikte bir bilinçlenmenin sonucudur. Önderliksel çıkış bir politik-askeri tavır değil, çok açık ki bir bilinçlenme durumudur. Tarihsel bilinç, yaşam bilinci, günümüzü anlama bilinci, dolayısıyla bunlar temelinde bugünkü yaşamı, Kürdistan’a dayatılan yaşamı sorgulama, reddetme ve yenisini arama bilincidir. Önderliksel çıkış bu temelde gerçekleşti. Önderliksel çıkış iktidar ve devlet sistemi beş bin yıllık erkek egemen zihniyete dayalı gelişimini içerse de esas olarak kapitalist modernitenin Birinci Dünya Savaşı’ndan itibaren Kürt toplumuna, Kürdistan’a dayattığı inkâr ve imha zihniyet ve siyasetini, yaşamını reddetme ve alternatifini arama, ortaya çıkartma bilinci ve iradesi oldu. Önderlik gerçeği her şeyden önce ve en fazla bunu ifade ediyor. Böyle bir duruşta bilinçlenme olayı oluyor, o da kendini eğitmek demektir, eğitimle gerçekleşiyor. Önderliğe vahi gelmedi, hazır birileri bir şey vermedi, durup dururken olmadı. Kendini eğiterek bu düzeye geldi. Kendini eğitmenin, bilinçlendirmenin zirvesini ifade etti. O nedenle Önderliksel doğuştan itibaren bilinçlenme, eğitim, hareket olarak varoluşun, gelişimin temelini oluşturuyor.

Dikkat edilirse Önderliksel çıkış için bunu net bir biçimde ifade edebiliriz. Yoksa orta-

da bir isyan yoktur, herhangi bir saldırıya karşı tepki durumu söz konusu değildir. Siyasi-askeri tutumu ifade etmiyor. Bir bilinçlenme durumunu ifade ediyor. Kürdistan'a, Kürt toplumuna, insanına dayatılan yaşamı reddetme, alternatifinin olabileceğini tasarlama ve onu arama iradesi, bilinci oluyor. Bu çok nettir. Demek ki bu da eğitimle ilgilidir. Önderlikte mevcut çıkışa kendini eğiterek ulaştı. İyi biliyoruz ki ondan sonra örgütsel ve eylemsel alandaki bütün gelişmelerini eğitimle yarattı. Çevresini eğiterek, değişik düzeylerde farklı dönemlerin özelliklerine göre eğitim çalışmalarını örgütleyip yürüterek gerçekleştirdi. Bu da bildiğimiz somut bir gerçektir.

Baştan itibaren bir Önderlik hareketsek, Önderliksel çalışmanın temelini eğitim oluşturdu. O halde başat olan çalışma eğitim çalışması oldu. Demek ki bütün işlerini esas olarak eğitim ve propaganda ile yaptı. Kuşkusuz başka araçları da kullandı. Fakat baştan beri etkili kullandığı araç eğitim oldu. Eğitim aracı olarak da dilini kullandı. Siyasette, askerlikte yaptı ama bunlar belli dönemlerde gündeme geldi, her dönemde yoktular. Etkili oldukları ama her zaman döneme damgalarını vurmadılar. Silahın en çok kullanıldığı dönemde bile ancak eğitimle birleştiği oranda silah rol oynayabildi, pratik anlam ifade edebildi, gelişme yaratabildi. Yoksa kendi başına herhangi bir gelişme yaratılamadı. Fakat eğitimi silahsız yarattı, propaganda yarattı, örgüt geliştirdi, Önderliksel çıkışı gerçekleştirdi, ideolojik grubu oluşturdu, gençlik örgüt-

lenmesini geliştirdi, partileşme esas olarak dile dayalı sözlü propagandayla gerçekleştirildi.

Önderlik böyle bir bilinç ve irade gücü haline gelebilmek için yıllarca okudu, inceledi, tartıştı, yoğunlaştı, bunlar sonucunda böyle bir bilinç ve irade gücü haline geldi. Hep okuyup inceleyerek kendini eğiterek çaba harcayarak, emek harcayarak insanın yaratıcı emeğinin sonucunda böyle bir gelişme düzeyi sağladı. Durup dururken olmadı, rahat bir çabayla gerçekleşmedi. Çok yoğun, çok zorlu bir çabayla oldu. En zor koşullarda özellikle yalnız başına yokluk ve imkansızlıklar ortamında böyle bir süreci yaşadığı dönemde 7 ay cezaevinde kaldı. Bütün bu ortamlarda kendini eğitmeyi, yaşamı anlamayı, tarihsel bilinci ortaya çıkarmayı, bugünü kavramayı ve bazı şeyleri reddedip bazı şeyleri aramanın bilinç ve iradesini geliştirdi. Okumadığı kitap kalmadı.

Örneğin 70'lerin başında Haki ve Kemal arkadaşlarla kaldığı süreci Önderlik hep ifade ediyor. O sürecin temel anlamı okuyup incelemek, tartışıp propaganda etmektir. Hep eğitim ve bilinçle ilgiliydi, zindan ve zindan öncesinde de benzer çalışma yapmıştı ama bunu yirmi dört saat yaşamının esası haline getirmeyi o söz konusu evde yürüttüğü çalışmalar ile yaptı. Kendisine bu çerçevede yarar getirebilecek, fayda verebilecek Türkçe olan bütün kitapları okudu. Sol kitapları okudu, ulusal kurtuluş kitaplarını okudu, sosyalist kitapları okudu, tarih kitaplarını okudu. Bütün kitapları hemen hemen inceledi. Özellikle 19. yüzyıl ortasıyla 20.

yüzyılın ilk çeyreğinde o yüzyılı anlatan Türkçeye çevrilen bütün kitapları bir kere değil birçok kere okudu ve inceledi. Tarihsel gelişme içerisinde Kürdistan'ı aradı. Dünya kapitalist sistem tarafından hegemonik hale gelirken Kürtlerin ve Kürdistan'ın ne durumda olduğunu, dolayısıyla nasıl yok sayılabildiğini, nasıl yok edici bir soykırımın dayatılabildiğini, bunun nedenlerini, sorumlularını anlamaya çalıştı. Gerçekten durum neydi de böyle oldu, başka bir örneği dünyada var mı, bunun küresel kapitalist hegemonyadan kaynaklanan boyutları, Ortadoğu'ya dayatılan ulus-devlet milliyetçiliğinden kaynaklanan boyutları, bunun Kürt işbirlikçiliğinden kaynaklanan boyutları, tüm bunları değerlendirdi. Kürt halkının durumundan kaynaklanan boyutları araştırdı, değerlendirdi, anlamaya, çözümlenmeye çalıştı. Mevcut ideolojik-politik çizgi olarak ifade ettiğimiz sistemli düşünce gücü ve iradesi böyle ortaya çıktı. Önderliksel gerçeklik budur. Yoksa 'ben önderim' demekle kimse önder olamaz. Kendine önder sıfatı takmak kimseyi önder yapmaz. Öyle olsaydı o kadar çok başkan ya da önder vardı ki hepsi tuzla buz oldular. Boş yakıştırmalardı. Daha doğrusu sıfatın gereğini yerine getirmediler. Dikkat edilirse Önderliksel gelişme sürekli oldu, hiçbir kesintiye uğramadı. Demek ki sadece bir laf, heves, istek değildi, bir yakıştıрма değildi. Bir bilinç ve irade duruşuydu.

Gerçekten de o eğitimle kazandığı bilinç ve irade Önderliği sistemden kopuşa götürdü. Yeni bir yaşam aramaya gö-

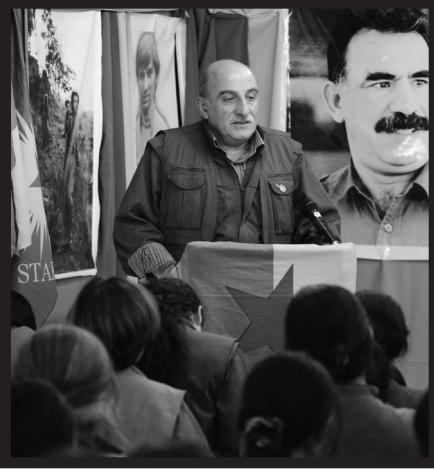

türdü. Yenisini arayabilmek için var olandan önce kopmak gerekiyordu. Önce kopuş böyle başladı. Daha sonra kadın özgürlük gelişimi olarak süren kopuş süreci, özgürleşme süreci Önderliksel çıkışla başladı. Kadın özgürlüğü temelindeki derinleşmenin başlangıcı kesinlikle orasıdır. Baştan itibaren mevcut düzenin reforme edicisi, sol ucu, Kürt ucu onun bir parçası olmayı değil ondan koparak alternatif bir düzen oluşturmayı, geliştirmeyi, başka bir yaşam düzeni olmayı öngördü. Özgürce varoluş bunu gerektiriyordu. Bu düzeyde bir bilinç ve irade ortaya çıkardı. Eğitim, bu kadar radikal, keskin, ileri düzeyde bir gelişime ve gerçekleşmeye yol açtı. Ondan sonra da her şey böyle bir kopuşa varan bilinç temelindeki eğitimle ve o eğitimin gerçekleştirdiği kopuşla sürdü. PKK'ye katılmak isteyen herkes önce Önderlik düşüncesini, PKK'yi anlamaya çalıştı. Onun için işe eğitimle başladı. Düşünce sistemini, zihniyetini, anlayışını değiştirdi. Bunun için tartışma yürüt-

tü. Araştırma yaptı, okudu, inceledi, Önderlik düşüncelerini öğrenmeye anlamaya çalıştı. Bu tartışmalarla oldu, toplantılarla oldu, yüz yüze bireysel konuşmalarla oldu, dahası grup düzeyinde eğitim çalışmalarıyla oldu. O bilinci ortaya çıkartacak bilincin dayandığı teorik bilgileri, temelleri verecek eğitimler yapıldı. Eğitimin programı oldu, sistemi oldu. Buna grup eğitimi diyorduk. İdeolojik grup döneminin, gençlik grup döneminin temel eğitimi grup eğitimiydi. İki kişi, dört ya da beş kişi gruplar halinde Önderlik düşüncenin teorik temellerini öğretecek kitapların okunup tartışılması biçimindeydi. Program temelinde belirlenmiş kitapların okunması temelinde grup eğitimi yapılıyordu. Başlık başlık okuyup tartışmak temel yöntemdi. Katılan herkes tartışarak özümsemek biçimindeydi. O yöntem eğitici ve öğreticiydi. Bilgi ve bilinç geliştiriyordu. Bilinçlenme, ideolojik mücadele yürütme böyle bir eğitim sayesinde oldu.

Devrimci, Pratiğin Ateşi İçerisinde Pişer

Birinci partileşme dönemdeki çalışmaların hepsi okul düzenindeydi. Evler okul gibiydi, yönetim yeri, eğitim yeri, barınma yeri ama en çok okul yeriydiler, günlük çalışma, haftalık çalışma en çok orada değerlendiriliyordu, herkes günlük olarak ne yaptığını yoldaşlarıyla paylaşıyordu, tartışıyor, bir şey öğretiyordu ondan öğreniyordu, dolayısıyla pratik dersler paylaşıyordu. Şimdi böyle bir sistem yoktur. Ondan kaçış var. Bireycilik bu noktada geliştirildi. Pratik örgütsel yaşam tarzı, çalışma düzeni okul düzeni değildir. Komünal ve kolektif değildir. Eleştiri-özeleştirin bir boyutu hesap alma vermedir bu da partide olmalıdır, hesap alıp vermenin yöntemi de eleştiri-özeleştiri ama eleştiri-özeleştiri sadece hesap alıp verme değildir, öyle ele alırsak eleştiri-özeleştirin rolünü daraltmış oluruz. Bir eğitim yöntemi olarak görmüyoruz. Halbuki en temel eğitim

PARTİNİN, ÖNDERLİĞİN TERAZİSİNDE
KENDİNİ HER ZAMAN TARTACAKSIN, ONDAN
KORKMAYACAKSIN, BUNUN İÇİN DE PARTİYİ
ÖĞRENECEKSİN, ANLAYACAKSIN, ÖNDERLİĞİ
ANLAYACAKSIN, ÖĞRENECEKSİN,
ÖZÜMSEYECEKSİN

yöntemidir. Bir devrimcinin eğitim yöntemi eleştiri-özeleştirmedir. Her zaman böyledir. Eskiden devrimci partiler 'devrimci kadro kendi hataları üzerinde eğitilirler' diyorlardı. Temel ilkeleri böyleydi. Devrimci kadro hatası üzerinden eğitilir, kadrolar saksıda çiçek değillerdir. Devrimci pratiğin ateşi içerisinde pişerler. O tecrübenin dersleriyle eğitilirler. O halde özeleştiriyle, eleştiriyle eğitilirler. Eskiden de böyle tanımlanıyordu. Önderlik de böyle ele aldı ve yürüttü, daha fazla da derinleştirdi.

Hareket olarak eğitim ve örgütlenme dışında bir güç kaynağımız yoktur. Böyle olunca eleştiri-özeleştiriye yaklaşımı düzeltmek lazım. Onu gerçekten bir eğitim yöntemi olduğunu görmek gereklidir. Tek yanlı ve dar ele almamalıyız. Sadece hesap verme, hesap sorma yeri olarak görmemeliyiz. Eğitim yöntemi olarak da görmeliyiz, ona göre uygulamalıyız, o temelde de geliştirmeliyiz. Eleştiriye açık olmalıyız. Çubuğu tersine bükmeliyiz. Eleştiriye bu esas üzerinden yapmalıyız, sahip çıkmalıyız.

Düşünmek Eleştiri-Özeleştiriyle Olur

Niye yaparken düşünen, düşünürken yapan olamıyoruz? Çünkü yaptıklarımızın eleştiri ve özeleştirisini kendi içimizde yapmıyoruz. Öyle bir sorgulamadan kopuyoruz, onun üzerinde düşünmüyoruz. Düşünmek eleştiri ve özeleştiriyle olur. Bunu yapamadığımız için pratiğin dersleri ortada kalıyor, biz sadece yapan oluyoruz. Sonuçta sorunlar biriktiğinde de 'bir toplantı olsun değerlendirilim' deniliyor. Niye anı anına her gün değerlendirmedin. Önderlik "günde kırk sefer karar alıyorum" dedi, bu da günlük olarak kırk sefer yaptıklarını değerlendirmek demektir. Anı anına değerlendirmeyi ifade ediyor. Eleştiri-özeleştiri demektir. Peki biz niye yapmıyoruz. Önderlik kendini onunla eğitiyor. Neden Önderliğin eğitim yöntemini kendimiz için kullanmıyoruz. Onun için her şeyden yararlanamıyoruz. Bu kadar devrimci pratiğin sahibi olan bir partinin pratik derslerle dolu olmaması, kendini eğitememesi anormal bir durumdur. Yoksa en ileri düzeyde

eğitir olmalı, çünkü her şeyin doğrusunu gösterecek bir birikim ortada var. Öyle pratik birikimi olanlar başka neye ihtiyaç duyabilirler. Yeter ki onu doğru kullanmayı bilsinler.

Bilgiler bilince dönüştürülse öğrenmek iyidir, bilince dönüştürülmezse bilgiler de yüküdür. Nasıl ki sırtına bir çanta alıyorsun bir yük oluyor, kullanmadığın bilgileri beynine doldurursan o da beyin için aynı şekilde bir yüküdür. Elli kiloluk bir çantayı sırtına aldığımızda nasıl ki o yük vücudu zorlar, işte öyle kullanmadığın bilgileri beynine üst üste doldurursan beyin için aynı derecede yük olur. Bu bakımdan öğrenmeyle eğitme-yi iyi ayarlamamız gerekiyor. Eğer edinilen bilgiler bilince dönüşmezse ezber olur. Birçok şeyi söyleyen ama ne anlama geldiğini bilmeyen, dolayısıyla gereğini yapamayan kişilik ortaya çıkar. Sözü ayrı davranışı ayrı olur. İkili bir kişilik doğar. Söylediğini yapmayan, yaptığını söyleyemeyen bir durum ortaya çıkar. Böyle olunca da orada PKK'lilik olmaz, Apoculuk olmaz. Bu durum Önderlik gerçeğinin tersidir. Çünkü söylediğini yapan, yaptığını söyleyen

gerçeklik Önderlik gerçeğidir. Peki niye böyle oluyor, çünkü kendini eğitmemiş, öğrendiği bilgileri ya da kavramları bilince çıkarmamış, sadece laf olsun diye ezbere söylüyor. Öğrenilen, bilince çıkartılmadığı için pratiğin önünü aydınlatmıyor, ona göre pratik yapmıyor. Pratik, beyninde yerleşmiş ayrı bilince göre oluyor, farklı bir pratik ortaya çıkıyor. Bu konuda da kendimizi doğru ele almalıyız ve bilgi edinmeyle, bilince ulaşmanın farkını görmeliyiz. Bu farkın gereklerine göre hareket etmeyi de bilmeliyiz.

Bilgi edinmek gereklidir ama bilinç edinmek de çok önemlidir. Bilgi olmadan yalnız başına bilince ulaşamayız. Duyguyla ulaşabiliriz, bir bilinç kaynağı odur. Diğeri de bilgi kaynağıdır. Bilgi de olmazsa olmaz, sadece duyguyla bilince ulaşmak

tek yanlı kılar, onun için bilgi edineceğiz, bilgi toplayacağız, bilgiden korkmayacağız, bilgi kaynaklarımızı açık tutacağız ama onları kuru bir yük gibi beynimize doldurup işlevsiz de kılmayacağız. Sadece laf olsun diye konuşulan pratiğe dönüştürülmeyen bir durumda tutmayacağız, bilince dönüştüreceğiz, pratiğimize kılavuzluk edecek, pratiğimizin önünü aydınlatacak, onlara göre doğru pratik nasıl yapılır bileceğiz ve öyle pratik yapacağız. Eğitilmiş kişi böyle bir bilinç edinmiş kişidir. Bilgiyi pratiğe dönüştürmüş kişidir.

Pratiğe Geçmeyen Teori Boş Bilgi Yığını Olarak Kalır

Demek ki bilgi ve pratik arasındaki bağlantıyı da iyi kurmak lazım. Bilgi teorisi, pra-

tiğin teorisi, devrimci pratik yapan herkesin sorunudur. Mao 'doğru bilgi nereden gelir' diye soruyor. İki kaynak gösteriyor. "Bir, devrimci pratik. İki, devrimci kitaplardır" diyor. Kitaplardan da edinilir, okuyup incelemekle, kitabi bilgiler de doğru bilgi kaynağıdır. Bir de pratik tecrübenin dersleridir. Onları çıkartırsın oradan da bilgi edinirsin. Bilgi edinmek için iki kaynağı da kullanmak gerekir. Ama her bilgiyi de mutlaka bilince dönüştürmek gerekir. Bilginin teori haline gelebilmesi, dolayısıyla pratiğin önünü aydınlatabilmesi, pratiğe kılavuzluk edebilmesi için bilinç haline gelmesi lazım. Yani o bilgiler beynin muhakeme gücüyle yorumlanarak bir anlam kazanması lazım. Başka türlü sadece parça parça kupkuru kalırsa oradan bir sonuç çıkmaz. Dolayısıyla teori pratiğin önünü aydınlatıyor, pratik teoriyi hayata geçiriyor. Bu net olarak böyledir. Pratiğe geçmeyen teori boş bilgi yığını olarak kalır. Önü devrimci teori tarafından aydınlatılmayan pratikte kör kalır. Nasıl yapılacağı bilinmez, önü aydınlık olmaz. Demek ki birbirleriyle bu kadar ilişkileri var. Teori de aslında bir bilgi eğitim alanı oluyor. Eğitimle pratik arasındaki bağın daha iyi görülmesi açısından bunlar belirtilebilir.

Bilgi edinmenin iki kaynağını da iyi kullanabilmeliyiz. Kitabı bilgilerden uzak duramayız. Onların hepsi tecrübenin dersleridir. İnsanlar öyle boş şeyler yazmıyorlar, yaşadıklarından çıkardıkları sonuçları yazıyorlar ki başkaları da okusun, öğrensin ders çıkartsın, kendine göre yorumlasın faydalansın

diye yazıyorlar. Kitaplardan, devrimci teoriden öyle faydalanmayı bilmeliyiz. Özellikle savunmalar, Önderlik değerlendirmeleri tümüyle kendi pratiğimizin dersleridir. Çıkarılmış önümüze altın tepside sunulmuştur. Hem de Önderlik 'süzülmüş bal kıvamında' dedi. Hazırdır. Anla ve uygula, ezberleme, görmezden gelme, ezberleyerek ya da görmezden gelerek bir şey yapamazsın. Anlayacaksın, uygulayacaksın. Bu kadar açıktır ve buna hazırdır.

Devrimci Kadrolar Kendi Pratikleri Üzerinde Eğitilir

Tabii kendimizi eğitmede tecrübenin derslerini de önemsemeliyiz. Dedik ya devrimci partiler hataları üzerinden eğitilirler, devrimci kadrolar kendi pratikleri üzerinde eğitilirler, daha çok hata ve eksiklikleri üzerinde eğitilirler. Bunun için PKK niye bu kadar hata ve eksiklikleri önemiyor, açığa çıkartıyor, eleştiriyor dememek lazım. Eğitimi buradan yapıyoruz. Öyle yapmazsak kendimizi eğitemeyiz, bu bir eğitim çalış-

masıdır. Kendimizi överek bir yere gidemeyiz. Milliyetçilerin Kürt tarihine yaklaşımları öyleydi. Kof, hiçbir temeli olmayan övüntüler insanı doğruya götürmez. 'Şöyle şanlı Kürt, böyle şanlı Kürt' deniliyordu ama ortada şanlı Kürt'ün olmadığı ortaya çıktı, kendileri de çöküp gittiler. Şanlı değil de şanlı hale getirilmesi gereken Kürt var. O halde eksikliği nerededir, hatası nerededir, bunları bulup gidererek o hale getirebilirsin. Önder APO'da bu yöntemi esas aldı, hayat Önder APO'yu doğruladı. Bu kadar nettir.

O halde pratiğin derslerini çıkartmayı da önemseyeceğiz. Şu da söyleniyor: "Teori gridir, bilgi bulaştırıcıdır, ak ve net olan pratiktir" deniliyor. Demek ki her şeyin görüldüğü yer pratiktir. Sağa-sola çekiştirilmeyecek, karartılmayacak alan pratik alandır, her şeyin doğrusuna somut olarak ulaşılacak alan pratik alandır. Demek ki en büyük kitabımız pratiğimizdir. En çok bilgi kaynağımız pratiğimizdir. Kendimizi eğitme kaynağımız bu pratiğin dersleridir. Pratiğin derslerini çıkartmak için

eleştiri-özeleştiri silahını çizgi gereklerine göre kullanmak gerekiyor.

Partinin, Önderliğin terazisinde kendini her zaman tartacaksın, ondan korkmayacaksın. Bunun için de partiyi öğreneceksin, anlayacaksın, Önderliği anlayacaksın, öğreneceksin, özümseyeceksin. Durmadan, yorulmadan her zaman Önderlik ve parti gerçeğini öğrenmek, anlamak için çalışacaksın. Onu bileceksin, özümseyeceksin ki kendini düzeltebilesin, doğru bir biçimde eleştiri-özeleştiri yapabilesin. Doğruyu bilmezsen var olanın hata ve eksikliklerini nasıl eleştireceksin. Neye göre eleştireceksin. O halde doğruyu öğrenmek lazım. Öğrenmenin, özümsemenin kaynağı, yönü doğruya olmalıdır. Önderlik ve şehitler gerçeğine, partisine olmalıdır. Onu anlamaya, özümsemeye çalışmalıyız. Bu temelde de kendimizin, pratiğimizin eleştirel-özeleştirel sorgulamasını yapmalıyız, derslerini çıkartmalıyız ki kendimizi eğitelim. ●●●

WHAT IS A NON-KURDISH KURD?

We are living in a society that is afraid of its own history and future, and tries to forget both of them as a result. Our families, forced to escape from our homeland to Europe, are currently hiding the past in a darkness which they believe, saves us. But when we look at our reality, we see that the effect is the opposite. So many of our peers are either strung into gangs or drugs, solely thinking about their next source of income, never considering the future waiting for them, but only how to pass the next few weeks. Meanwhile, others have internalized assimilation to such an extent that they work tirelessly day and night to become a well-off citizen, a “good immigrant”, never questioning their

own roots, never questioning the meaning of their lives. The youth reserve their strong will for running away from their own reality.

The history lives in us

To understand the problems which are impacting so many of us, it is insufficient to approach them from an individualist point of view. The existence of thousands of young Kurdish girls and boys proves the reality of the societal hardship that we are dealing with. To delineate a solution, it is crucial to understand the reasoning behind those who choose not to surrender to the temptation to assimilate, but who see the need to resist and have the will to overcome that complex to

assimilate. First of all, we must clarify that the Kurdish people are a colonized people.

Colonialism relentlessly aims to weaken societies, to revoke their ability to resist and force the colonized to start living according to the needs of the colonizers. Kurdish families have been victims of various wars forcing them to leave their country. Families from South Kurdistan escaped from the terror of the Saddam Regime in the 90's, families from the Region of Maraş, who suffered under the massacres against the Alevi Kurds, who represent one of the oldest religions and cultures of Kurdistan. Ezidi Kurds, as the root of our people, survived the same murderous regimes, and resisted against 74. genocides, most recently from the

Turkish-backed so-called Islamic state. These massacres and attacks created two reactions within the people. Consequently, these groups endure a collective feeling of defeat and suffering, the feeling of not being able to defend one self, identity nor community. The price of which is to begin actively rejecting ones own identity and history. This is the psychological state that so many of our parents are currently living in. A psychological state concerned with self-erasure for the sake of survival. The outcome are manifest mantras such as “concentrate on school, don’t involve yourself in politics, focus on your own life; work and a partner. Those who are tied up with Kurdish politics are in danger”...

It is not enough to explain this psychology as normal parental concerns. Colonialism, genocide and the deep division of the people has evoked a collective fear within this generation. The connection the people should make is the following: “Being Kurdish means being

bombed, killed and tortured, therefore it is better not to be Kurdish”. This is what most of the Kurdish families have internalized when coming to Europe. Physical attacks, bombs, tanks, rape, torture – these heinous crimes against humanity are not enacted to just destroy people physically. These physical tactics more so make the people deny the reality right in front of their eyes, causing a psychological break. The trauma they lived through is no longer important, instead, the schooling of their diaspora-children takes priority. It is not only a physical separation from ones land, from ones home, it is simultaneously a mental distinction. The diaspora encapsulates a desire to not live as a part of the Kurdish people anymore. Although most parents are not

able to embody this separatism, due to the consistent strength of their mother tongue over their diaspora land’s language, or the remnants of their socialisation from the homeland, but they want their children to succeed in the assimilation process. When they repeat prayer-like statements such as “I want a better life for my children”, what they mean is “they should not grow up as a part of the Kurdish people”. Whether this happens consciously or unconsciously, is irrelevant. How they lead their lives, how they raise their children, their approach to language and to culture exposes this psychology.

The Kurdish Will

Why is it so important for the colonizing States such as Turkey and the Imperial Powers to create this kind of psychology? Why is it more vital to them than any physical attacks or occupation of villages, cities and landscapes? Because whilst the colonizers try to push forward in their oppression of the people, the Kurdish people react with a will that refuses this colonization and genocidal politics. A Kurdish will was provoked, which would not flee from its land, its home and its people. A Kurdish will that is ready to organize, fight and build up a free society from the ashes of it’s oppression. This is what we would term “welatparêzî”. The most revolutionary change that has been brought about by the armed struggle and the

Our path forward begins with embracing our history and our identity, being proud of thousands of years of history in which no oppressor was able to defeat and eradicate us

Kurdish freedom movement is this psychological change, that opened the way for a perspective of a free Kurdish personality. Şehîd Egîd, Şehîd Zîlan, Şehîd Mazlum, Şehîd Beritan and the thousands of Şehîds sacrificed themselves in the name of a struggle for freedom, they embody the political and military struggle, yet their most commendable inspiration is showing us, what the free Kurd looks like, how the free Kurd lives, feels, believes and hopes. Without our Şehîds, no Kurd would know what it means to live with dignity.

Our path forward

The crimes of the colonial system against Kurdish families is repeating itself in the youth of our generation. The will of fathers, mothers, aunts and uncles, the perception of Kurds as defeated and weak, is even deeper in their children. Today, we see thousands of young Kurds growing up in Europe trying to be what their parents could not be. Spending each conscious and unconscious moment attempting to construct the non-kurdish Kurd. These young Kurds reject

the part of their identity that unifies them with their history and their people. This is not so much about language, clothes or music. It is about how connected you feel with the pain and the fate, the history and the future of your people. Contrary to common understanding, what unites a people, a society, is more than similarities in language and some shared traditions. Unity is feeling the pain of others and wanting to heal it. This initially translates as a great personal burden, since Kurds have known a long history of genocides, occupation and colonialism. Millions of young people are running away from their reality, under the conviction that this will bring them a safer life, because that is what they learned from their parents. But their learned escapism takes them to the most terrible states of life – to the doorsteps of gangs, addiction, drug-dealing, complete loss of identity outside of working, eating, drinking and shopping. In the worst case scenario, Kurdish youth collaborate with the colonizers, drowning in seas or dying in forests on their way to Europe, under the belief that they're seeking "a better life". These realities may seem very different from each other, but they are all the results of a youth that desperately wants to leave behind the reality of their people, their society and their history.

Our parents mourn this loss of collective identity, yet it is the consequence of raising their children to search for their freedom within the arms of a system that doesn't appreciate

ethics nor values. They might not do this consciously, but its the effect of so many years of physical and psychological massacres. This is all the effect of forgetting the long-stand truth that the colonizer will not rest until there is nothing left of Kurdish identity and that the capitalist system will not rest until there is nothing left but a world of weak willed consumers. If there is anyone that can overcome this defeated and surrendered mentality that our elders were traumatised into, it is our strong-willed youth.

We must ask ourselves how we can create a different mentality, a different way of life. Our path forward begins with embracing our history and our identity, being proud of thousands of years of history in which no oppressor was able to defeat and eradicate us. We must be proud of the rich culture, literature, poetry, and the thousands of brave daughters and sons of the Kurdish people, among which Leyla Qasim, Fuad Sultani, Arin Mirkan, Ciyager and Andok, Berivan and Ronahi are only a few who have lived lives full of hope, belief and meaning. It's time to stop lamenting and mourning what the enemy has done to us. It is meaningless to speak of freedom, values, ethics and justice if you are not willing to fight for them. We have to distinguish ourselves from the influence of the families, who were not able to actualise freedom and start to strive for a free life. Now it is our task; we have to find out, how we can pave the way to freedom for our generation and the generations after us.

ÖZGÜRLÜK HAREKETİNE DÖNÜK OLUSTURULAN KONSEPTLER VE PKK'NİN ZAFERİ

Türk devlet aklı, tarihsel olarak hiçbir zaman kendi başına politikalarında karar merci olamamıştır. Son dönemde Mexmûr, Şengal, Derik ve Hesêkê saldırılarına baktığımızda bu gözlem çok net bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Tarihler Haziran 2021'i gösterdiğinde ABD Dışişleri Bakanlığının bünyesinde bir heyet, Başûrê Kurdistanlı partiler ile yaptığı görüşmede konuşulan, PKK'nin askeri olarak zayıflatılması konusunda TC ile birlikte çalışmaları, istihbari, lojistik ve karadan destek vermeleri yönünde bilgiler basına sızdı. Başûr'da bu teklifi KDP başta olmak üzere bazı partilerin kabul ettiği ancak YNK ve Goran hareketinin bunu kabul etmediği ise yine basına yansıyan bilgiler arasındaydı. Bu partiler

her ne kadar bu telkine kulak asmış olmasalar da, buna karşı net bir tutum da takınmadılar. ABD desteği ile TC'nin geliştirdiği işgal ve imha saldırılarına KDP'nin destek vermeyi kabul ettiği ifade edilmektedir. Zaten işgal saldırılarına, ilk günden itibaren verdiği aktif destek ile bunu ortaya koymuş durumdadır. KDP'nin Başûrlu bazı partileri de ekonomik olarak bağımlı hale getirerek, işgale karşı aktif bir duruş sergilemelerini önlemeye dönük çalışmalar yürüttüğüne dair de veriler vardır. Belirttiğimiz bu durum spekülasyon değil, ABD'nin görüştüğü bazı politik çevrelerden yansıyan somut bilgiye dayalıdır.

Heftanîn'e dönük geliştirilen, giderek daha geniş bir alanı içine almayı hedefleyen bu işgal saldırıları böylesi bir kon-

sept temelinde geliştirilmiştir ve bu saldırıları sürdürmek isteyenleri de açıktır. Gerillanın büyük direnişi ile şu an bu işgal saldırıları planlandığı gibi ilerleyememektedir. Yine Başûr halkının işgale karşı ortaya koyduğu tutum vardır. TC bilinçli olarak sivilleri hedefleyip katletmesine rağmen, Başûr halkının ağırlıklı kesimi bu işgali reddetmektedir. Iraklı bazı politik kesimler, aydınlar ve toplum bu işgali; Osmanlıcılık hayallerinin adımları olarak görmekte ve okumaktadırlar. Bu nedenle karşı çıkmaktadır. Arap devletlerinin de belli düzeyde karşı duruşu ve açıklamaları oldu. Irak devlet olarak, görüntüde de olsa en azından Türk Savunma Bakanının gelişini durdurma iradesi ve tutumunu gösterdi.

Temel amaç; PKK'yi zayıflatma ve etkisiz kılma

Tüm bu durum ve tutumlara rağmen KDP aktif istihbarat, açıklama ve pratik destek ile işgali meşru kılma uğraşı içerisinde. KDP'nin tutumları bununlada sınırlı değildir. Halkın bulunduğu kamplara ve kantonlara yönelik yaşanan hava saldırısına gelmeden önce KDP'nin bu pratiğini iyi anlamak ve kavramakta yarar var. KDP, sınır pasavanları adı altında kendi peşmerge güçlerini, işgal saldırılarına paralel olarak Medya Savunma Alanlarına konumlandırma çabası içerisine girdi. Bazı karakollar inşa etmeye başladı. KDP'nin PKK'ye yönelik nefreti ve ABD'den aldığı direktif ile Xinerê, Kelaşın hattında Irak ordu komutanı olan Kürt Zübeyir Xelîl ve gerilla komutanı Agit Garzan da bilinçli hedeflenerek katledildi. Bunların tümü bu plan kapsamında gelişti. Burada temel amaç; PKK'yi zayıflatma ve etkisiz kılma, planın aktif yürütülmesi ve başarısı için yoğun çalışmaktır. KDP, güçlerini gerilla alanlarına kaydırarak, gerilla ile bir çatışma zeminini yaratmaya çalıştıklarını, içine

girdikleri pratik durumlardan yansımaktadır. Neçirvan Barzan'ın, Bağdat'ta Fransa Cumhurbaşkanı Macron ile yaptığı görüşmeden hemen sonra, koşar adım Türkiye'ye gitmesi ve Başûrê Kurdistan'ı işgal eden ve Kürtleri katleden Erdoğan ve şürekası ile görüşmesi de bu planla bağlantılıdır. Barzani hanedanlığının üyeleri TC ile ilişki için bir biri ile yarış içindedir. Ama Neçirvan Barzani, uluslararası güçlerin öncelikli tercihidir. Başûrê Kurdistan'da rol-model ve Batı'nın desteklediği kişi olarak öne çıkarmaya çalıştıkları yorumları çoktur. Aynı zamanda Erdoğan ailesi ile de çok ciddi ekonomik ilişkileri vardır. Bu durumu da TC ile içine girdiği derin ilişkilerde önemli bir rol oynamaktadır. Kürdistan'da TC'nin sivillere yönelik bombardımanı hız kesmeden sürerken, KDP ise basını ve medya organlarıyla psikolojik savaşını bütün gücüyle sürdürüp Şengal'in özerkliğine ve Medya Savunma Alanlarındaki gerilla direnişine düşmanlığını hava saldırılarında koordinatları paylaşarak bir kez daha açıkça ortaya koymuştur.

Bütün bu işbirliği ve katliamcı politikalarına rağmen müt-

hiş bir direniş karşısında yenilgiye uğrayan KDP ve işgalci TC, imha konseptinin son adımı olan Hesêkê'de DAİŞ saldırısını devreye koydu. Başur'da gerçekleştiremedikleri planı Rojava'da işletmeyi düşünen KDP ve TC, burada 121 şehidin kahramanca direniş karşısında beş bin kişilik barbar ordusuyla beraber ağır bir yenilgi aldı. Türk devletinin Efrîn'den Dêrîk'e, Şengal'den Mexmûr'a kadar düzenlediği eş zamanlı saldırılar DAİŞ'in ağır darbe almasıyla umudu kırıldığı için düzenlenen saldırılardır. Bu ilk değil, daha önce de DAİŞ kırıldığında böylesi saldırılara başvurdu. DAİŞ Kobanê'den çıkartılınca da saldırı. DAİŞ kaybettikçe Türk devleti devreye giriyor ve saldırılarını artırıyor. Bu saldırıların başka bir anlamı olmaz. Bu yenilgi kendileri için o

Gençliğin içine girdiği gaflet uykusundan uyanmasının ve her alanı direniş mevzisine çevirmesinin vakti çoktan gelmiştir

kadar büyük bir etki yaratmıştır ki bunun ardından Mesut Barzani sıcağı sıcağına Neçirvan Barzani'yi Diktatör Erdoğan ile görüşmesi için Ankara'ya yoladı. Neçirvan Barzani'nin TC. faşist iktidarı ile görüşmesinin öncelikli ve tek hedefi, Özgürlük Hareketini tasfiye ve etkisiz kılma temelindedir. TC'nin Başûrê Kurdistan yönetimi ile ilişkilerini sürdürmesi ve en azından kabul etmesi bu gerekçeye bağlanmış durumdadır. Bunun ötesinde, Türk devletinin Başûrê Kurdistan'ın statüsünü kabul etmediğini referandum sürecinde içine girdikleri tutumda gördük. Bu gidiş ve görüşmede başkaca konuşulan durumlar olsa da, bunlar esas gidiş amacını ve nedenini etkiler noktalar değildir. Özgürlük Hareketine dönük oluşturulan konseptin sonuca götürülmesi noktasında belirlenen roller ve görevlere göre bir gidiştir. Şengal ve Mexmûr'a dönük saldırılar da bu kapsamdadır. Farklı değerlendirmeler üzerinden bir muğlaklaştırma doğru olmaz.

Bugün işgalci TC bütün gücü ve imkanlarını savaşa yatırmış, bu savaş hali Türkiye'de yaşayan bütün halkları açlığa mahkum etmiştir. Gerilla güçleri bütün gücünü ve sermayesini savaşa yatıran bu işgalci güce karşı en zor koşullarda bile destansı direnişler yaratmayı başarmıştır. Bu nedenle Erdoğan ve Neçirvan Barzani'nin yaptıkları görüşmeden, Kürtler lehine hayır ve ekonomik bir gelişme beklemek büyük bir

yanılı ve dar çıkar amaçlıdır. Yine bu açıklamaların adı olsa olsa, ihaneti, işbirlikçiliği normal ve kabul edilebilir görmektir. Zaten KDP'nin TC ile içine girdiği ilişkiyi ve Özgürlük Hareketi karşıtlığını normal gören bazı çevreler vardır. Saddam'ın tankları ile Hewlêr'i alması da bazı Kürt çevrelerinde normal görülmüş bir durumdu. TC'nin 1960'lardan beri KDP'ye, Bakur'da gelişebilecek bir Özgürlük Hareketlerini önleme temelinde verdiği görevi kabul eden, bu temelde aktif rol oynayan politik anlayış Kürt düşmanlarına hizmet etmektedir ve çok tehlikelidir. Dr. Şivanların katledilmesinden günümüze kadar KDP bu rolü ve görevi gönüllü olarak yerine getirmektedir. Bu durumu normal ve kabul edilebilir olarak görmek, Kürt soykırımına çanak tutan, destek veren ve yanında duran anlayışa hizmettir.

Bütün alanlar gençlik için tutum, direniş ve ses çıkarma alanıdır

Bütün bu saldırıların temelinde iyi okunması gereken bir husus da Avrupa ve Bakurê Kurdistan gençliğinin yetersiz yoldaşlığıdır. Kantonlara, sivil kamplara ve Medya Savunma Alanlarına yönelik bombardımanda Avrupa ve Bakur gençliğinin sokağı gerektiği kadar kullanmadığı, burada var olan diplomasiyi harekete geçirecek düzeyde ses getiren sivil itaatsizlik eylemleri gerçekleşti-

remediği, özeleştirisinin verilmesi gereken bir konudur. Kirli komplonun 23'üncü yılında bu saldırılar komplonun devamı olarak okunmalı ve her alanda buna karşı en yüksek perdeden ses çıkarılmalıdır. Bugün özellikle Avrupa ve Kuzey gençliği, güne uyandıkları her sabahı bir savaş günü olarak görmedikleri, düşmanı yeterince ciddiye almadıkları için bir imha ve işbirliği konsepti devreye girmektedir. Gençliğin içine girdiği gaflet uykusundan uyanmasının ve her alanı direniş mevzisine çevirmesinin vakti çoktan gelmiştir.

Gençliğin bu duruma tutum almaması ve sesini yükseltmemesi halinde, önümüzdeki günler tehlikeli gelişmelere gebe görünmektedir. Burada ihanet lehine çok sonuç çıkmaz. Özgürlük Hareketi her halukarda direnir, fakat Kürtlerin kazanımları zarar görür.

KDP'nin Kürt düşmanları ile içine girdiği tehlikeli ve kötü role tutum almak gerek. Bunun dışındaki tüm tutumlar Kürtlere zarar verir. Bunca kazanım, bunca bedel bu saatten sonra tehlikeye sokulamaz. Bütün alanlar gençlik için tutum, direniş ve ses çıkarma alanıdır. Bu ihanet çemberi ve işgal hareketi ancak bu şekilde bütünyle boşa çıkartılabilir. Gerillanın direnişi karşısında adım atmayan düşman, ancak gençliğin de bu direnişi sahiplenmesiyle tamamen boşa çıkartılır.

TCŞ , TekoJIN ve Enternasyonalist

TEKOJIN AKTİVİSTLERİ – TÎJDA VE HÊVÎ

Farklı coğrafyada, farklı kültürde, farklı inançta insanların bir amaç uğruna yoldaşça omuz omuza yürümesi çok muazzam bir atmosfer ortaya çıkarıyor. Sanırım dünyada ilk defa böyle farklı coğrafyadan, farklı kültürden, farklı inançtan insanlar bir amaç uğruna bir hafta boyunca yürüyor. Ve bunun yaratıcı Rêber APO'ya minnettarlık duyuyoruz. Buraya gelmeden önce de Rêber APO'nun fikirlerini öğrenmek için okumuştuk. Buraya geldikten sonra gerçek anlamda Öcalan'ın nasıl bir etkiye sahip olduğunu bir kez daha anladık.

ANTIFA AKTİVİSTİ – TİBO

Öcalan'ın felsefesi, hayatı nasıl yaşamak gerektiğiyle ilgili derinlikli bir perspektif çiziyor ve günümüz sorunlarına çözüm üretiyor. Rojava'da neler olup bittiğini konuşmak ve anlatmak zorundayız. YPJ-YPG'nin savaştığı güç Erdoğan, DAİŞ, NATO. Fransa'da bu suça ortak oluyor. Oysa ki hepimiz Kürt halkı başta olmak üzere Ortadoğu'da mücadele eden tüm halklara karşı borçluyuz. Önder Öcalan'ın fiziki özgürlüğü sağlanmalıdır.

TCŞ AKTİVİSTİ – ŞİNASİ

Aynı amaçlar için mücadele ediyoruz, hedeflerimiz aynı. Ekolojik, kadın özgürlüğü ve eşit - özgür yaşamı esas alıyor. Rojava Devrimi bizim de devrimimiz. Yeni bir toplum ve dünyanın mümkün olabileceğini bize gösteren bu ideolojinin mimarı, Önder APO'nun esareti kabul edilemez. Tüm gençler ve genç kadınlar bunun bilincinde olmalıdır. Tüm halkların özgürlüğü de Önder APO'nun paradigmasından geçmektedir...

Gençlerin Uzun Yürüyüş Eylemcilerinden

ANTIFA AKTİVİSTİ – YUKUMAN VICENTA

Kürt halkıyla tanışmak için insanların hep beraberce omuz omuza yürümesine şahit oldum. Uzun yürüyüşe katılanların Alman devletinin bütün engellemelerine ve bu yürüyüşü iptal etmek için tüm çabalarına karşı muazzam bir direniş gösterildi ve şu ana kadar bütün engelleme planları boşa çıkarıldığı gibi Kürt halkı da tüm engelleme ve katliamlara rağmen özgürlük mücadelesinde başarılı olacaktır. Biz enternasyonalistler de yaşadığımız ülkelerde Kürt halkının mücadelesini anlatarak eylem ve etkinliklerle Kürt halkının mücadelesinin dünyanın dört bir tarafında bilinmesine aracılık edeceğiz.

ANTIFA AKTİVİSTİ – YASMINA EL TAOUAI

Bu anlamda Amazig halkı özgürlük mücadelesinde Kürtleri en iyi anlayan halklardan bir tanesidir. Çünkü aynı kadeiri paylaşıyoruz. İki halk olarak mücadelemizi de ortaklaşmamız gerekiyor. Görüyorum ki son yıllarda Amazig gençleri Kürdistan dağlarına giderek hem dayanışma hem de kendilerini geliştirme noktasında büyük bir çaba içerisindedir. Kürt özgürlük mücadelesinde ve Kürt kadın hareketinde Amazig halkı olarak öğreneceğimiz çok şey var. Özellikle örgütlenme noktasında Kürt kadınlarını örnek alıyoruz. İnanıyorum ki Kürt halkı da o gün bizi yalnız bırakmayacaktır. Taleplerimizi ne kadar güçlü haykırsak düşmanlarımız bizden o kadar korkacaktır. Sesimiz ne kadar gür çıkarsa Öcalan'ın özgürlüğü o kadar erken gerçekleşecektir.

TEKOJIN AKTİVİSTİ – BERFİN MERAL

Önder APO'nun özgürlüğü, Kürt kadınının en temel hedeflerinden birisidir. Hiçbir Kürt bu esareti kabul etmemeli. Önderliğimiz üzerindeki tecridin kaldırılması ve özgürlüğünün sağlanması hepimizin özgürlüğünün garantisidir. Önder APO bizim için bir şanstır. 23 yıldır İmralı'da tecrit altında. Onurlu hiçbir Kürt bunu kabul etmemelidir. Komployu kınıyorum. Önderliğimizin özgürlüğü için her zaman her yerde mücadele etmeye devam edeceğim

TU DIZANÎ

1 - Agirê destpêkê
yê ku bi dirûşmeya
'Hûn Nikarin Roja
Me Tarî Bikin' hat
pêxistin li Kîjan
girtîgeha da bû û
Kîjan heval bû?

2 - Çalakiya destpêk
ya 'Hûn Nikarin
Roja Me Tarî
Bikin' di Kîjan
salêda bû?

3 - Di destana
Kawayê Hesinker
û Dehaq Kawayê
Hesinker ji bo
çî agir pêdixê?

4 - Heval Mazlum
Doğan di Kîjan
salê da çalakiya
fedai peşxist?

Newroz

Hat dîsa cejna Newrozê
Şîn bû her der bî gul û nêrgîz
Serî hîlda kurd bî rihê Mazlum
Pîroz kir cejna rojê pîroz
Mazlum bu sembola Newrozê
Geş kirin agir xurtkirina dozê
Şikandin zincîra koletiyê
Vekirin rêya azadiyê
Deng belav bû li zîndanê
Xeyrî, Mazlum, Kemal
Ew bûn sembola jîyanê
Ronî kirin herderê Kurdîstanê
Jî kawa girt çira jîyanê
Xurt kirin agirê berxwedanê
Coş û peroş gihîşt çiya
Bî ruhê ronahî û rahşanê
Belav bû li her derê cîhanê
Kurd rakir serhildanê

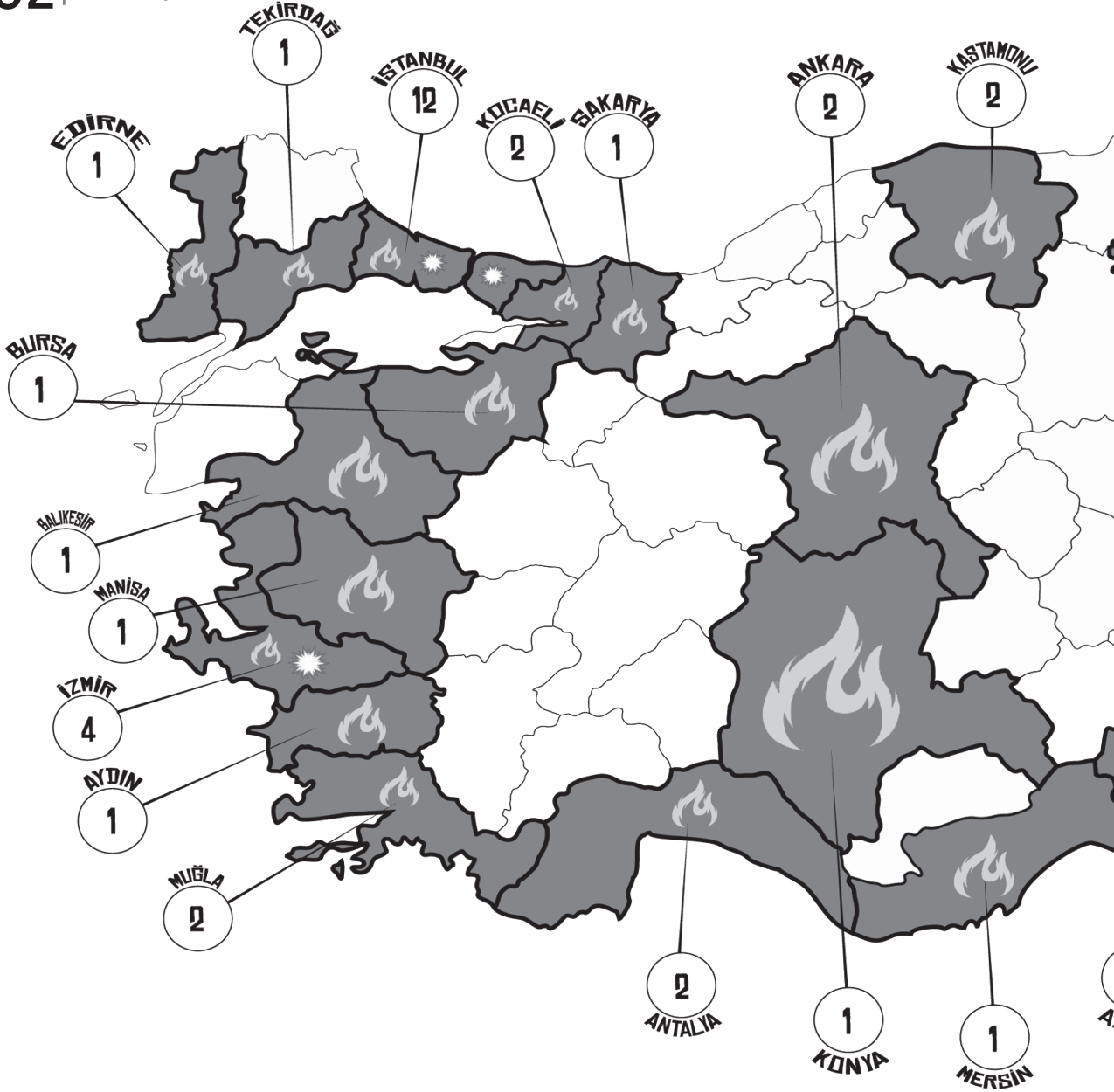
MEŞA DIRÊJ 2022

SIERENTZ - STRASBOURG

İNTİKAM BİRİMLERİ / İNİSİYATİF

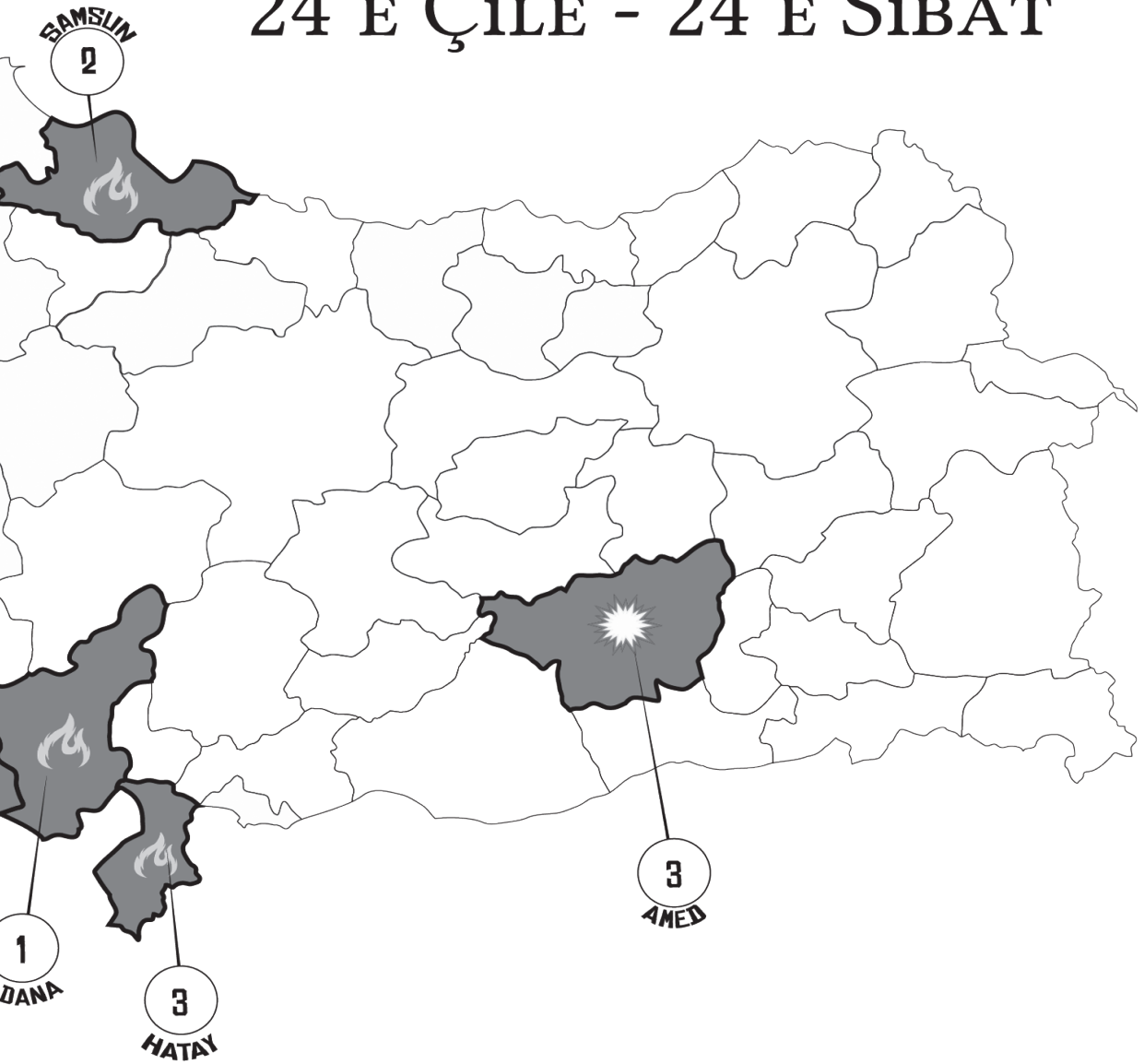
YPS/YPS-JIN -

ATEŞİN ÇOCUKLARI -

DGH/DGK-H -

24'Ê ÇI LE - 24'Ê SIBAT

TIFLER

**TOTAL
44**

PIRTÛKÊN KU EM PÊŞNIYAR DIKIN

BOOK RECOMMENDATIONS - BUCHEMPFEHLUNGEN - PRÉSENTATION DU LIVRE

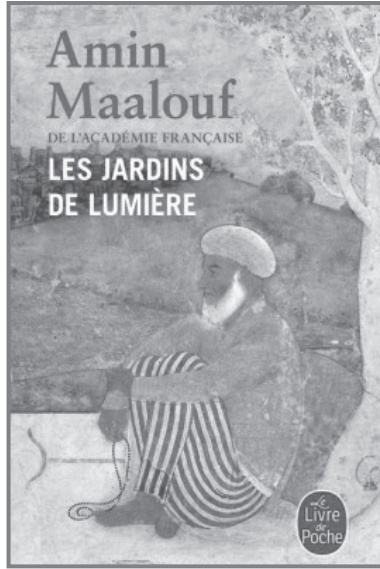
YEZİDİ KADINLAR

Yazar: Fahriye Adsay
Yayınevi: Meyman Yayınları
Basım tarihi: 2014

Yezidilerin çoğunluk toplulukla arasında çizdiği en önemli kültürel sınır evlilik yoluyla koyduğu sınırdır. Ve bu sınırın varlığını sürdürenler sınırlar arasında hareket eden kadınlardır. Diğer bir deyişle "ötekiler"le aralarındaki sınırların korunmasına aracılık eden edilgen sınır taşıyıcıları kadınlardır. Bu anlamda Yezidi topluluğu ne kadar erkek egemen bir topluluksa bir o kadar da varlığını sürdürmek için kadınlara muhtaçtır. Ulus-devlet sınırlarıyla bölünmüşlüklerini kız alıp vererek bir nebze kadınlar aracılığıyla giderebiliyorlar. Yezidi kültürünü gelecek nesillere aktarmanın yolu yine grup içinden bir kadınla evlenmektir. Kültürün yeni nesillere aktarılmasının birincil aktörünün bizzat kadınlar olması kadınların önemini arttırdıkça, üzerlerindeki baskı ve denetimin artmasını da beraberinde getirmektedir.

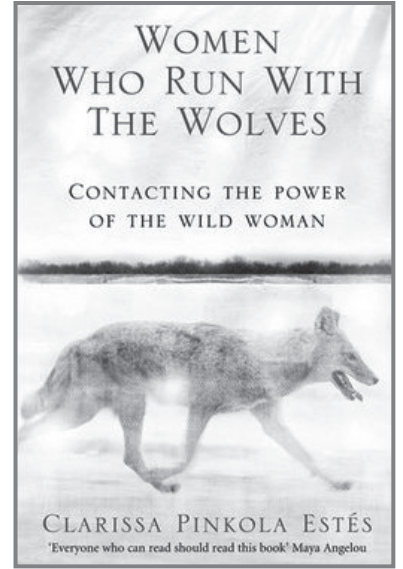
LES JARDINS DE LUMIÈRE

Auteur: Amin Maalouf
Editeur: JC Lattès
Publication: 1992

Lorsqu'on emploie les mots "manichéen" ou "manichéisme", on songe rarement à Mani, peintre, médecin et philosophe oriental du IIIe siècle, que les Chinois nommaient "le Bouddha de lumière" et les Egyptiens "l'apôtre de Jésus". Bien loin des jugements tranchés et sans appel auxquels on l'associe, sa philosophie tolérante et humaniste visa à concilier les religions de son temps. Elle lui valut les persécutions, le supplice, la haine. Mille ans après, l'accusation de manichéisme conduisait encore les Albigeois au bûcher... Nul mieux que l'auteur de Léon l'Africain, de Samarcande (prix des Maisons de la Presse 1988), et du Rocher de Tanios (prix Goncourt 1993), né dans un Liban déchiré par les fanatismes, ne pouvait raconter l'aventure de cette existence.

WOMEN WHO RUN WITH THE WOLVES

Author: Clarissa Pinkola Estes
Publisher: Rider
Publication: 2008

In the classic Women Who Run With The Wolves, Clarissa Pinkola Estes tells us about the 'wild woman', the wise and ageless presence in the female psyche that gives women their creativity, energy and power. For centuries, the 'wild woman' has been repressed by a male-orientated value system which trivialises women's emotions. Using a combination of time-honoured stories and contemporary casework, Estes reveals that the 'wild woman' in us is innately healthy, passionate and wise.

Thoughtfully written and compelling in its arguments, Women Who Run With The Wolves gives readers a new sense of direction, a self confidence and purpose in their lives.